

Baskılar, yasalar bizi yıldırılmaz!

*Teröre,
zorbalığa, iş-
ten atmalara,
gecekondu
yıkımlarına
karşı koyuşu
örgütleyelim.*

TC Başbakanı R. Tayyip Erdoğan'ın "aydın"larla görüşmesi ve ardından Diyarbakır'a düzenlediği gezi boyunca, "demokrasi", "Kürt sorunu" vb. sözcükler havada uçuştular. Nisan ayında Norveç'e yaptığı gezi sırasında gazetecilerin sorusu üzerine "bizim için Kürt sorunu yoktur, Kürt sorunu sanal bir sorundur" diyen Başbakan'ın, bugün "Kürt sorunu demokratikleşme sorunudur" şeklindeki sözlerinin tümü birer aldatmadan ibarettir. Çünkü; Başbakan aydınlarla görüşüp ardından Diyarbakır'a gidip demokrasi nutuklarının attığı zamanlarda, Türkiye Kürdistanı'nda operasyonlar tüm şiddeti ile devam etmekte ve Derim'de iki KONGRA-GEL gerillası katledilmekteydi. Yine Van'da koyunlarını aramaya giden ve Ümraniye'de ise yakınları ile gezmeye giden bir genç askerler tarafından katledilmekteydi.

Artan saldırılar karşısında ortak duruşu sergilemek bugünün ertelenemez ve önemli bir görevidir.

23 Ağustos günü toplanan MGK toplantısının gündemi "terörle mücadele" ve "PKK'nin artan eylemleri" idi. Önümüzdeki günlerde Ankara'ya gelecek olan ABD'li yetkililerle görüşmenin ana teması da "terör" olacak. Eylül ayında hazır olması beklenen Terörle Mücadele Yasası ile birlikte bakıldığında önümüzdeki sürecin zor geçeceği ortadadır. Ancak ne tirmandırılan terör, ne artırılan saldırılar mücadelenin gelişimini durduramayacaktır. Çünkü süreç saldırıları ile olduğu kadar direnişlerle de örülmektedir. Faşizmin demokrasi anlayışını yeterince anlatan bu önemli gelişmeler, bu söylemlere inanlarında, büyük bir yanılgı içinde olduğunu kanıtlamaktadır. Süreç aynı zamanda faşist diktatörlüğe, onun terörü ve zorbalığına karşı, işten atmalara, gecekondu yıkımlarına vb. saldırılara karşı koyuş dönemidir.

TC Başbakanı'nın Diyarbakır gezisi üzerine

Ziyaretin amacına değinmeden önce, zamanlamasına ilişkin birkaç şey söylemekte yarar görüyoruz. Bilindiği gibi PKK hareketi, "Barış", "Demokratik Cumhuriyet" projesinde temel bir değişikliğe gitmemesine rağmen, faşist Kemalist diktatörlüğün Kürt hareketini fiziki olarak imhaya dönük yürüttüğü çok yönlü ve kapsamlı saldırılara karşı ken-

dini yeniden silahlı bir temelde savunmaya başladı. Kendi ifadeleriyle "meşru savunma hakkını" kullanmak bir zorunluluk haline geldi. Yani, son süreçte Kürt hareketi cephesinde artan gerilla saldırıları, politika değişikliğinin yol açtığı iradi bir tercih değil, imha saldırılarına karşı kendini savunmanın dayattığı bir zorunluluğun ürünüdür. *Sayfa 8*

Başbakan R. Tayyip Erdoğan'ın Diyarbakır ziyareti koşulsuz silah bırakma çağrısı yapanlar arasında yankısını bulsa da Diyarbakır halkı bu sahne gösteriye ilgi göstermedi.

"Partimiz TKP/ML hesap sordu, SORUYOR, SORACAK"

Elimize posta kanalı ile ulaşan bir bildiri ile yaptığı çeşitli eylemleri açıklayan TKP/ML, "Partimiz TKP/ML düşmandan hesap sormaya ve saldırılara karşı anında yanıt olmaya ve halka umut olmaya devam edecektir" dedi.

"Bombalama eylemleri; bomba patladığında kimin öleceğinin veya yaralanacağını önceden kestirilemediği, sadece insanlığa karşı işlenen bir suçun vasıtası sayılması gereken en aşağılık eylem tarzıdır." (Hilmi Özkök'ün 5 Ağustos 2005'te yaptığı konuşmadan) söylemi, karşı-devrimci bir ağızdan devrimci saflara yönelik bir karalama ve iftiradan başka bir anlam taşımamaktadır. "Kurşun adres sorar" aynı şekilde "bombalar da adres sorar". Devrimcilerin ve komünistlerin kurşunları ve bombaları karşı devrimci halk düşmanı unsurları, kurumları ve karargahları hedef alırken, emperyalizmin ve Türk egemen sınıflarının bombaları ve kurşunları da aynı şekilde belirlenmiş adreslere yani ezilen halk yığınlarının ve onun önderleri olan yurtsever, devrimci ve komünist güçlere yönelmektedir. Bugün emperyalizm Irak'ta, Afganistan'da bu ülke halklarına çocuk, genç, ihtiyar, kadın, erkek demeden bilinçli bir şekilde ve hedefi belli olarak msket bombaları başta olmak üzere her türlü teknolojik silahla saldırıp katletmekten geri durmazken, onun uşağı ve çömezi faşist TC de başta Kürt ulusal hareketine yönelik saldırıları olmak üzere devrimci güçlere yönelik saldırıları pervasız bir şekilde yaşama geçirmektedir. Kendi gözü dönmüşlüklerini ve terörlerini gizleme çabası nafildir. Kürt halkını nasıl bombalar ve silahlarla kıyıma uğrattığını, hapishanelerde devrimci ve komünist tutsakları nasıl bombalarıyla katlettiğini, gerillalara yönelik nasıl kimyasal silah kullandığını bilmekteyiz. Son olarak 17 MKP kadrosunun ve savaşçısının nasıl hunharca ve alçakça katledildiğine, yüzlerinin bombalarla ve silahlarla tanınmaz hale geldiğine tanıklık etti bu topraklar ve insanları.

Bu faşist general 'hümanist' söylemiyle gerçek ve aynı zamanda halk düşmanı yüzünü açık ederek ülke kamuoyuna geniş bir çağrı yapmaktan ve mesaj vermekten de geri durma-

mıştır; 'Teröre karşı topyekün mücadele gereklidir' Düne kadar partimiz TKP/ML, emperyalizmin ve faşist TC nin halk kitlelerine yönelik TOPYEKÜN bir saldırı içinde olduğunu belirlerken bugün bu faşist general bunu teyit etmiştir. Bu mesajı partimiz TKP/ML uzun zamandır algılamakta ve buna karşı mücadelesini çeşitli boyutlarıyla yürütmekteydi. İşte MKP gerillalarına yönelik katliamı da bu topyekün saldırının bir parçası olarak algılayan partimiz katliamın gerçekleşmesinin akabinde 20 Haziran'da ve 1 Temmuz'da düşman yuvalarında 'bombalarını adrese teslim' ederek yanıt vermiştir. Komünistlerin bilinçsizce hedef seçmediğini kanıtlamak ise bu tarihlerdeki hedeflerin ne olduğuna bakmak bile yetecektir: askerlik şubesi, Oyakbank, askeri ulaştırma ve istihbarat subaylığı ve polisevi... Bu hedeflerin niteliği ve misyonu ise halkımız tarafından oldukça net bilinmektedir. Ötesindeki söylemler ise gülünç ve alçakça olarak damgalanacaktır" şeklinde başlayan açıklama şöyle devam ediyor;

"Gerek MKP gerillalarına yönelik katliamın hesabını sorma bilinci gerekse de bu saldırının ideolojik, politik, ekonomik ayağının diğer yönü olan global ekonomik politikaların sonucu yaşanan bir bütün özelleştirme saldırıları, işçi sınıfı ve emekçilerin haklarına yönelik gasp girişimleri, emekçi halk yığınlarının bin bir emekle yaptıkları evlerinin yeni şehirleşme modeli altında acımasızca yıkılmasının tek merkezden topyekün bir saldırı olduğunu bilincinde olarak hareket etmektedir partimiz TKP/ML. Bütün bu saldırılara yanıt olmak ve püskürtmek ise ancak devrimci silahlı mücadele ve onun en geliştirilmiş hali olan Halk Savaşı stratejisi ile mümkündür. Halk savaşının öncü kurmayı olan partimiz TKP/ML henüz bu savaşın başında olduğunu bilecek ve halk kitlelerini bu savaşa katma, kurtuluşlarını sağlamada bu savaşın öznesi haline getirme uğraşı içindedir. Partimiz TKP/ML bu uzun ve zorlu savaşında her türlü saldırıya karşı silahların eleştirel gücünü kullanmaktan ise hangi ko-

şulda olursa olsun geri durmayacaktır. En basitinden en gelişkinine kadar her türlü yolu ve aracı etkili ve yaygın şekilde hayata geçirecektir. Bu böyle biline.

Temmuz ayı içerisinde de partimiz TKP/ML bir bütün gerici ve faşist saldırılara karşı yine bombalarını ideolojisinin emrettiği şekliyle 'adreslerine' teslim etmiştir. 15 Temmuz'da faşist TSK'nın ekonomik kuruluşu olan AKSA-OYAK sigorta şirketinin Ankara Etlik Şubesi'ne bırakılan tahrip gücü yüksek olan bomba düşman tarafından patlamadan fark edilmiş ve gürültülü bir şekilde 'etkisiz' hale getirilmiştir. 27 Temmuz'da Adana D-400 Karayolu Turhan Cemal Beriker Bulvarı'ndaki OYAK BANK şubesi partimiz tarafından bombalanmıştır. Eylemde bankaya ait araçlar ve banka şubesi büyük zarar görmüştür. Ayrıca İstanbul Büyükşehir Belediyesi 13 Ağustos 2005 günü saat 23:00 civarında Partimiz militanlarınca bombalanmıştır. Belediye Otoparkı'nın duvarına konulan bombanın yanına TKP/ML imzalı bir flama bırakılmıştır."

EREN KAYA

Eren Kaya Yoldaş

*Aramızdan ayrılışının
1. yıldönümünde;*

Seni,

**Dicle'de, Fırat'ta,
Zap suyunun ufkunda,
Newroz ateşinin zincir tutmaz
dilinde anıyoruz!**

Seni,

**Erdemin, arın ve
adaletin kaymak tutacağı**

**Bir dünya yaratma
mücadelesinde**

Hep yaşatacağız!

Fransa Partizan Taraftarları

**işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000

ABONELİK ŞARTLARI

NOT: İstedikiniz süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız. Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.

Ezilenlere yönelik saldırının yeni adı; “TERÖRLE MÜCADELE YASASI”

Bush'un başkanlık koltuğuna bir kez daha oturma şerefine sahip olurken yaptığı konuşmada 27 kez tekrarladığı özgürlük ve 15 kez tekrarladığı hürriyet kavramının, dünya ezilenleri üzerinde nasıl bir etki göstereceğini merakla beklemedik. Çünkü bu özgürlüğün ne menem bir gelişme kaydedeceğini çok iyi biliyorduk. Ve o zaman da söylediğimiz gibi, dünya ezilenlerinin üzerindeki baskı ve terörün daha da tımandırılması anlamına gelen bu özgürlük anlayışının yansımalarını ve yankılarını bugün çok daha net görmekteyiz.

19 Temmuz günü İlker Başbuğ'un basına verdiği brifing, ülkemizde önümüzdeki dönem yaşanacak gelişmelerin önemli oranda nasıl şekillendirildiğini çok net göstermekteydi. Hatırlanacağı gibi konuşmanın merkezine konulan "terör" kavramı, Kürt Ulusal Hareketi nezdinde somutlanmıştı, ancak saldırı yelpazesinin oldukça geniş tutulduğunu daha önce belirtmiştik.

11 Eylül saldırılarının ardından dünya kamuoyunun gündemine oturan "terör", emperyalistlerin elinde ezilenlere yönelik saldırıların zemini olarak belirlendi ve yapılan saldırıların tümü bu çerçevede değerlendirilerek ortaya konuldu. "Yerel terör" 11 Eylül'ün ardından bu niteliğini kaybederek "uluslararası" ya da "küresel terör" olma niteliğine büründü. Emperyalist haydutların yeni saldırı stratejilerinin merkezi halkasını oluşturan "terör" kavramı sürecin işletilmesinde önemli bir silah haline geldi. Irak'ta işgale direnen "teröristlere" karşı verilen mücadele, ABD beslemesi Usame Bin Laden "terörünü" bitirmek için başlatılan saldırılar boyut ve biçim değiştirerek bugüne kadar getirildi ve hala da devam ettirilmektedir.

İngiltere'de patlayan bombalar yine "küresel terörün" ürüktüğü boyutlarını ortaya sermiş ve yapılması gerekenler konusunda daha hızlı adımlar atılması üzerine bir kez daha durulmuştur. "Teröre karşı mücadelenin haklı ve meşru" zemini bu saldırılar vesilesiyle dünya halklarına bir kez daha anlatıldı. "Halkın güvenliği" için olası tedbirlerin artırılması konusunda AB üyesi ülkelerden ve Türkiye'den de katılımcı bakanlar soluğu Brüksel'de aldı. "İngiltere modeli" hak ve özgürlüklerin resmleştirilmesi ve tüm dünyada uygulanabilir bir biçim alması noktasında yakalanan hem fikirlik yanısını göstermeye başladı bile.

Ülkemizde son dönem yaşanan gelişmeler emperyalistlerin kendi ülkelerindeki emekçiler ve dünya halkları nezdinde çizdikleri "kaderden" bağımsız değildir. Terör çığırıklığının alabildiğine doruğa çıkartıldığı bu dönem devletin ulusal hareket, devrimci örgütler ve komünistler başta olmak üzere tüm demokratik kurum ve kuruluşlara yönelik saldırı dalgasının boyutlanacağı gerçeğini göstermektedir. "Topyekün" olarak tanımlanan bu saldırının hedefi ise yine egemenler tarafından şu biçimde ortaya konulmaktadır: "Terörizmle mücadelede, dünyanın her yerinde, terörist eylemleri mutlak olarak sona erdirmek, ABD, İngiltere, İspanya ve İsrail örneklerinde görüldüğü üzere, çok zordur. Önemli olan terörist eylemleri asgari seviyeye indirmek, yani inisiyatif büyük ölçüde teröristlerin elinden almaktır. Diğer önemli olan ise terörist örgütlere, terörle bir yere varamayacaklarını kararlılıkla göstererek, terör örgütünün başarı umudunu kırmak ve yok etmektir. Başarı umudu devam eden örgütün tamamen

ortadan kaldırılması zordur." (19 Temmuz 05 İlker Başbuğ'un açıklama metninden bölüm.) "Topyekün" olarak ifade edilen saldırının hedefi devrimci mücadelenin "Kabul Edilebilir Şiddet Düzeyine" getirilmesi ve tutulmasıdır. Yapılan açıklamada egemenlerin ortaya koyduğu gerçek, saldırının boyutu ve şiddeti ne düzeyde olursa olsun mücadelenin bitirilemeyeceği gerçeğidir. Bu gerçeğin kabul edildiği noktada belirlenen hedef "Kabul Edilebilir Düzeyde" tutulmaktadır.

Bu hedeften hareketle egemenler gerillaya yönelik kapsamlı askeri operasyonları sürdürürken diğer taraftan da yasal düzlemde yapmayı hedeflediği değişiklikler ve yeni tasarımlarla toplumsal muhalefetin tamamen sindirilmesi ve ezilmesini hedeflemekteler. Terör çığırıklığına paralel olarak geliştirilen saldırıların önemli bir parçasını oluşturan Terörle Mücadele Yasaları'nın değiştirilmesi ve yenilenmesi çalışmalarına başlandı. Başbuğ'un açıklamalarında "sitemkar" bir tarzda ifade ettiği Türkiye'deki terörle mücadele yasalarının geriliği ve teröre karşı yeterli önlemleri ve "caydırıcılığı" kapsamadığı" belirlemelerinin ardından başlatılan çalışmanın Eylül ayı içerisinde bitirilerek Meclis'e sunulması ve ardından da yürürlüğe sokulması hedefleniyor.

8 Ağustos günü Bakanlar Kurulu toplantısının ana gündemi olan "Terörle Mücadele" ve yasaların kapsam ve içeriğinin belirlenmesi toplantısına MIT Müsteşarı Emre Taner'in de katılarak "fikir beyan etmesi" çıkarılacak yasaların nasıl bir yönlendirme ile olacağını açıkça göstermektedir. Komisyonun Adalet Bakanlığı yetkilileri, Genelkurmay Başkanlığı, İçişleri Bakanlığı, Emniyet Genel Müdürlüğü, Jandarma Genel Komutanlığı temsilcileri ve akademisyenlerden oluşması çıkarılacak yasaların içeriğini de ele vermektedir. Yine hatırlanacağı gibi İ. Başbuğ açıklamalarında "yetkilerimizin sınırlandırılması" şikayetinde bulunmuş ve bu konuda gerekenin yapılması talimatını vermişti. Zaten hükümet de bu serzenişe gerekli cevabı vererek "Yetki istenmiş de, esirgenmiş değil" açıklamasında bulunmuştu. "Terörle mücadele" karşı yasal boşlukların kalmaması talebi ile Genelkurmaylık tarafından dillendirilen bu çalışmanın kaynağı ve örnekleri İngiltere ve ABD başta olmak üzere bir dizi ülkede uygulanmaktadır.

Basına konu ile ilgili açıklamada bulunan Cemil Çiçek'in "İngiliz modeli" tanımlaması da buradan gelmektedir. İngiltere'de teröre karşı uygulanan yasaların benzerlerinin Türkiye'ye uyarlanması olarak ifade edilebilecek bu yeni düzenlemeler bir dizi hak ve özgürlüklerin budanmasını beraberinde getirirken önümüzdeki dönemin fırtınalı günlerinin de habercisi.

İngiltere Modeli

11 Eylül saldırılarının ardından ilk olarak ABD'de "Yurtseverlik Yasası" olarak yürürlüğe konulan uygulamalar, İngiltere başta olmak üzere bir dizi ülkede model olarak kabul edilmektedir. 26 Ekim 2001'de Bush tarafından imzalanan "The USA Patriot Act" (Yurtseverlik Yasası) hükümete, şüphelilerin evlerine onların bilgisi dışında girilip arama yapılması ve e-maillerinin okunup telefonlarının dinlenmesi gibi pek çok yetki verdi. Yapılan yeni düzenlemelere göre, sanıklara çok daha kısıtlı haklar tanıyan ve gizli oturum yapabilen askeri mahkemeler,

yabancı terör şüphelilerine ölüm cezası da dahil pek çok cezayı oybirliği gereksizince verebilecek. Bu mahkemelerin kararları terniz edilemeyecek ve alınan kararı yalnızca Başkan ve Savunma Bakanı bozabilecek. Yasaların yürürlüğe konulmasıyla birlikte, tutuklulara ve yakınlarına herhangi bir kanıt sunulmadan 1200 kadar yabancı uyruklu kişi tutuklanmış ve 600 kadarı hakim karşısına çıkarılmadan ve kendilerine savunma imkânı tanınmadan hapse atılmıştır.

Sıradan Amerikan mahkemeleri tam yetkili oldukları halde, George W. Bush 13 Kasım 2001'de, terörizmle suçlanan yabancıları yargılamak için özel yetkilerle donatılmış askeri mahkemeler kurma kararını almıştır. Bu mahkemeler savaş gemilerinde ya da askeri üslerde kurulabilecek, mahkeme kararları subaylardan oluşan bir komisyon tarafından ilan edilecek, sanığı ölüme mahkûm edebilmek için oybirliği gerekmeyecek, karar kesin olacak, tutuklunun avukatıyla yaptığı görüşmeler izinsiz dinlenebilecek, mahkemelerin işleyişi gizli tutulacak ve davanın ayrıntıları onlarca yıl sonra kamuoyuna açılabilir.

"Uygarlığın beşiği" İngiltere'de de uygulamaya sokulan bu yasaların nasıl uygulandığını, Londra'daki bombalamaların ardından metro istasyonunda infaz edilen Brezilyalı gençle gördük. Ve ardından TV ekranlarına yansıyan İngiltere polislerinin bir dizi evi basarak halk üzerinde estirdiği terörle gördük.

"Teröre Karşı Mücadelede" TÜRKİYE MODELİ

Demokrasi ülkelerinden feyz alınarak çalışmalarına başlanan "Terörle Mücadele Yasası" kamuoyuna açıklanan sınırlı bilgilerle de olsa tepki yaratıyor. Devletin "kendi ilkelerini" hiçe sayarak hazırlamaya çalıştığı yasa, temel hakların yok sayılmasını beraberinde getiriyor. Kapsadığı biçim ve boyutlarla insanların barınma haklarından, seyahat özgürlüğüne, hableşmeye kadar daha bir dizi fiilin "suç" kapsamı içine alınması hedefleniyor. "Devletin toprak bütünlüğü", "toplumsal huzurun sağlanması" zıvalamalarıyla açıklanan düzenlemeler, devletin kendi Anayasasına aykırı olmasının yanı sıra Türkiye'nin de taraf olduğu uluslararası sözleşmelere de aykırılık barındırmaktadır.

"Kişinin bölgesel veya yerel olarak, belirli bir zaman dilimi içerisinde kalmak koşuluyla, bir yerleşim yerinde veya bir yerde bulunmasının engellenmesi,

Kişinin belli bir bölgeye giriş ve çıkışlarının kısıtlanması, seyahatinin kısıtlanması" olarak formüllendirilen bu yasalar yürürlüğe konulduğu taktirde, halkın yaşam koşulları çok daha ağırlaşacaktır.

Gözaltı sürelerinin uzatılması, gözaltına alınan kişinin yakınlarına haber verilme süresinin "soruşturmanın güvenliği" gerekçesi ile 12 saat sonra olarak belirlenmesi, gözaltına alınmanın DNA, fotoğraf, parmak izlerinin alınması gibi TMY'ni tamamlayan düzenlemelerle birlikte işletilmesi hedeflenen bu düzenlemeler birbirini tamamlaması ve bahsi edilen "yasal boşlukların" kapatılması hedefi ile yapılmaktadır. Ülkenin geçmiş dönemde ve bugün hala uygulandığı gibi sadece belli bir kesimini ya da parçasını değil, bütünü OHAL kapsamı içinde yönetme hedefini bu yasalarla daha rahat uygulama hedeflediler.

Kimi çevreler tarafından "Askerin elindeki yetkinin genişletilmesi" olarak yorumlanan bu gelişmelerin yanı sıra yaratılmaması önemlidir. Ülkenin yönetiminde askerin geçmişten bugüne üstlendiği rol bilinmektedir. Bu noktadaki belirleyicilik dün olduğu gibi bugünde geçerlidir. Hedeflenen yasalar askerin yetkilerinin genişlemesi değil devletin bir bütün olarak kitleleri yönetme, devrimci ve komünistlere karşı saldırılarının bir bütünlük içinde geliştiği ve yürütüldüğü gerçeğidir. Zira sistemin bu parçalarını birbirinden bağımsız değerlendirdiğimizde hatalı saptamalarda bulunmamız kaçınılmaz olacaktır.

Devletin hazırlıklarını sürdürdüğü Terörle Mücadele Yasa Tasarısı'nın 2 Eylül tarihine kadar bitirilmesi ve ardından Meclis'in açılması ile birlikte oylamaya sunulması planlanıyor. Yasanın kitlelere örnek bir yasa olarak sunulması, ikna propagandalarının yürütülmesi ve "Uygarlığın beşiği"ne bir örnek de Türkiye'nin olacağı yalanının empoze edilmesi için gerekli zamanın yaratılması egemenler açısından bir ihtiyaç. TMY ve TCK'da yapılan değişikliklerle AB'ye girme yolunda atılan adımların hızlandırılması olarak da yorumlanan bu gelişmelerin tümü aynı zamanda AB demokrasisinin niteliğinin de anlaşılmasını sağlamaktadır.

Bilindiği gibi son dönem yapılan açıklamaların tümü "demokrasi" üzerine kurulu. Yani "demokrasi" yolu "teröre karşı topyekün mücadele" ile saptanmış durumda. Egemenler tüm saldırılarına rağmen gerek kitlelerin kendiliğinden doğan tepkilerini gerekse de devrimci ve komünistlerin istenilen düzeyde olmasa da gelişimini engelleyememektedir. Tüm saldırılarına rağmen halkın gerillaya olan bağlılığını ve desteğini ortadan kaldıramamaktadır. Çıkarttığı bir dizi yasa ile bu desteği en alt düzeye çekme ve bitirme hedefinde.

Ülkemiz hakim sınıflar açısından içinde buldukları çıkmazın tablosu çok daha bulanık bir biçim almakta. Gecekondu yıkımlarına karşı direnen emekçi, yoksul halk, özelleştirmeye karşı tepkisini ortaya koyan işçiler, artan işsizlik ve yoksulluk içinde yaşanan cehennem her gün biraz daha ısıtıyor. Ve bunlar yaşamın pratiğinde kendini çok somut ve net bir şekilde gösteriyor. Onlar açısından bu gidişata dur demenin tek çıkış yolu baskı ve şiddeti her gün biraz daha tımandırma ve uygulamaktır. TMY kitlelere önemli saldırı mesaj ve içeriği ile dikkat çekerken ve nefes almanın dahi suç kapsamına konulmaya çalışıldığı bugünlerde, bizler açısından bu çemberi kırmamızın yolu açık ve bellidir.

Hapishanelerde halkın örgütlü, öncü güçlerine karşı da saldırılarını tımandırma egemenler, muhalif olan güçleri sadece sokaklarda değil, hapishanelerde de sindirmenin ve ezmenin her türlü yolunu deniyor. İçerde ve dışarda örgütlü yok etmeye yönelik saldırıların tüm araçlarıyla devam ettiriyor. "Terör" üzerine kurulu konseptlerinin tutmayacağını onlar da çok iyi biliyor. Bunu başta Irak olmak üzere bir dizi mücadeleden biliyorlar. O örnek alınarak hazırlıkları yapılan İngiltere Terörle Mücadele Yasası bile Londra'da bombaların patlamasını engelleyemedi. Türkiye'deki yasaların bu kapsamlı saldırılarla birlikte neyi engelleyeceği de bugünden bellidir. Esas mesele rüzgarın yönünü değiştirme irade ve cüretini göstermektedir.

Sınıfsal Bakış

ÖLÜMÜNÜN 110. YILDÖNÜMÜNDE, EN GENCİMİZDİR ENGELSİ

"Nihai zafer kesin, ama dolambaçlı yollar, geçici ve lokal yanılgılar kaçınılmaz olarak çok farklı biçimde artacaktır. Ne yapalım? Halledeceğiz. Ve bu yüzden cesaretimizi asla yitirmeyeceğiz." (F.Engels; Marks-Engels, Bütün Eserler, cilt 35, sf. 119, Almanca Baskı)

Engels, 24 yaşında iken kaleme aldığı ve oldukça hacimli bir çalışma olan "İngiltere'de Emekçi Sınıfların Durumu" isimli ilk yapıtını şu sözlerle sona erdiriyordu:

"Ama şuna inanıyorum, şimdi yok-sulun zengine karşı ayrıntıda ve dolaylı olarak sürdürdüğü savaş, doğrudan ve genel hale gelecek. Barışçıl bir çözüm için çok geç. Sınıflar giderek daha keskince bölündü, direniş ruhu işçilere işliyor, kızgınlık kabartıyor, daha önemli çatışmalarda gerilla kavgaları yoğunluk kazanıyor ve yakında çok küçük bir itme çığı yuvarlamaya yetecek. İşte o zaman, tüm ülkede şu savaş narası yankılanacak: "Saraylara savaş, kulübelere barış!" (Sol Yayınları, 1.baskı, sf. 384)

İsmi tarihe can yoldaşı Marks'la bütünleşerek geçen Engels yukarıda andığımız eserini yazdığı sıralarda, bilimsel sosyalizm kendi deyimleriyle "embriyon" aşamasındaydı. Buna rağmen oldukça başarılı bir çalışma olduğu için sonraki süreçte yayınlanmasına birlikte karar verdiler. Nitekim 1892 tarihli İngilizce baskısına önsözünde, yukarıdaki paragrafa da yansıyan hatalı tespitine dikkat çekmekle beraber, bunu eserden çıkarmak yanlısı değildir:

"Aralarında gençlik heyecanının bana söylediği, İngiltere'de toplumsal bir devrimin yakın olduğu kehaneti de dahil, birçok kehanetimi kitaptan çıkarıp atmaya kalkışmadım. İşin garibi, bu kehanetlerden birkaçının yanlış çıkması değil, bir çoğunun doğru çıkmasıdır." (age, sf. 34)

Bilimsel sosyalizmin Marks'la birlikte kurucusu olan Engels'in "kehanet" diye andığı öngörülerine bütün eserlerinde rastlamak mümkündür. Zira, önderlik sadece çözümlenemeyen ibaret görülmezdi. Üstelik o çapta bir misyon üstlenen kimselerin isabetli öngörülerle doğru hedefler tayin etmesi ve oluşturulacak strateji ve taktiklerin doğru saptanmasını sağlaması gerekiyordu.

Marks ve Engels "Marksist teori"nin bütün eserlerini adeta birlikte yazdılar. Bir kısmını kelimenin gerçek manasıyla birlikte yazdıkları gibi, diğer bazı tek başına kaleme aldıklarında ise birbirlerine büyük destek oldular. Daha ötesi, bu durum Marks'ın ölümünden sonra bile devam etti. Engels, yoldaşının düzenleme ve tamamlama fırsatı bulamadığı "Kapital"lere büyük bir sorumluluk ile el attı. 12 yıl süren çok zorlu ve ancak onun gibi büyük bir ustanın altından kalkabile-

ceği çalışmayı başarıyla tamamladı. Marks'ın zor okunan el yazısı, yarım cümleleri, özetleri, notları, dağınık haldeki yazılarını özüne uygun şekilde bütünleştirdi. Kapital'in 2. ve 3. ciltlerinin yanı sıra; 4. cildi olarak da düşünülen 2. ciltlik artı-değer teorileri isimli çalışmaları yayımlanmaya hazır hale geldi. Bu, dünya proletaryasına Marks adına sunulmuş muazzam bir armağandı.

Marks'ın aralarındaki ilişkide "kilit çözen" rolünü her zaman teslim eden, "öncü"lüğünü vurgulamayı hiç ihmal etmeyen Engels, kendi rolünü ise mütevazı biçimde tasvir ediyordu. Marks'a ilişkin saptamaları doğru olmakla beraber, kendisinin bilimsel sosyalizmin inşasındaki katkıları da Marks'dan hiç de geri kalır nitelikte değildi.

Felsefenin temel ilkelerinden diyalektik ve tarihi materyalizme; diyalektik materyalizmin temel bilimlere (doğa bilimleri) uygulanmasından tarihsel yöntem biliminin geliştirilmesine; savaşlardan savaş sanatlarına kadar bir dizi kritik konuda açılımlar getiren Engels olmuştur.

Komünist ideolojinin şekillendiği, "köşe taşı" diye tabir edebileceğimiz kavramların ortaya çıktığı ve ana perspektiflerin sunulduğu ilk eserleri, iki büyük ustanın birlikte kaleme aldığı "Alman İdeolojisi"dir. Burada, üretici güçler ile üretim ilişkileri arasındaki diyalektik bağ ortaya konmaktadır. Toplumsal ilerleme yasalarını çözümledikleri çalışmaları; sınıflar, devlet, üretim biçimleri, toplumlar gibi kategorileri de açıklamaktadır. Sınıf mücadelesi işlenmekte, proleter devrimlerin kaçınılmazlığı vurgulanmakta ve nihayet sınıfsız topluma/komünizme ulaşılmasının mutlaklığı anlatılmaktadır. Bu ideale ulaşmada proletaryanın iktidarı ele geçirmek zorunda olduğuna dikkat çekilmekte, bunun da devrimi ve proletarya diktatörlüğünü gerektirdiği savunulmuş olmaktadır.

Marks ve Engels yoldaşların insanlık tarihine "komünizmin alfabeti" diye geçen Marksizmin ilk programatik belgesi, bilindiği gibi "Komünist Manifesto"dur. Başta "Alman İdeolojisi" olmak üzere daha önceki eser ve makalelerinde ortaya attıkları görüşlerini daha da geliştirip sistematik bir biçimde ifade ettikleri ve bütün ülkelerin işçilerine (birleşiniz) bir çağrı, burjuvaziye karşı ise bir meydan okumaya dönüştürdükleri manifesto; burjuvazinin esaslı bir eleştirisini yapmakta, alternatifini bütün açıklığıyla ortaya koymaktadır. Bunun için tutulacak yolu ve kullanılacak araçları da net bir biçimde (devrim ve proletarya diktatörlüğü) işaret eden belge; milliyetçiliği eleştirirken proletarya enternasyonalizmi ilkesinin altını çiziyordu.

Engels'in Marksizmin oluşumunda oynadığı rolün kendisini en iyi açığa vur-

duğu çalışmalarından birisi de "Anti-Dühring" diye bilinen eseridir. Burada, bilimsel sosyalizmin üç temel unsuru ortaya konulmakta; bunlar arasındaki diyalektik ilişki ile sistemsal bütünlük net bir biçimde açıklanmaktaydı. İkinci önemli nokta; diyalektiğin temel yasalarını formüle etmesidir. Bu katkısı, materyalist felsefenin gelişim süreci açısından belirleyici önemdedir. Bu eserde üçüncü önemli nokta; diyalektik materyalizmin sadece sosyal değil doğal/temel/fen bilimlerine ait sorun ve problemlerin çözümlenmesi ve/veya açıklayıcısı olduğunu kanıtlamasıdır. Bu konuda daha sonra, "Doğanın Diyalektiği" isimli eserinde çok daha kapsamlı bir çalışma ortaya çıkaracaktır. Bunlardan başka; yaşamın oluşumundan sınıflara, hukuktan ahlaka bir dizi konuda geliştirdiği Marksist yaklaşım bu çalışma vesilesiyle dile getirilmiş bulunmaktadır.

Engels'in köylü sorununa yaklaşımı da önemliydi. Son yarım asır içinde yaşananlar, köylülüğün önemli bir müttefik olduğunu ortaya çıkarmıştı. Bunu Marksist öğretinin tahliline tabi tutma görevi hiç kuşkusuz Engels'in omuzlarındaydı. 1894'de "Alman Köylü Savaşı" isimli çalışmasında şunları söyleyecekti:

"Siyasal iktidarın sosyalist parti tarafından ele geçirilmesi artık görülebilir yakınlıktadır. Fakat siyasal iktidarı ele geçirmek için bu parti önce kentten kıra gitmeli, kırdaki bir güç haline gelmelidir." (F. Engels, Fransa'da ve Almanya'da Köylü Sorunu; Marks-Engels, age, cilt 22, sf. 486)

Komünizmin kurucuları, büyük kuramcı oldukları gibi hiç kuşkusuz usta birer örgütçü ve eylem adamıydılar. Aksi halde, bu teorilerin masa başında oluşması mümkün değildi. Başka bir deyişle, masa başında uydurulan hiçbir teorinin uzun ömürlü olmadığı gibi, Marksist teori de çoktan tarihin çöplüğüne karışmış olurdu. Nitekim Marks'ın ölümünün ardından Engels şunları söylemişti:

"Çünkü Marks her şeyden önce devrimciydi. Kapitalist toplumun ve onun yarattığı devlet kurumlarının yıkılmasına katılmak, önce durumunun ve gereksinimlerinin bilincini, eşit haklara sahip olma koşullarının bilincini verdiği modern proletaryanın kurtuluşuna katılmak, yaşamının gerçek mesleği buydu. Mücadele onun bir unsuruydu. Ve pek az kişide bulunabilecek bir tutku, inat ve başarıyla mücadele etti." (Marks-Engels, age, cilt 19, sf. 339)

Almanya'daki devrime katılmak için 1848'de bu ülkeye geldiler. Tarihi kaynaklar, sadece Engels'in bir çok çarpışmada ve dört meydan savaşında dövüştüğüne yer vermektedir. Yaşanarak elde edilen deneyimlerin tahlili, Marks'ın "Fransa'da Sınıf Savaşları" yapıtında olduğu gibi, Engels'in "Almanya'da Devrim ve Karşı-Devrim" eserinde kendini göstermektedir:

"Savaşta olduğu gibi devrimde de düşmana karşı koymak kesinlikle zorunludur ve saldıran avantajlıdır. Şanslar nasılsa olsun sonuca varılacak anda her şeyi göze almak savaşta olduğu gibi devrimde de kesinlikle zorunludur. Ta-

rihte bu aksiyomun doğru olmadığını tanımlayan hiçbir başarıya ulaşmamış devrim yoktur.", "Her gerçek devrimciye soylu atılganlık ve kendini hiçe sayan bir cesaret gibi niteliklerin bulunması gerekir. Her savaşta düelloyu kabul edenin yenilme tehlikesini de göze alması doğaldır; ancak bu, kılıcı çekmeden teslim olmak ve boyunduruğu kabullenmek için bir neden midir?", "Kim bir devrimde savaşın yazgısını belirleyecek bir mevzinin komutasını elinde tutar ve bu mevziyi düşmana saldırmayı göze alması için zorlayacağı yerde ona teslim ederse, her zaman her yerde bir hain olarak davranılmaya hak kazanır.", "Kitlelerin cesaretlerinin kırılmasına neden olan, bu tür belirleyici anlarda bir mevzinin savaşta yenilgiye uğrayarak tesliminden çok, savaşmadan düşmana terk edilmesidir.", "Zorlu bir savaşın sona yenilgi, kolay kazanılmış bir zafer gibi aynı şekilde büyük devrimci anlamı olan bir olgudur." (F. Engels, Almanya'da Devrim ve Karşı-Devrim; Marks-Engels, age, cilt 8, sf. 77-78)

Engels ve Marks'ın dönemlerinde yaşanan en büyük tarihsel olay elbette ki Paris Komünü idi. Gelişim sürecinde böylesi bir iktidar hedeflenmemişti. İktidarın alınmasından sonra yapılan bir dizi yanlış ve tutarsızlığın da esas nedeni olan, proletarya partisi önderliğinden yoksunluk, mutlak surette desteklenmesi gereken bir hareket olduğu gerçeğini değiştirmiyordu. Proletaryanın iktidarı ele geçirdikten sonra mevcut devlet cihazını kullanmayıp yerine kendi devletini kurması gerektiği, böylesi bir deneyimle kanıtlanmış oluyordu. Bu hiç bitmeyen ve günümüze de taşınan "proletarya diktatörlüğü tartışması" ile ilgili Engels, "komün" sonrası yıllarda şunları söylüyordu:

"Muzaffer parti, eğer boşuna savaşmış olmak istemiyorsa, silahlarının gerilerine saldırdığı korku sayesinde bu egemenliğe süreklilik kazandırmak zorundadır." (F. Engels, Otorite Üzerine; Marks-Engels, age, cilt 18, sf. 308)

Dönemin bir diğer önemli zirvesi ise "I. Enternasyonal" idi. Komünist ideolojinin pratikle buluşması için çeşitli ülkelerde komünist örgütlenmelerin yaratılmasına ve bunlar arasında uluslararası çapta bir yapılanmanın oluşturulmasına ihtiyaç vardı. Bunun için şartlar hızla oluşmaktaydı. Ancak bir dizi burjuva akım ve çizgi ile amansız bir mücadele yürütmek gerekiyordu. Marksizmin büyük ustaları için bunun altından kalkmak da zor olmadı. Özellikle Marks'ın damgasını vurduğu bu yaklaşık 10 yıllık süreçte, elbette ki yanı başında sürekli yoldaşı Engels vardı.

Sonuç itibarıyla; Lenin yoldaş Engels'in ölümünün ardından kaleme aldığı ilk makalesinde büyük öğretmenlerimizin tarihsel rolünü şöyle özetliyordu:

"Marks ile Engels'in işçi sınıfına yapmış olduğu hizmetler, birkaç sözcük içinde şöyle ifade edilebilir: onlar, işçi sınıfına kendini bilmeyi, kendi bilincine ulaşmayı öğrettiler ve boş hayallerin yerine bilimi koydular." (V.I.Lenin, Marks-Engels-Marksizm, Sol yay. 2.baskı, sf. 60)

“Gönen deri işçilerinin mücadelesi genel mücadelenin bir halkasıdır!”

Deri-İş Sendikası'nın Balıkesir Gönen Deri fabrikalarında başlatmış olduğu sendikalaşma faaliyeti deri patronları, devletin kolluk güçleri ile sermayenin kalemşörlüğünü yapan yerel basın tarafından yapılan karalamalarla, psikolojik, fiziki saldırılarla engellenmeye çalışılsa da Deri-İş Sendikası ile işçilerin kararlı tutumları sonucu sendikaya üye ahımları ve örgütlenme çalışmaları devam ediyor. İşçi Köylü gazetesi olarak sendikamızın, deri işçilerinin yaşadıklarını öğrenmek ve kamuoyuna duyurmak amacıyla Deri-İş Sendikası Genel Başkan Vekili Musa Servi ile röportaj yaptık.

-Gönen'de örgütlenme çalışmalarınız nasıl başladı?

M. Servi: Gönen'de 3-4 aydan beri ilişkilerimiz var. Gönen'de 6 ay önce İşçi Haklarını Koruma ve Geliştirme Derneği adıyla bir dernek kuruldu. Bu dernek içeri-

sinde eğitim çalışmaları yapıldı, faaliyet yürütüldü. Buradaki kötü koşulların değiştirilmesi için örgütlü olmanın gerekliliği anlatıldı. Sendika olarak orada toplantılar yaptık. Yapılan çalışmalar sonucu sendikalaşmanın koşullarının olgunlaştığı tespitine vararak işyerlerinde komiteler oluşturarak, çalışanların yüzde 80'ini üye olma konumuna getirildi. Ancak deri işverenlerinin bu çalışmaları öğrenmeleri üzerine 23 Temmuz 2005 tarihinde tüm işyerlerinde öne çıkan öncü işçileri tespit edip işten atılacağı duyumu alındı. Biz de 23 Temmuz tarihi gelmeden işyerlerinde üye yapmaya başladık. İşverenler ilk etapta 69 öncü işçiyi işten attı. Bu öncü işçileri işten atmakla buradaki mücadeleyi kırabileceklerini, geri püskürteceklerini hesapladılar. Ama deri işçileri bu saldırılara karşı örgütlü bir şekilde tepkilerini ortaya koyarak direnişe geçtiler. İşten atılmayan işçiler ise içeride üretimi yavaşlatarak dışarıdaki işçi arkadaşlarına destek verdiler ve her geçen gün bu saldırılara karşı sendikaya üye olma artarak devam etti. Tek amaç Gönen'de kötü çalışma koşullarını değiştirmek, sendikal örgütlülüğü oturtmak. Deri işverenleri ilk etapta haftada 45 saat çalışma hakkını kullanan işçilere tepki göstererek tutanaklar tutmaya, noterde tespit yapmaya başladılar. Haftalık 45 çalışma saatinin Gönen koşullarına uymayacağını belirterek işçileri tehdit ettiler. Sendikamızda haftalık çalışma saatlerinin 45 saat olduğunu, sabah saat 08.00 akşam 17.00 Cumartesi saat

13.00'te paydos diyerek uygulamayı başlattık. Gönen deri sanayi tarihinde böyle çalışma saati ilk olarak uygulandı. Çalışan işçilerin yüzde 40'ı yıllardan beri çalışmasına rağmen sigorta kayıtları yok. Sendikal faaliyetin başlamasıyla 300'ün üzerinde işçi işverenler tarafından sigortalı yapılmak zorunda kaldı.

-Örgütlenme şimdi hangi aşamada?

M. Servi: 500'ün üzerinde işçi sendikaya üye oldu. 200'ün üzerinde işçi sigorta numarası olmadığı için ön kayıt yapılmış olarak beklemekte. Örgütlenme faaliyeti içerisinde yoğun saldırılarla karşı karşıya kaldık. İşverenler sendikal örgütlülüğünün önüne geçmek için Kuran'a el bastırdılar, tüm işyerlerine Türk bayrağı astılar, Mehter Marşı çaldılar. Dışarıdan badıgard ve çete getirerek bizi ve işçileri korkutmaya çalıştılar. İşçiler üzerinde psikolojik baskı kurmaya çalıştılar. İşten atılan işçilerin yerine İzmir'den işçi getirerek çalıştırmaya çalıştılar. Benim PKK'lı olduğumu söyleyerek Gönen'de bildiri dağıttılar. Önümüzü keserek tehdit ettiler, bize para teklifinde bulundular. Parayla bizi satın alabileceklerini sandılar. Ama tüm bu çirkefçe saldırılarına karşı her geçen gün bizler işçilerle bütünleştik. Örgütlülüğümüzün gelişmesini engelleyemediler. Şu anda 151 üyemiz sırf sendikal olduklarından ve işverenlerin tehditlerine boyun eğmediklerinden dolayı işten atıldı. İşten atılan arkadaşlar işe sendikal olarak dönüncüye kadar direnişlerine devam edecekler.

-Örgütlü olan yerlerle işçilerin ve patronların ilişki düzeyi nedir? Gönen'deki mücadeleyi nasıl etkiliyor?

M. Servi: Deri işverenleri Gönen'deki deri işçilerinin mücadelesini kırmaya yönelik kendi içlerinde dayanışma içerisindedir. Gönen'de deri işçilerinin direnişinden dolayı üretmediği malları Tuzla'da, Çorlu'da ve Biga'da üretmeye çalışmaktalar. İşçiler cephesinde genel anlamdaki dayanışma istenilen boyutta değil. Ancak deri işverenleri Gönen'deki mücadeleyi kırmaya yönelik çalışmaları da, mallarını başka yerlerde üretmeye yönelik çabaları da Deri-İş Sendikası ve üyelerinin örgütlü mücadelesiyle boşa çıkarılacaktır. Tuzla, Çorlu ve İzmir'den Gönen işçilerini ziyaret edip maddi manevi anlamda destek sunmaları işçiler üzerinde büyük moral yaratmıştır.

-Kamuoyundan beklentileriniz nelerdir?

M. Servi: Gönen'deki mücadelemizi yeteri kadar kamuoyuna yansıtamıyoruz. Ancak Gönen yerel basını da tamamen sermayenin güdümünde. Bu anlamda Gönen deri işçilerinin mücadelesi genel mücadelenin bir halkası olarak görülmelidir. Bir aya yakındır tüm saldırı ve çirkeflere rağmen onurlu bir şekilde direniyoruz. Ve bu mücadeleyi başaracağız. Ancak sivil toplum örgütleri, meslek odaları ve diğer iş kollarındaki çalışanlar Gönen deri işçilerinin seslerine kulak vermeli. Maddi manevi destek vermelerini bekliyoruz.

(Kartal)

Emekçinin Gündemi

DEVİRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARI KONFEDERASYONU VE DDSB ANLAYIŞI

Özelleştirme politikaları ilk olarak 80'li yıllarda gündeme gelmiş, 90'lı yıllarda ise yaşama geçirilmeye başlamıştı. Bu dönem sendikal hareketin de güçlendiği yıllardır. 80'li yıllarda kaybedilen hakların kısmen geri alındığı, genişletildiği ve sınıf mücadelesinin de yükselme ivmesine geçtiği dönemdir. Böyle dönemlerde sistem yükselen mücadeleyi etkisizleştirmek için öncelikle emekçilerin gündemini değiştirme yolunu tercih etmektedir.

1990 döneminde de bunlar yaşanmıştı. O dönemi biraz hatırlarsak; '89 Bahar Eylemlilikleri ile yükselen mücadele giderek siyasallaşyordu. Birincisi, 10 yıllık kayıplar kısmen geri alınmaya başlanmıştı. Hem de sendikal hareketin başında bulunanlara rağmen. İkincisi, emekçiler sendikal hareketin başını tutan anlayışları sorgulamaya ve değiştirmeye başlamıştı. Bu durum egemenlere yavaş yavaş rahatsızlık vermeye başlamıştı. Bu gelişmeler üzerine dönemin siyasal temsilcisi Özal, "DİSK işçilerin sendikasıdır, açılmalıdır" demişti. Burada asıl amaç elbette işçilere verilen değer değildi. İşçilerin yükselen ortak mücadelesinin bölünmesi ve tartışmanın buralara kaydırılması gerekiyordu. Kaldı ki özelleştirmenin ilk başladığı dönem de bu dönemdi. DİSK'in açılması işçilerin ihti-

yacı değil de yöneticilerin ve siyasal iktidarın ihtiyacı idi. Böyle bir sendika ile örgütlenmesi DİSK'in nereye ve nasıl bir DİSK olduğunun ipucunu veriyordu. Çünkü DİSK yöneticilerinin hepsi nasıl bir DİSK olacağını ortaya koymuş ve siyasal iktidarın rızası alınmıştı. "Bizler artık eskisi (80 öncesi) gibi sendikacılık yapmayacağız. Dönem değişmiştir. Günümüzde artık çağdaş sendikacılık yapmak gerekiyor." Bu anlayış DİSK'in hangi durumda olduğunu, nasıl bir DİSK olacağını ortaya koyuyor. DİSK yöneticilerinin 12 Eylül 1980'de AFC koşullarında sınıfı faşizme karşı mücadeleye, direnişe çağırma yerine valizlerini hazırlayıp Selimiye Kışlası önünde teslimiyet kuyruğuna girmeleri bir yana, parlamentoya Fehmi Işıklar, Rıdvan Budak gibi güzide temsilcilerini göndermesi değerlendirilmesi gereken konulardır. DİSK'e umut bağlayan işçi sınıfını hayal kırıklığına uğratmaları, karamsarlık, güvensizlik zemini yaratmalarına rağmen elbette DİSK'in 12 Eylül AFC zulmüne uğramış yüzlerce DKÖ, sendikadan birisi olarak açılmış olması Halk Demokrasisi mücadelesinde olumluluktur, katkıdır, kazanımdır. Sendika seçimlerinde savunduğumuz yan işçilerin bağımsız özgür iradeleri ile ve hiçbir baskı altında kalmaksızın

ortaya konan iradeleri ve seçimleridir. Ancak faşizm koşullarında yazıldığı söylenildiği kadar kolay değildir. Yine sınıf içindeki örgütlülüğe, otoriteye, yaptırım gücüne bağlıdır böylesi bir demokratik ortam oluşturmak. Dışımızdaki devrimci, demokrat, yurtsever emek güçleriyle bir platform oluşturulabilir. Geçmişte İstanbul İşçi Sendikaları Şubeleri Platformu, sonrasında İstanbul Emek Platformu vb. tecrübeler ışığında sendikal düzlemde bir irade oluşturma potansiyeli vardır ve bu potansiyel harekete geçirilmelidir.

Uzun zamandır kangren olan Nakliyat-İş TÜMTİS çatışması tehlikeli bir seyirle ilerliyor. Oluşturulan kimi çözü mekanizmaları ya dikkate alınmamakta ya da müdahaleler sembolik düzeyde kalmaktadır. Bu rekabete dayalı pratiğin sonuçları güvensizlik boyutuyla ortadadır. Ve düşmanca bir zemine çekilen bu çatışma ortamının kime, kimlere yaradığı bütün çıplaklığıyla ortadadır. Buna rağmen bu durumun kendisi (yaşanılan süreciyle) ortaya konan savunma refleksiyle daha tehlikeli bir mecraya taşınacağına emarelerini vermektedir. Ve ortaya çıkacak muhtemel gelişmeler zaten cılız durumda olan tüm devrimci demokratik mevzileri vuracaktır. Bundan kaynaklı ilgisiz kalma lüksümüz yoktur. Ve acil etkin, aktif ortak iradeyi sendikal düzlemde temsil eden bir mekanizmaya ve acil müdahalesine ihtiyaç vardır. Düşman cephesinden yapılan topyekün saldırılara karşı asgari müştereklerde birleşmek yaşamsal derecede önemlidir. Ancak bu durum özgücümüzü harekete geçirmeyi savaştırmaz, engellemez, en-

gellememeli. Bilakis "kendi gücümüze dayanmak esas, ittifaklara dayanmak talidir" tahlilinden hareketle iddialarımızla pratiğimizin mutlak uyumu eşliğinde örgütlenmeye yüklenmemizin gerekçesidir mevcut durumun gerçekliği. Biz DDSB'liler olarak bu dönem kitap, broşür yazarak anlatmaya çalıştık. Bugün günün önemi açısından bir kez daha hatırlatmaya ihtiyaç duyuyoruz DİSK ve sendikalar gerçekliğini.

Sendikalar işçilerin öz örgütlü kurumlarıdır. Bizler işçilerin bulunduğu sendikalarda mücadele ederiz. Birbirinden farklı olmayan sendikalar arası rekabete taraf olmayız, işçilerin de böylesi durumlarda sendikal rekabete taraf olmaları gerekir deriz. Bulduğumuz yerlerde kalmayı savunuruz. Aksi sadece gücü bölmektir. Kendi dar grup çıkarılarımızı düşünmüş oluruz ki bu esas olarak işçi sınıfı mücadelesine zarar verir. Değişmesi gereken bulduğumuz yerlerdeki sendikal anlayışlardır. İşçi sınıfının öz örgütü sendikalarda sınıf sendikacılığı anlayışının iktidarlaştırma mücadelesi verilmelidir. Bunun dışındaki örgütlenme nicelik olarak sayısal durumu artırır. Bunun yanında işverenlere dayalı örgütleniyor olması da başka bir sakatlıktır. Bu nedenle DİSK'te örgütlenmeyi doğru bulmuyoruz. Bunları DİSK'in yeneden açıldığı 1992 yılında söylemiştik. O dönemde asıl mücadelenin özelleştirmeyle birlikte başlayan saldırılara karşı yürütülmelidir. Ancak onun yerine sendikal rekabet seçilmiş olmasından kaynaklı inanılmaz hak kayıplarına uğranıldı.

(Devam edecek)

Emperyalizmin yarı-sömürgeci Türkiye'de sürekli olarak talan ve tasfiye politikaları uygulanması ile nüfusun %35'ini köylülerin oluşturduğu ülkemizde tarımsal üretim çökertilmeye çalışılıyor.

Karadeniz'de fındık hasadının başladığı Ağustos ayı telaşlı geçer. İstanbul, Ankara, İzmir gibi metropollerle, Karadeniz'in çeşitli illerinde yaşayan işçisi, memuru, öğrencisi zamanını fındığa göre ayarlayarak köyünde hasata katılır, Ağustos'un ilk günleriyle kalabalıklaşan köylerde hasat hazırlıkları Türkiye Kürdistanı'ndan göç eden tarım işçilerinin çadırlarını kurmasıyla tamamlanır. Yaşlısı, genici, çocuklarıyla kamyonların kasalarına sığdırdıkları umutlarını yükleyen Kürtleri Karadeniz'e mevsimlik göç ettiren neden yoksulluktur.

Dünya fındık ihtiyacının yaklaşık %70'ini karşılayan Karadenizli köylülerin son yıllarda yaşadığı ekonomik sorunlar köyden kente göçü artırmıştır. Köylerde yaşlılar kalırken, gençler şehirlere göç ederek farklı iş arayışlarına yönelmektedir. Büyük şehirlerde yaşayanlar fındık hasat zamanında köylerine dönerek bütçelerine ek gelir sağlamaktalar.

Emperyalizmin yarı-sömürgeci Türkiye'de sürekli olarak talan ve tasfiye politikaları uygulanması ile nüfusun %35'ini köylülerin oluşturduğu ülkemizde tarımsal üretim çökertilmeye çalışılıyor. Yerli uşakları aracılığıyla uygulanan tasfiye politikalarında şehirlerde işsizlerin oranı artarken, köylüler de yoksullaşıyor. Köylüler ya maliyetin çok altında bir fiyata ürünü satıyor ya da hasatı kurtarmadığı için ürün tarlada kuruyor. Buğdayda, mısırdada, sebze de yaşanan sorunlar köylüyü isyan ettiriyor.

Fındık üreticisi köylüler de farklı bir durum yaşamıyor. Yıllardır tüccar fındık hasadı başlamadan Nisan sonu Mayıs aylarında emperyalistlerle anlaşarak Alivre satışı yapıyor. Alivre, (mevsimsel veya çeşitli etkenlerden dolayı fındığın verimli veya düşük kalite verimi az olmasına göre) önceden tahmini fiyat oluşturarak iç ve genelde dış piyasaya satışı için anlaşma yöntemidir. Fiskobirlik ise kurulduğu dönemden 2000 yılına kadar devletin bir kurumu olarak köylünün kayıplarının yapıldığı, hükümetlerin her seçim dönemin-

Karadeniz'de fındık yetiştiren köylüler "UMUDUN HASADINA" BAŞLADI!

de fındık üreten köylüden oy kapmak için kullandığı, kadrolaşmaların yoğun olduğu bir alandı. Devletin açıkladığı taban fiyatından, alımların yapıldığı Fiskobirlik'te ödemelerin geç verilmesi, taksitlendirmeler olması köylünün bu kurum-

dan beklentisini azaltarak fındığı tüccara satmaya yöneltmişti yıllarca. Uzun yıllar Fiskobirlik ve tüccar egemen sistemin menfaatine uygun birbirini besledi. Sonunda Karadeniz'de fındığın geliştirildiği il ve ilçelerde iç fındık işleyen fabrika sahibi tüccarlar, üreticileri kendilerine bağımlı kılmak için hasat sonrasında ödenmesi şartıyla borç para vererek, akrabalık aile ilişkilerini kullanma Fiskobirlik'deki siyasi ilişkileri kullanarak ödemeleri geciktirmesini sağlama vb. yöntemlerle köylüden satın aldığı fındıktan kârlarına kâr katarak zenginliklerini artırdı. 2000 yılından itibaren IMF politikalarıyla tarımda yeniden yapılanmaya gidilmesi, birlikler ve kooperatiflerin de yeniden çıkartılan yasalarla özzerkleşme adı ile özelleştirilmesi sağlandı. Fiskobirlik'te de yeniden yapılanma sağlanarak, hazine yardımına son verildi, bütçesinde olan para kadar alım yapabileceği açıklandığı için sadece ortağı olan köylüden bütçesindeki para kadar alımlar yapar duruma getirildi. Piyasalara müdahale edemiyor. 2001, 2002, 2003 yılları fındık hasatından sonra fındık üreticisi köylüler maliyetinin altına kadar düşen fiyatlarla pazara fındık indirmek zorunda kalmışlardı. Bu yıllarda düşük fiyattan dolayı zarar eden köylüler mitinglere (Ordu'da 2 yıl miting yapılmıştı) yoğun katılım sağlayarak tepkilerini haykırmışlardı. 2004 yılı hasatı, Nisan ayında meydana gelen don felaketinde fındık olmadığından yapılamamış, köylü pazara indirecek fındık toplayamamıştı. Öncesinde 2.5 milyon olan fiyatı 2004'te 5 milyonun üzerinde, 6 milyon 700'lere kadar çıkmıştı. Fiskobirlik depolarındaki 2001 hasatından kalan aflatoksinli denilen fındık bile satılmıştı. Bu sezona kadar ülkemizde ve dünya pazarında stoklar tükenince, bu yılın mahsulü daha sezon-

başlamadan değer kazandı. Tüccar alivre satışlarına öncesinden başladı. Fındık üreticisi köylüler önceki yıllarda serbest pazarda, tefeci tüccarın oyunlarına düşmemek için Ziraat Odalarının desteğini alarak, Ziraat Odaları, Muhtar Dernekleri, Fiskobirlik de destek olarak köylülerle beraber "fındığını ihtiyacın kadar pazara indir", "fındığını Fiskobirlik'e ver" kampanyaları yürütmüşlerdi. Bu yıl hasat zamanı başlamadan önce de aynı kampanyalara ek olarak, fındığın fiyatının 7 milyon (7 YTL) altında pazar fiyatının açılmasını önlemek için kampanya başlatıldı. Gazetemizin önceki sayılarında konuya ilişkin haberler yapmıştık.

Fiskobirlik 2005 yılı ürünü fındık alım fiyatını açıklamak için 15 Ağustos tarihinin öncesinde Fiskobirlik Yönetim Kurulu ve 50 Fındık Tarım Satış Kooperatifleri Yönetim Kurulu Başkanlarıyla yaptıkları değerlendirme toplantısında, 22 Ağustos-30 Eylül tarihleri arasında alımı yapılacak fındık fiyatını belirledi. Fiskobirlik Yönetim Kurulu Başkanı Salih Erdem 15 Ağustos tarihinde yaptığı basın açıklamasında bazı kesimlerin (tüccarları kastederek) Birliğin fiyat açıklamasını beklemelerini ve fiyatlara müdahale etmemesini istediğini belirtti. Salih Erdem, EFİT AŞ de 2005 ürünü fındık alım fiyatları ile ilgili yaptığı basın toplantısında fındık fiyatını brüt 7,05 YTL olarak açıkladı. Fiskobirlik fındık alım fiyatları kilogramda:

Giresun kalite kabuklu tımbul fındık 7,45 YTL

Levant kalite kabuklu tımbul fındık 7,05 YTL

Kabuklu sivri ve kara fındık için 6,90 YTL olarak belirlendi.

Erdem ayrıca emanet olarak 2005 ürünü kabuklu fındık alınmasına, emanet fındık bedellerinin serbest piyasada işlem gören fiyatlar dikkate alınarak ödenmesine, piyasa fiyatları Fiskobirlik'in uyguladığı fiyatların altına düştüğünde Fiskobirlik fiyatlarından ödemelerin yapılmasına karar verildiğini açıkladı. Ürün bedellerinin peşin ödenmesine 1 Ekim tarihinden itibaren her ay, piyasa şartlarına göre "ilave fiyat farkı" uygulanacağını belirtti.

Salih Erdem 22 Ağustos'ta başlayacak fındık alımlarının 1 Ekim tarihinden itibaren ödemelerinin her ay değerinin üreticinin ve ülke menfaatlerinin öngördüğü nispette artımlaacağını ifade ederek üreticinin ilk etapta ihtiyaçları kadar ürünü kooperatife teslim etmeleri, kalan ürünlerini ise takip eden aylarda satışa sunmaları tavsiyesinde bulunarak bunlar "üreticilerimizin hem kendi hem de fındığın ülke ekonomisine sağlayacağı döviz girdisi açısından büyük önem taşımaktadır" dedi.

Serbest pazarda sürekli değişen fındık fiyatlarını üretici köylülerin müdahale etmesinin tek yolunun ürünlerini ihtiyaçları kadar pazara indirmeleri olacağı söyleniyor kısacası. Ancak 500 kg ile 2-3 ton fındığını toplayan yoksul köylü ile 10-15 ton ve yukarısında fındık hasatı yapan zengin köylü aynı durumda fındığını pazara indirmesi beklenemez.

Yoksul köylüler, önceki yıldan yaşadıkları don felaketinin ardından yıl boyunca aldığı borcunu ödemek için elindeki az olan fındığını bir seferde pazara indirmek zorunda. Samsun'un fındık yetiştirilen ilçelerindeki köylülerin bir bölümü az fındıklığa sahip olduğu için ve Karadeniz'i genel aldığımızda benzer köylülerin yoksulluğu, hasatını yaptığı fındıkla ailesine bakabilmesi, hasta olduğunda hastane masraflarını, çocukların okul ihtiyacını vb. karşılayabilmesi için ilk elden fındığını satmak zorunda olduğundan bu tavsiyelerin hiçbir anlamı yoktur. Yoksul köylüler desteklenmedikçe, hayat şartları iyileşmedikçe, emperyalizme bağımlı sistem devam ettiği sürece daha çok yoksullaşacaklar, göçe mecbur kalacaklardır. Zenginlerin, toprak ağaları ve tüccarların zenginliğini artırdığı, topraksız ve yoksul köylülerin her geçen gün daha çok yoksullaştığı sistemde yoksul köylüler birarada sisteme karşı mücadeleyi örgütlediklerinde, desteği devletten ve hükümetlerden beklemek yerine sorunlarını yoksulluklarını kolektif içerisinde birbirlerini destekleyerek paylaştıkları sürece, sistemi değiştirme gücüne sahip olurlar. Köylüler Köy Kalkınma Kooperatiflerinde, köylü sendikalarında örgütlü kolektif çalışarak gücü yaratır. (Samsun)

✓TZOB'dan "Üzümünü erken satma" kampanyası

Türkiye Ziraat Odaları Birliği (TZOB) kuru üzüm üreticilerine ürünlerini hemen satmama çağrısı yaptı. Tüccar ve ihracatçının, üreticinin malını piyasaya erken sürmesinden yararlandığına dikkat çeken TZOB Başkanı Şemsi Bayraktar "Üzümünü erken satma" kampanyası başlattıklarını açıkladı.

Bayraktar, Manisa Ziraat Odası'nda düzenlediği toplantıda Türkiye'nin dünya çekirdeksiz kuru üzüm üretimi ve ticaretinin yüzde 50'sine sahip olduğunu dile getirerek, 100 bin ailenin geçimini kuru üzümünden sağladığını ifade etti. 2005 yılı çekirdeksiz kuru üzüm maliyetinin 1.015 YTL olduğunu dile getiren Bayrak-

tar, yaş üzümde aradığını bulamayan üreticinin kuru üzümüne yöneldiğini ve bunun kuru üzüm rekoltesini artırdığını dile getirdi. Çekirdeksiz kuru üzümün en büyük alıcısının TARIŞ olduğunu ifade eden Bayraktar, TARIŞ'ın de yenden yapılandırılma nedeniyle devlet adına müdahale alımı yapmadığını ve bu nedenle

piyasayı etkileyemediğini söyledi.

"Tüccar ve ihracatçı, üreticinin panik havası içinde malını piyasaya sürmesinden yararlanıyor" diyen Bayraktar, geçen yıl fındıkta uyguladıkları kampanyayı üzüm üreticilerine yönelik olarak da uygulamak istediklerini ifade etti. (İzmir)

Fındığa gelen Kürt işçilerin derdi bitmiyor

Türkiye Kürdistanı'nda 3-5 dönümü bulmayan toprağı ya da toprağına ekecek tohum, gübre, ilaç, mazot fiyatları her yıl bir öncekine göre kat be kat artınca toprağı terketmek zorunda kalan, şehir merkezlerinde kirasını ödeyemeyen işsiz bölge halkı her yıl, kendi yaşamından, kültüründen, geleneğinden çok farklı yerlerde mevsimlik tarım işinde çalışıyor. İşsiz, topraksız kalan on binlerce insan Konya'da Mayıs'ın başında şekerpancarı çapasına, hasadına Çukurova'da pamuğa, Karadeniz'de fındığa geliyor. Yılın dokuz ayını evinden, köyünden uzakta, son derece sağlıksız koşullarda yerleştiği ırmak, tarla kenarlarına çadır kurarak geçiren Kürt işçiler bir de gittikleri yörede ikinci sınıf insan muamelesi görüyor, terörist gözüyle bakılıyor. Kaymakamlık ve jandarma tarafından kimliklerinin fotokopisi, telefon numaraları alınarak GBT'leri yapılıyor. Gecenin 23:00'ünde çadırlarında jandarmalar tarafından rahatsız edilerek "kimliğiniz elimizde herhangi bir sorunda sizinle uğraşırız" denilerek tehdit ediliyorlar. Bir de Kaymakamlık çadır başına 14 milyon toprak parası almaya çalışıyor. Terme ilçesine bağlı Mescitli köyüne çadır kuran Kürt işçilerin çadırlarına misafir olduk. Yaşadıkları sorunları bizimle paylaştılar.

Kürt kızlarıyla çeşme başında karşılaşıyoruz. Gün boyu fındıkta çalışmanın yorgunluğu olsa da, çadırdaki işleri devam eden kadınların yoğunluğu hiç dinmiyor. Çeşmede bidonlarına suyu doldururken bizi çadırdaki sohbet etmeye çağırıyorlar. Çadırlara giderken yol boyunca sohbet ediyoruz. "Çekilir dert değil bizimkisi" diyerek göç ederek gittikleri şehirlerdeki tarlalardaki çalışma koşullarından, susuzluktan bahsediyor. Sabahtan akşama kadar fındıkta babasıyla, kardeşleriyle çalışan kadınlar, akşam çadırlarda çalışmaya devam ediyor, yemek yapıyor, yufka açıyor çamaşır yıkıyor, çocukların

bakımı, ile ilgileniyor.

Çadırlara geldiğimizde "hoşgeldiniz" denilerek oturtuyorlar, çay demliyorlar, ikram ediyorlar. Biz sohbet ederken az ilerde kadınlar yufka açıyor, çamaşır yıkıyor. Sohbetimizde çocukların çoğunluğunun okula devam edemediğini söylüyorlar. Mayıs ayından itibaren başlayan göç hazırlığı çocukların okula ara vermelerine neden oluyor. Kızlar da aynı şekilde. Yoksulluk göçe zorlandığından diğer yaşlılarıyla aynı şansa sahip olamıyor çocuklar.

-Nerelisiniz? Çalışma koşullarından bahseder misiniz, fındığa gelmeden önce nerede çalışıyordunuz?

Mehmet Yurtsever: Urfa'nın merkezindeniz biz, ne tarla ne bir şeyimiz var. Tam 9 ay böyle göç ediyoruz. Konya'dan geldik buraya 8. ayın 5'inde. Orada şekerpancarı çapasını, yolmasını yaptık. Yevmiyesi yeterli değil. Konya'da bir dekara 15 milyon-20 milyon veriyorlar. Sabahtan akşama kadar ancak 10 kişi bir dekarı yapıyor. Oradan buraya geldik. Çobandüz'de oturmuşuz ne sahibi, ne tuvaleti, ne suyu ne birşeyi var. İrmaktan, kuyudan suyu alıyoruz, işte biz daima rezillik çekiyoruz.

-Kaç yıldır gelip gidiyorsunuz?

- 4 yıldır buraya geliyoruz. Konya'dan direkt bu köye geliyoruz. Ondan sonra buradan Hatay'a gidiyoruz. Hatay'da pamuk topluyoruz. Burada yevmiyesi 15 milyona çalışıyoruz. Adam başı 2-3 milyon ya kalır ya kalmaz. Yol parası yiyecek masraflarını biz karşılıyor. Yevmiyeyi hasattan sonra alıyoruz.

-Kaç kişi geldiniz yolculuk koşullarını anlatır mısınız?

-Biz buraya 150 kişi 3 kamyonla geldik. Her bir kamyonu 1 milyar kamyon parasını verdik. Biz hesaplıyoruz elimizde günlük yevmiyeden ya 4 milyon ya 5 milyon kalır kalmaz. Günlük yevmiyeden masraflarımızı karşılıyor. Burada

Tarlamız olsa biz Urfa'da kendi memleketimizde kalırdık. Mesela Urfa'da bir adamın 1000 dönüm arazisi var, binlerce gizli arazisi de var. Ağalık sistemi de var. Biz mecbur durumdayız gelmeye.

rezillik çekiyoruz, çadırdaki yatıyoruz. Üstümüzde her sıkıntı var. Yılın dokuz ay sürekli çadırlarda kalıyoruz.

-İsminiz nedir? Urfa'da nerede oturuyorsunuz?

-İsmim Müslüm Erkut. Urfa'nın Terzi köyünde oturuyorum.

-Buradaki çalışma şartlarından bahseder misiniz?

- Saat 05:00'de kalkıyoruz. Saat 06:00'dan akşam 19:00'a kadar 11 saat çalışıyoruz. Yevmiyesini biz 15'e çıkarıdık. Terme'de Kaymakam 12,5 milyona belirlemiş, biz 15 istedik. Yemek de bize ait zaten. Şu durumda hepimiz perişan durumda kalıyoruz. Hükümet de bu rezillikimizde bir de kimlik fotokopisi, telefon numarası alıyorlar. Ama bizim halimizi soran yok. Şu an biz göçmen olarak başka bir devlete gitse idik, daha kârlı çıkardık.

-Sizce bu sorunun çözümü nasıl olmalı?

-Müslüm Erkut: Tarlamız olsa biz Urfa'da kendi memleketimizde kalırdık.

Mesela Urfa'da bir adamın 1000 dönüm arazisi var, binlerce gizli arazisi de var. Ağalık sistemi de var. Biz mecbur durumdayız gelmeye. Mesela Konya'ya gittik. Orada Başak Köyü vardı. Kendi içtiğimiz suyla 30 ton su parası bizden aldı köy muhtarı. Biz kendimiz de saati getirdik taktık. 1 ton suyu da bulamadık. 30 ton su parası kesildi bizden. Biz onlara çapa yaptık. Çapa parasını ödemedi. "Siz giderseniz postayla bankayla gönderirim" dedi. 3 gün evvel bize telefon etti "su parası ödendi. O parayı göndermiyorum" dedi. Burada ise 12,5 milyon fiyat koymuşlar. Ordu'da 20 milyona yevmiyesi. Kaymakam böyle fiyat koymuş biz de mecbur gelmişiz. Şimdi 15'e çalışıyoruz.

-Son olarak ne söylemek istersiniz?

Mehmet Yurtsever: Bu işsizlik canımıza yetti artık. Kiminin 3000 dönüm tarlası var. Bizim bir dönüm yok. Kendi toprağımız olsaydı gelmezdik. Buraya geliyoruz toprak parası alıyorlar bizden. Çadır başı 10 milyon. (Samsun)

Elele Hareketi zehirli gemiye hayır diyerek yürüdü!

"Zehirli Gemiye Hayır" adlı kampanyaya başlatan Elele Hareketi, "Uşak Yürüyüşü" düzenleyerek, Ege sularında siyanür yüklü gemiye izin verilmemesini istedi. Uşak Valiliği'ni ziyaret eden Elele Hare-

keti temsilcileri, İzmir Limanı'nda siyanürün boşaltılması halinde körfezin çok büyük risk altına girmesine ve balıkların zehirlenmesine yol açabileceğini, kara yoluyla taşınması sırasında ise olabilecek kazalarda İzmir, Manisa ve Uşak illerine ait yol üzerindeki yerleşim birimlerinde yaşayanların ve bu güzergâhtaki doğal hayatın çok ciddi boyutlarda etkileneceğini bildirdi.

Yürüyüşle, 70 ton siyanürün İzmir Limanı'ndan Uşak'a kadar araçlarla taşınması sonucu oluşabilecek bir kazanın ya-

ratacağı tahribatlara dikkat çekildi.

Elele Hareketi, Uşak Valiliği başta olmak üzere yol güzergahında olan kaymakam ve belediye başkanlarını ziyaret etti.

Av. Arif Ali Cangı, "Özellikle Uşak-Eşme Kışla Dağ Bölgesi'nde altın madeni tenörünün düşük olması nedeniyle dünyada bilinen en barbar ve ilkel yöntem olan siyanür yağın liçi tekniğiyle üretim yapılması sırasında çok daha fazla siyanür kullanımı gerekecek, bu da çok daha fazla risk ve tehlikeye yol açacaktır" dedi.

Elele Hareketi Dönem Sözcüsü Ertuğrul Barka da, devletin yasalarına uygun olarak siyanüre karşı eylemler gerçekleştirdiklerini söyledi. Halkın yararına ve çevrenin korunmasına ilişkin olarak eylemler gerçekleştirdiklerini ifade eden Berka, "Madene karşı değiliz. Sadece si-

yanürle işletilmesine karşıyız" diye konuştu.

Prof. Dr. Gürel Nişli ise, siyanürün zararlı madenlerin en başında geldiğine dikkat çekti. Siyanürün toplum üzerindeki etkileri ile ilgili bilgi veren Şehir Plancılar Odası İzmir Şube Başkanı Tuncay Karacı, siyanürün kullanılmasının toplumsal tedirginlikler ortaya çıkardığını kaydetti. Siyanürün kullanılmasıyla hukukun ve yaşamın etkilendiğini ifade eden Karacı, bunun sonucunda göçün ortaya çıktığını aktardı.

Yürüyüşün devamında İnay Köyü köylüleriyle görüşen Elele Hareketi, burada yürüyüşle ilgili bilgilendirmede bulduktan sonra Eşme Kaymakamı ve belediye başkanıyla bir görüşme yaparak, dilekçeler sundu. (İzmir)

Ümraniye'de "dur" ihtarna uymayan(!) bir kişi katledildi!

Yargısız infazların son süreçte sık yaşandığı ülkemizde, geçtiğimiz günlerde de İstanbul'un Ümraniye Mimar Sinan Mahallesi'nde bir kişi Jandarma'nın açtığı ateş sonucu yaşamını yitirirken, bir kişi de aynı olayda yaralandı ve iki kişi gözaltına alındı. 15 Ağustos Pazartesi akşamı araçla Sarıgazi Çekmeköy'den, Sultanbeyli'ye gitmekte olan Suat Kandemir(19), Fuat Kandemir(16), Taner Kandemir(17) kardeşler ve üç arkadaşlarının da bulunduğu araca Jandarmanın "dur" ihtarna rağmen durmadığı gerekçesiyle ateş açıldı. Açılan ateş sonucu 19 yaşındaki Suat Kandemir başından yaralandı. Kandemir başından aldığı kurşun yarası nedeniyle Jandarma tarafından önce Üm-

raniye Devlet Hastanesi'ne, oradan da Haydarpaşa Numune Hastanesi'ne kaldırıldı. Burada yaklaşık üç gün yoğun bakımda kalan Suat Kandemir hayatını kaybetti. Olayda, biri yaralı olmasına rağmen iki kişi de sorgulanmak üzere Jandarma tarafından gözaltına alındı.

18 Ağustos günü tedavi gördüğü Haydarpaşa Numune Hastanesi'nde hayatını kaybeden Suat Kandemir'in cenazesi götürüldüğü Adli Tıp Kurumu'ndan alınarak, Hz. Ali Camii'nde kılınan namazın ardından Uzundere Mezarlığı'na defnedildi.

Olayın ardından bir açıklama yapan ailesi, olayın sorumlularının yargı önüne çıkarılmalarını istedi.

Kandemir'in ailesi İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi'ne başvurarak olayın sorumlularının yargı önüne çıkarılması için yardım isterken, yargısız infazı kınamak amacıyla bir basın açıklaması yaptı. 20 Ağustos'ta dernek binasında yapılan ve Suat Kandemir'in annesi Hazal Kandemir, kardeşleri Fuat Kandemir, Taner Kandemir, akrabaları ve İHD İstanbul Şubesi yöneticilerinden Veysi Altay ile Yürütme Kurulu üyelerinden Hürriyet Şener'in de katıldığı basın açıklamasında metni okuyan Veysi Altay yaşanan olayın bir hak ihlali olduğunu söyledi. Son dönemde bu tür olayların giderek arttığına dikkat çeken Altay "arkadaşlarıyla gezmeye çıkan birinin jandarma tarafından açılan ateş sonucu günlerdir yaşam mücadelesi vermesi kabul edilemez. Bu olayın sorumlularının bir an önce yargı önüne çıkarılması ve hak ettikleri cezayı almaları gerekiyor" dedi.

Olay sırasında kendisi de araçta olan Fuat Kandemir ise "insanların sokağa çıkıp gezmesi de mi suç? Ağabeyimle sadece bir kere gezmeye çıktım, onda da dünyayı yıktılar. Öyle insanlara silah sıkma ve dövme kimsenin hakkı yok. Jandarma ve polisler bana da işkence yaptılar. Bedeli ne olursa olsun bu olayın peşini bırakmayacağız" diyerek kendisinin de 18 saat boyunca elleri ve ayakları bağlı bir şekilde Sarıgazi Jandarma Karakolu'nda tutulduğunu belirtti.

Dünyada ve ülkemizde son günlerde yapılan çeşitli eylemleri bahane eden ege-

men sınıfların "Terörle Mücadele" adı altında yaşama geçirdiği pratiklerden biri olan yargısız infazlar aralarında "demokrasinin beşiği" olduğu iddia edilen İngiltere ve birçok ülkede son zamanlarda çok sıkça yaşanmakta. İngiltere'de yaşanan saldırıların ardından bir Brezilyalı sokak ortasında infazı henüz hafızalarımızda. Ülkemizde ise hiç de yabancı olmadığı yargısızlara Eyüp Beyaz'ın Adalet Bakanlığı binasında yapmaya çalıştığı feda eylemi sırasında kameralar önünde infaz edilmesini henüz unutmadık. Özellikle askerin hakların kısıtlandığı yönünde açıklamaların yapıldığı bir süreçte gerçekleşen bu pratikler bu söylemlerin gerçeği hiç de yansıtmadığını kanıtlamaktadır.

(İstanbul)

Van'da infaz!

Van'ın Özalp İlçesi'nde 17 yaşındaki bir genç, kaybolan koyunlarını aramaya giderken köyün 100 metre yakınında askerlerin hedefi oldu. Askerlerin hiçbir uyarı yapmadan yakın mesafeden ateş açtığı, kafasına tek kurşun isabet eden genci yaralı olduğu halde bir çukura atarak ölüme terk ettiği ileri sürülüyor.

Yukarı Tuglalı Köyü'nde oturan Ersin Karabulut isimli genç, amcasının oğlu Cengiz Karabulut ile birlikte 15 Ağustos akşamı saat 19:30 sıralarında kaybolan koyunlarını aramak için köy dışına çıktı. Ersin Karabulut, köye 100 metre uzaklıkta devriye gezen 2. Hudut Tabur Komutanlığı'na bağlı askerlerin hedefi oldu. Askerler tarafından açılan ateş sonucu kafasına isabet eden tek kurşunla ağır yaralan Karabulut, köylüler tarafından hastaneye kaldırılırken yolda yaşamını yitirdi. Özalp Devlet Hastanesi'nde otopsi yapılan Karabulut, köy mezarlığında toprağa verildi.

Karabulut ile birlikte koyunları otlatırken bir anda silah sesi duyan ve olay yerine gittiğinde kuzeninin yaralı olduğu halde bir çukura atılı olduğunu gören Cengiz Karabulut, "Askerler hiçbir uyarı yapmadan direkt ateş etmişler. Zaten vuran kişi de çok yakın mesafeden direkt kafasına ateş etmiş. Yani burada keyfi bir öldürme yaşandı" diye konuştu.

Yukarı Tuglalı Köyü'nde 2 yıldan beri aynı karakol askerleri tarafından 6 kişinin öldürüldüğünü belirten Köy Muhtarı Abdullah Akgül, "Şimdiye kadar 6 gencimiz sırf kaçak mazot getiriyor gerekçesiyle öldürüldü. Bu tür olayların artık yaşanmaması için gerekli bütün yerlere başvuru yapacağız" dedi.

(H. Merkezi)

Yozlaşmaya, çeteleşmeye geçit vermeyeceğiz!

Son dönemlerde Gülsuyu-Gülensu mahallelerinde çete özentisi gençlerin kendi aralarında yaşamış oldukları silahlı çatışmalar ve devletin kolluk güçlerinin mahalle aralarında ateş açması, halkı kendi yıkıcı sorunlarında yıkımlara, yozlaşmaya, yoksulluğa ve çeteleşmeye karşı çıkmalarını engellemeye ve halkı sindirmeye yönelik devletin kendi eliyle devreye sokmuş olduğu politikalarıdır. Bunun yanında devlet kendi eliyle gençleri çeteleşmeye özendirir. Çete özentisi gençlerin halk üzerindeki baskılarına göz yummakta ve çete özentilerinin halk çocuklarını zehirlemelerine (eroïn, esrar, fuhuş vb.) ortam hazırlamaktadır. Gülsuyu ve Gülensu'da meydana gelen bu olumsuzluklara; devrimci, demokrat ve yurtseverler bir araya gelerek mahallelerde yaşanan bu olumsuzluklara karşı tek yürek tek barikat olunması kararına varmışlardır. Bu konularla ilgili bir eylem planlanırken eylem öncesi halkın bilgilendirilmesi ve yapılan eyleme çağrı yapmak için 6000 adet bildiri çıkarılarak Gülsuyu-Gülensu'da bulunan bütün evlere, kahvelere, halka bu bildiriler ulaştırılmıştır.

13 Ağustos Cumartesi günü Gülsuyu minibüs son durağında saat 19:00'da toplanan kitle "Yıkımlara, yoksulluğa, yozlaşmaya, çeteleşmeye geçit vermeyeceğiz Gülsuyu-Gülensu emekçi halkı"

pankartı "Barınma hakkımız engellenemez", "Yozlaşmaya, çeteleşmeye geçit vermeyeceğiz" dövizleri açarak "Yıkımlara geçit vermeyeceğiz", "Çeteleşmeye geçit vermeyeceğiz", "Polis, medya işbirliğine son" vb. sloganlarıyla yürüyüşe geçti. "Gündoğdu" marşını da söyleyen kitle Heykel'e kadar yürüdü. Heykel'de basın açıklamasındaki metni Gülsuyu-Gülensu emekçi halkı adına Çorum Mecitözü Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Başkanı Ali Danacı okudu. Danacı "Son zamanlarda mahallemizde hırsızlığın artması, fuhuşun yaygınlaşması, gençlerin çeteler tarafından uyuşturucu dağıtımına zorlanmaları vb. olayların mahallemizde yaşanması halk

üzerinde baskının devlet tarafından artırıldığının en somut örnekleridir. Gülsuyu-Gülensu halkına yapılan bu saldırılar tüm mahalle emekçilerine yapılan saldırılardır. Bu saldırılara karşı Gülsuyu-Gülensu halkı olarak geleceğimize, onurumuza ve barınma hakkımıza sahip çıkmalıyız" dedi. Söylenen "Çawbella" marşının ardından basın açıklaması sona erdi. Bu arada basın açıklamasından önce polisin eyleme katılmak isteyen halka kimlik kontrolü yaparak psikolojik baskı uyguladığı, ancak bu uygulamanın halkın açıklamaya katılmasını engellemediği görüldü.

(Gülsuyu-Gülensu İK okurları)

16-17 Haziran'da Dersim Ovacık'a bağlı Mercan Vadisi'nde MKP'li 17 devrimcinin katledilmesini protesto etmek için pek çok ilde yapılan eylemlere katılan insanlar gözaltına alınarak tutuklanmıştır. Trabzon, Samsun, Ankara ve Adana olmak üzere tutuklanan 18 kişiden bir kısmı serbest bırakılırken, serbest bırakılanlar hakkında yeniden tutuklama kararı çıkartılmıştı. Bu gelişmelerle birlikte yine 17'ler için yapılan eylemlere katıldıkları gerekçesiyle Adana'da 8 Ağustos'ta 8 kişi evleri sabah saatlerinde basılarak gözaltına alındı ve ertesi gün çıkarıldıkları mahkeme tarafından tutuklandı. Yine 10 Ağustos'ta da 2 kişi sabah erken saatlerinde evleri basılarak gözaltına alındı ve ertesi gün tutuklandı. Adana'da sürdürülen faşist saldırılar, ev baskınları, gözaltılar ve tutuklamalar çeşitli illerde yapılan eylem-

lerle protesto edilerek tutuklananların derhal serbest bırakılması istendi.

10 Ağustos'ta Taksim Tramvay Duranğı'nda toplanan Partizan, DHP, ESP, HKM, ÖMP, SDP, DEHAP, SODAP, BDSP, EHP, Devrimci Hareket, Proleter Devrimci Duruş ve Kaldıraç yaptığı basın açıklamasıyla Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök ve 2. Başkan İlker Başbuğ'un ilerici, devrimci, yurtsever kesimleri hedef gösteren ve topyekûn savaş ilan eden açıklamalarıyla beraber gelişen saldırı dalgasının daha ciddi bir düzeye ulaştığını söyledi.

"Adana'da tutuklananlar derhal serbest bırakılsın" pankartını açan yaklaşık 80 kişi adına açıklama yapan Ersin Sedefoğlu Adana'da devrimcilere ve halka yönelen gözaltı ve tutuklama saldırısının, devletin meşru mücadelelerin gelişimi karşısındaki zorlan-

Adana'da devlet terörü

masını ve çaresizliğini saldırıya dönüştürdüğünü ifade etti.

"Tutuklama terörüne son", "Söz, eylem, örgütlenme özgürlüğü" dövizlerinin taşındığı eylemde "Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldıramaz", "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganlarını atıldı. Sedefoğlu "Adana'da saldırılara karşı, devrimci dayanışma bilinci ve meşru mücadele çizgisini eylemleriyle savunan arkadaşlarımızın her talebi ve eyleminin yanındayız. Bir ay önce Adana'da tutuklanan arkadaşlarımız serbest bırakılsın. Adana'da sürdürülen gözaltı operasyonuna, tutuklamalara ve baskılara son verilsin" dedi. Açıklamanın sonunda da "17'ler ölümsüzdür" sloganı atıldı.

13 Ağustos Cuma günü Galatasaray Postanesi önünde basın açıklaması yapan SDP İstanbul İl üyeleri de 17'ler için Samsun'da düzenlenen protesto yürüyüşüne katıldığı için tutuklanan Kürşat Aslan adlı üyelerinin serbest bırakılmasını istedikler. 17'ler için yapılan meşaleli yürüyüşe katılan 18 kişi gözaltına alınarak tutuklandıktan sonra serbest bırakılmış ve haklarında yeniden tutuklama kararı çıkartılarak hapis haneye konulmuştu. Yeniden tutuklananlardan biri olan Aslan'ın tutuklanan herkesin serbest bırakılmasına karşın 1.5 aydır hapis hanece olduğunu söyleyen SDP İstanbul İl Sekreteri Uğur Gündoğan, kendisinden haber alamadıkları üyelerinin serbest bırakılmasını istedi. (İstanbul)

Adana'da tutuklamalar protesto edildi!

Adana'da bir araya gelen İHD, KESK, Genel-İş, ÖDP, EMEP, DEHAP, ESP, Partizan, DHP, Alinteri, Barikat, TUHAYD-ER, Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu üyelerinden oluşan kitle, yapılan ev baskınlarında gözaltına alınan ESP'li Eylem Güden, Deniz Doğan Güneş, Çiğdem Miçoğulları, Volkan Sağlıktıcı, Soydan Dadük, Murat Selenoğlu, Şirvan Çelik; DHP'li Mahir Yasin Yavuz'un; BDSP'den Yiğit Demirel ve YDG okuru Çilem Önsel'in serbest bırakılması için İnönü Parkı'nda bir eylem yaptı. "Gözaltılar, tutuklamalar bizi yıldıramaz", "Gözaltılar serbest bırakılsın" ve "Söz eylem örgütlenme hakkımız engellenemez" sloganları atan kitle adına İHD Şube Sekreteri Ethem Açıkalm açıklama yaptı. Gözaltı olayları ve baskılarla söz, eylem ve örgütlenme hakkının engellenemeyeceğini belirten Açıkalm, "Demokrasi ve insan hakları söylemini ağızlarından düşürmeyenler, demokratik haklarını kullananları gözaltına alıyor" dedi. Açıkalm, gözaltılarla 28 Ağustos'ta gerçekleştirilecek İncirlik Yürüyüşü'nün engellenmek istendiğini söyledi. Açıklama sloganları ile son buldu. (Mersin)

DHP, Genelkurmay'ın açıklamalarını protesto etti

Son süreçte Genelkurmay'ın açıklamalarıyla yaşanan gelişmeleri ve artan faşist saldırıları protesto eden Demokratik Haklar Platformu 21 Ağustos'ta Galatasaray Postanesi önünde yaptığı eylemle halkın çıkarlarını ve geleceklerini temsil edenlerin terörist olamayacağını söyledi.

Saat 13:00'te "Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldıramaz. Tutuklananlar serbest bırakılsın" pankartını açan yaklaşık 80 DHP üyesi "Erzincan'da, Ankara'da, Adana'da tutuklananlar serbest bırakılsın", "Devlet terörüne son", "17'ler ölümsüzdür" vb. dövizlerle 17 MKP'linin katledilmesini protesto eden yürüyüşlere katıldıkları için evleri basılarak gözaltına alınıp tutuklananların serbest bırakılmasını istedi.

DHP adına açıklamayı yapan Cihan Kalmaz, Genelkurmay'ın teröre karşı güvenlik adı altında hazırlanan yeni saldırı konsepti çerçevesinde devrimci ve demokrat kurumlara karşı artan tahammülsüzlüğün, insanların kameralar önünde katledilmesinin, basın açıklamalarına ve kitle eylemlerine katılan insanların tutuklanmasının, kırsalda sağ ele geçirilebilecek insanların katledilmelerinin gelecek günlerde yaşanacakların habercisi olduğunu belirtti.

AKP hükümetinin dilinden düşürmediği demokrasinin çeşitli milliyetlerden halk kitleleri için baskı, sömürü, gözaltı ve tutuklama olduğunu söyleyen Kalmaz "Biz emperyalist menşeli paşa demokrasileri istemiyoruz. Halkların çıkarlarını ve geleceklerini temsil eden halk demokrasisi için mücadele ediyoruz" diyerek açıklamasını sonlandırdı. Kitle "Faşizme karşı Halk Savaşı", "Mercan şehitleri ölümsüzdür", "Anaların öfkesi katilleri boğacak", "Tutuklananlar serbest bırakılsın" vb. sloganlar attı. (İstanbul)

NAMIK DURSUN DA VASINDA TAKİPSİZLİK KARARI!

"Jandarma Komutanı beni tehdit etti" dediği için eski Baro Başkanı Av. Hüseyin Aygün'e tazminat ve ceza davaları açılırken şikayet edilen Tunceli İl Jandarma Komutanı Namık Dursun'un yargılanmasına gerek olmadığına karar verildi. Tunceli Cumhuriyet Başsavcılığı, 11 Ağustos'ta aldığı kararda, "giyapta hakaret en az üç kişinin huzurunda yapılması gerekir. 'TSK nezdinde imajın bozuk' sözünün hakaret niteliği yok. Telefonda tehdit sözleri soyut, başka da delil yok" dedi. Tunceli Valiliği, komutanın yargılanması için izni istemesine, "İddia konusu olay, memuriyetle ilgili değil. Doğrudan soruşturma açabilirsiniz" yanıtı üzerine savcılık kararı temyiz ederek dosyayı Malatya Bölge İdare Mahkemesi'ne taşıdı. Bu mahkemenin de itirazı reddetmesi üzerine Tunceli Cumhuriyet Başsavcılığı, sonuç olarak, genel hükümlere göre takipsizlik kararı verdi. Aygün'ün, komutanın telefonda "Sana öyle bir dava açacağım ki elimde belgeler var. Bu iki yıllık bir çalışma. Seni bitireceğim. Her şey hazır ama bu dosyayı Savcıya verip vermeme hususunda tereddüt içindeyim. Buraya gel özel görüşelim. Senin güdümünde baro benimle uğraşsın ben de seninle uğraşırım" diye sarf ettiğini sözlerle ilgili ise savcılık, "İddia konusu sözlerin, telefon görüşmesi ile sadece iki kişi arasında geçtiği, sözlerle ilgili şikayetçinin soyut iddiası dışında başkaca hiçbir delil elde edilemediği, sözler gerçekten söylemiş olsa dahi, sözlerin şantaj olabilmesi için sözlerin içerisinde tehdit ifadelerinde 'haksız sözler' olması gerekir..." dedi.

13 Şubat'ta İHD Elazığ Şubesi'nde bir basın açıklaması yapan, Hüseyin Aygün ve

"Munzur Haber" gazetesi eski sahibi, Jandarma Komutanı Dursun'un kendisini mesleğinden dolayı tehdit ettiğini açıklamıştı. Baskıların 3 Şubat'ta Alay Komutanının, bir yakınına kendisi ve mesleki çalışmaları hakkında ağır hakaret ve iftira etmesiyle başladığını ifade eden Aygün, bu sözler üzerine komutanın randevu alarak 7 Şubat'ta kendisiyle görüştüğünü, tehdidin yüz yüze de yaşandığını belirtmişti.

Savcılık tarafından Av. Aygün'e gönderilen gerekçeli kararda, Dursun'un sözlerinin hakaret olmadığı ileri sürüldü ve şu ifadeler yer aldı:

"Şüphelinin söylediği iddia olunan sözleri şahsi bir saikle aralarındaki şahsi bir husumete binaen söylemesinin imkan dahilinde bulunmadığı, yine şüphelinin bu sözleri sarf etmesinde, işlenmiş bir suç ve suçluyu araştırma, yakalama adına hareket etmesinin gerektirecek adli görev dairesinde de söylemiş olduğunu kabul etmenin mümkün görülmediği."

Karara itiraz edeceklerini söyleyen Av. Hüseyin Aygün ise, "Verilen takipsizlik kararı bizi şaşırtmadı. Bugüne kadar Tunceli'de herhangi bir güvenlik görevlisine dava açıldığını görmedik. Ama aydınlar, sivil toplum örgütü yöneticilerine veya sendikacılara onlarca dava açıldı. Yargı demokratik bir ülkede mağdurların hakkını savunur. Türkiye'de ne yazık ki; böyle değil. Güvenlik görevlileri üzerindeki 'dokunulmazlık zırhı' kalkmadan Türkiye demokratik ya da düşüncenin özgür olduğu bir ülke olmaz. Sonucun değişeceğine hiçbir inancımız olmasa da karara itiraz edeceğiz" diye konuştu. (H. Merkezi)

17'ler; Gazi'de halkın katılımıyla anıldı!

Dersim'de faşist TC'nin kolluk güçlerinin düzenlediği operasyonla katledilen MKP'nin üst düzey kadroları ve HKO savaşçıları, Gazi Mahallesi'nde düzenlenen bir etkinlikle anıldı. 14 Ağustos Cumartesi günü saat 13:00'de MKP savaşçıları adına Gazi Mahallesi Cemevi'nde verilen Kırk Yemeğinin ardından

Cemevinin avlusuna çıkan kitle "Gerillalar ölmez yaşasın Halk Savaşı" sloganıyla etkinliği başlattı. Yeni Demokrat Gençlik mesajının okunmasının ardından söz alan Ersin Kantarcı'nın yeğeni O'nun çok sevdiği bir şiiri okuyarak herkesi mücadeleye çağırdı. Hemen ardından ESP'nin mesajı okunarak

17'ler selamlandı.

Diğer siyasetlerin mesajlarının ardından Grup Munzur ve Grup Yel alkışlarla sahne aldı. İbrahim'e Ağıt türküsünde tüm kitle saygı duruşunda bulunurken kitleden "Faşistlerden hesap lafla sorulmaz bizde hesapları namlular sorar", "Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakka-ya", "Anaların öfkesi katilleri boğacak" sloganları yükseldi.

Marşların ve türkülerin ardından kısa konuşmalar yapan Raci ve Güzel Ana böyle günlerde birlik olmanın ve düşenlerin mücadelesini yas tutarak değil savaşarak yaşatmanın önemine değindiler. Raci Ana konuşmasında "Çocuklarımız düştüler ama ben onları bu kavgada koşuştururken hatırlıyorum. Oradan oraya koşuştururken onları doğru giderken onları gör-

düm ve buna değer veriyorum" dedi. Ardından konuşan Güzel Ana "Onları burada yumruklar havada onlar gibi bir şeyler yaparak, dağda, sokakta ve meydanlarda savaşarak anmak, öyle yaşatmak lazım" dedi. Anaların konuşmasının ardından kitleden uzun bir süre "Ağa-Patron devletini yıkacağız, halk iktidarı kuracağız", "17'ler ölmedi, kavgamızda yaşıyor", "Marks, Lenin, Mao, önderimiz İbo savaşıyor HKO" sloganları yükseldi.

Anaların konuşmasının ardından sloganlarla anmaya devam eden kitle, anma etkinliğinin burada bitirildiğinin ve düşenleri kavgalarında yaşatmak için akşam gerçekleşecek "Yıkımlara Karşı Yürüyüş" çağrı yapıldıktan sonra sloganlarla dağıldı.

(İstanbul)

Gecekondu egemenlerin başına yıkılacak!

İstanbul'da "Kentsel Dönüşüm" adı altında gecekondu mahallelerinin tasfiye edilerek bu arazilerin peşkeş çekilmesi hesaplanırken pek çok gecekondu semtinde halk yıkımlara karşı yeni direnişler örüyor.

Alibeyköy, Gülsu, Gülsu gibi semtlerin yanı sıra Gazi Mahallesi'nde de halk barınma hakkına sahip çıkıyor. 14 Ağustos Pazar günü devrimcilerin ve halkın beraber oluşturduğu Gazi Halk Platformu; semtlerine yıllardır dayatılan yıkım kararını protesto etmek ve bu saldırılara karşı direniş ağını örnek için meşaleli yürüyüş düzenledi.

Saat 20:00'de kitle Heykel Parkı önünde toplanarak "Yıkımlara Karşı Mücadeleye/Gazi Halk Platformu" imzalı pankartı açtı. Kitle toplanana kadar çevredeki halka gidilerek eyleme çağrı yapıldı. Yürüyüşe geçen kitle "Barınma hakkımız engellenemez", "Yıkımlar devletin direniş bizimidir", "Evlerimizi yıkanların iktidarını yıkacağız" sloganlarını attı.

Yürüyüş sırasında bir yandan sloganlar atılırken bir yandan da evlerinin bahçesine, avlusuna çıkan insanlar eyleme çağrıldı. Semt halkının evlerinin camlarından ve avlularından alkışlar eşliğinde, yolda arabalarında olanlarınsa kornalarıyla eyleme destek vermesi yıkım gerçekliğinin semt ne kadar etkili olduğunun diğer bir göstergesiydi.

Polisin karakol çevresine

yoğun yığınak yaptığını gören kitle "Baskılar bizi yıldıramaz" sloganlarıyla yürüyüş hattındaki caddeyi tamamen trafiğe kapadı. Sloganlar eşliğinde meydana kadar inen kitle, burada bir traktörü platform olarak kullanarak basın açıklamasına başladı.

Kitle adına okunan basın açıklamasında egemen sınıfların işçi ve emekçileri ucuz emek gücü sağlamak için işten attığı gibi şimdi de onları evlerinden atarak, hiçbir emekçinin faydalanamayacağı lüks villalar yapılmak istendiği söylendi. Sömürenlerin hayatı üreten emekçilerin semtlerine uyuturucu, fuhuş, alkol, çeteleşme sokarak onları daha da yozlaştırmaya çalıştığının belirtildiği basın metninde amacın düşünmeyen, kendi hakkını savunmaktan aciz bir halk yaratmak olduğunun altı ısrarla çizildi. Gecekondu-daki emekçi halkın açık bir şekilde "Ya kanlı bir savaş ya da evsiz kalın" çelişkinde bırakıldığının belirtildiği basın açıklamasında buna karşılık emekçilerin sonuna kadar barınma haklarını savunacağı söylendi ve eyleme katılanlar ve çevredeki halk yıkımlara karşı örgütlü mücadeleye çağrıldı.

Basın metninin okunmasının ardından, kitleden isteyenlerin konuşabileceği ilan edildi. Bunun üstüne kitleden kürsüye çıkanlar yaptıkları konuşmalarında son süreçte gelişen alkol, uyuturucu, kumar ve bunlara bağlı çeteleşme olgularına dik-

kat çekerek bunların halkı engellemeyeceğini ve mücadelelerine devam edeceklerini söylediler.

Eylemin sonunda "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz", "Halkımız safla-

ra hesap sormaya" sloganları atılırken kürsüden 28 Ağustos'ta Kadıköy Meydanı'nda yapılacak mitinge Emekçi Halklar Koordinasyonu olarak çağrı yapıldı. Eylem çağrının ardından son buldu. (İstanbul)

DAYANIŞMA GAZETESİ ÇALIŞANLARINA TACİZ!

Dayanışma Gazetesi çalışanı Neziha Yaman ve Arzu Baysungur'un cinsel tacize maruz kaldığını belirten Emekçi Kadınlar Birliği, bu tür saldırıların sistem sahiplerince geliştirilmeye çalışıldığını belirterek, saldırının yozlaşma ve çeteleşmenin bir parçası olduğunu söyledi.

Gaziosmanpaşa İlçesi Yunusre Mahallesi'nde 18 Ağustos tarihinde bir araya gelen EKB üyeleri, Yaman ve Baysungur'un tacize uğramasına yönelik basın açıklaması yaptı. "Mahallemizde yozlaş-

maya, çeteleşmeye izin veremeyeceğiz", "Cinsel tacize hayır" dövizlerini taşıyan kitle "Kadına yönelik şiddete hayır", "Cinsel, sınıfsal, ulusal sömürüye son" sloganları attı. Burada kitle adına konuşan Martı Çağın, 12 Ağustos'ta Dayanışma Gazetesi çalışanlarının kendilerini takip eden birinin cinsel tacize maruz kaldığını söyledi. Kadınların, tacizcinin ağır küfür ve fiili saldırısına maruz kaldıklarını belirten Çağın, saldırının kadın cinsine yapılan bir saldırı olduğunu söyledi. (H. Merkezi)

F TİPLERİNDE HUKUKSUZLUK ÖRNEKLERİ BİTMİYOR

"Güvenlik tedbirleri artırılmalı" diyen TC devletinin bu söylemlerinin ardından hapisanelerde ve dışarıda yaptığı uygulamalar, anlaşılması gereken "güvenliğin" ne olduğunu gözler önüne seriyor. Dışarıda "dur ihtarına uymadığı için" yargısız infazla katledilenler artarken, içeriden gelen tutsak mektupları hapisaneler cephesinde de aynı saldırı artışını gözler önüne seriyor.

30 Temmuz sabahı Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nden 30 devrimci tutsak zorla başka hapisanelere sevk edilmişti. Bu saldırının ardından tek kişilik hücreye zorla götürülen Hasan Şahingöz, gazetemize yazdığı mektupta son iki ayda yaşananları aktararak, kendi durumu hakkında da bilgi verdi. 1 Haziran'da başladığı Süresiz Açlık Grevi'ne halen devam ettiğini belirten Şahingöz, Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde Ali Baba Arı'nın Bolu'ya sevk edilmesiyle ağırlaştırılmış müebbet hapisten hükümlü ve bu nedenle hücrede tutulan tek tutsağın kendisi kaldığını belirtiyor. Havalandırma kapılarının günde sadece 1 saat açıldığını ve havalandırmaya tek çıkartıldıklarını, şartlı tahliye hakkının ellerinden alındığını, hapisane koşullarında tedavisi mümkün olmayan bir hastalığa yakalandıklarında cezanın infazına tedavi amaçlı ara verilmesi hakkının da ellerinden alındığını açıklıyor.

Öte yandan aynı hapisanede bulunan Muzaffer Öztürk'ün üyeliğinden hükümlü olmasına rağmen, eskiden aldığı idam cezasını ağırlaştırılmış müebbet hapse çevrilmesiyle tek kişilik hücreye zorla sevk edildiği öğrenildi. Siyasilerde ömür boyu olan cezanın Öztürk'e 2015'e kadar uygulanacak olması, uygulamanın da keyfiliğini ortaya koyuyor. Daracık hücrelerde hava sirkülasyonunun hiç olmadığını belirten Öztürk, birinci derece yakınlar dışında görüşlerde ziyaretçi kabulü yapılmadığını da belirtti.

BOLU F TİPİ'NE SALDIRI

DETAK tarafından yapılan açıklamaya göre; 18 Ağustos 2005 tarihinde Bolu F Tipi Hapishanesi'nde arama bahanesiyle hücrelere giren jandarmalar, devrimci tutsaklara saldırdılar.

Konu ile ilgili geniş bir bilgi edilemezken, gardiyanlar olmadan, sadece güvenlikten sorumlu jandarmaların arama yapamayacağını devrimci tutsaklar tarafından dile getirilmesi üzerine başlayan saldırıda çok sayıda tutsak yaralandığı öğrenildi.

İki hafta kadar önce Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nden devrimci tutsaklar, sabah saatlerinde asker ve gardiyanların saldırısıyla Bolu F Tipi'ne sevk edilmişlerdi.

(H. Merkezi)

"Baskılara karşı enternasyonal dayanışma!"

15 Ağustos Pazartesi günü Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu bileşenleri buradan İtalya Konsoloslukuna önüne yürüyerek İtal-

ya hükümetinin Anti-emperyalist Kamp isimli örgüte yönelik saldırılarını protesto etmek için bir basın açıklaması düzenledi. Saat 11:30 sıralarında İtalya Konsolos-

luğuna önüne gelen kitle, burada pankartlarını açtı ve "Zafer direnen halkların olacak" sloganıyla Konsolosluk kapısına doğru yürüdü. Konsolosluk kapısında durarak sloganlarına devam eden kitle adına basın metnini okuyan Emriye Demirkır demokrasi maskesi altında çıkarılmak istenen "terörle" mücadele yasalarına dikkat çekerek bunların gelecekte emekçi halklara yönelik daha büyük saldırıların adımı olduğunu altını çizdi.

Demirkır, örgütün banka faturalarına el konulduğunu ve pek çok aktivistin gözaltına alındığını, buradaki amacın açık bir şekilde Eylül ayında Roma'da olacak Irak Konferansı'nın engellenmesi olduğunu söyledi.

Geçtiğimiz günlerde de ABD'den 44 senatörün İtalya devletine mektup yollayarak Anti-Emperyalist Kamp'ın durdurulmasını istediğini, sebep olarak da "kampın uluslararası bir terörist koordinasyon" olması gösterildiğini söyleyen Demirkır

"Emperyalistleri böyle bir uygulamaya iten ise, tüm dünyada ve Avrupa'da Irak direnişine yönelik desteğin büyümesidir" dedi.

Açıklamanın ardından Demirkır, İtalya'daki Kamp'ın taleplerini şöyle sıraladı:

* "İtalyan hükümeti Washington'un tehditlerini kararlı bir biçimde geri çevirmeli, red etmelidir. Eğer bunu yapmazsa, o zaman sadece dile getirmekten hoşlandıkları özgürlük ve demokrasi değil, bilakis ülkenin bağımsızlığı sorunu da ortaya çıkacaktır.

*Parlamentar muhalefeti, işgal güçlerini hemen Irak'tan çekeceğine dair verdiği sözü tutmaya çağırıyoruz.

*Savaş karşıtı hareketi, özellikle de tüm muhalif güçleri ABD emperyalizminin işgalini protesto etmeye ve demokrasi ve özgürlük için harekete geçmeye çağırıyoruz."

Taleplerin sayılmasının ardından sık sık "Yaşasın enternasyonal dayanışma", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "İşgale değil direnişe destek ver" sloganlarını atan kitle eylemini bitirdi. (İstanbul)

1 Nisan komplosu sona ersin!

1 Nisan 2004 tarihinde Temel Haklar Ve Özgürlükler Derneği, Yılmaz Yayıncılık, İdil Kültür Merkezi, TAYAD, Halkın Hukuk Bürosu, Gençlik Gelecektir Dergisi vb. kurumların basılarak kurum çalışanlarının tutuklanmasının üzerinden 17 ay geçmesine rağmen halen 8 kişinin tutukluluğunun devam etmesini protesto eden Haklar ve Özgürlükler Cephesi üyeleri 22 Ağustos 2005 tarihinde AB Enformasyon Merkezi önünde yaptıkları eylemle diskent yaptılar.

"Sahte belgelerle tutuklananlar serbest bırakılsın" pankartını açan 100'e yakın HÖC'lü AKM önünden enformasyon merkezi önüne kadar "Adalet istiyoruz", "Baskılar bizi yıldıramaz", "Sahte belgelerle tutuklananlar serbest bırakılsın" sloganlarını atarak yürüdü. Elleri sahte diskentler taşıyan HÖC üyeleri adına

açıklama yapan Derin Güler, 1 Nisan 2004 tarihinde kamuoyuna DHKP-C operasyonu olarak yansıtılan komplo ve sonrasında yaşanan gelişmeleri aktararak tutukluluğu halen devam eden 8 kişinin serbest bırakılmasını istedi. Güler, konuşmasının devamında "Meydanlarda coplansak da, halkın ve kameraların gözleri önünde kurşunlara dizilsek de, tecrit hücrelerinde

bir ömür boyu tutulsak da düşüncelerimize olan inancımızı, halkımıza ve vatanımıza olan sevdamızı bitiremeyeceğiz, ısrarcılığımız her daim sürecek. Halklarımızı ve vatanımızı korumaya; zulüm edenlerden, vatanımızı emperyalizme peşkeş

çeken, satan işbirlikçilerden hesap sormaya devam edeceğiz" dedi. Açıklama bittikten sonra ellerindeki "Senin de adın çıkabilir" yazılı sahte diskentleri yakan HÖC'lüler "Adalet istiyoruz" sloganlarını attı. (İstanbul)

1 Nisan komplosu sona ersin!

27 Ekim 2001 tarihinde vicdani reddini deklare eden Mehmet Tarhan, "şiddetten arınmış, iktidar hesaplarından uzak, sınırsız ve doğayla barışık bir insanlığın özleminde" olduğunu, bu nedenlerle askerlik yapmayacağını, şiddet uygulamayacağını, savaşlara karşı olduğunu açıklamış ve buna dayanarak askeri elbiseyi giymediğinden 10 Nisan 2005 tarihinde tutuklanmıştı, hakkında "Toplu erat karşısında emre itaatsizlikte ısrar" suçlamasıyla dava açılan Tarhan'ın davası 10 Ağustos'ta sonuçlandı. Mehmet Tarhan'a

yargılandığı her iki davadan ayrı ayrı ikişer yıl olmak üzere toplam 4 yıl hapis cezası verildi.

Bu yüzden Mehmet Tarhan hakkında verilmiş olan kararın temyiz ettiğini belirten Avukatlar Suna Coşkun ve Senem Doğanoglu'na çeşitli sivil toplum örgütleri de destek veriyor.

Vicdani retçiler neyi savunuyor?

Vicdani retçiler, devlet otoritesine karşı çıkarak zorunlu askerlik uygulamasına karşı çıkıyor ve askerlik yapmayı

reddediyorlar. Askerlikten kaçmanın ya da sağlık raporu gibi çözümlerle gitmemenin doğru olmadığına inanan vicdani retçiler, yargılandıkları mahkemelerde ve zorla götürüldükleri askerlik kurumlarında da bu tutumlarını savunuyorlar. Her türlü şiddete karşı olduklarını söyleyen Retçiler "ne beyaz ne kızıl ordu" diyerek, bir yandan egemen devlete karşı pasif bir başkaldırıyı savunurken, diğer yandan ezilenlerin devrimci şiddetini de reddediyor ve pasif barışçıl mücadele yöntemlerini benimsiyorlar. (H. Merkezi)

"Sürgün sevkler durdurulsun!"

Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde 31 Temmuz 2005 tarihinde saat 06:00'ya doğru operasyon yapılarak 28 devrimci tutsağın asker ve gardiyanların coplu saldırısıyla sevk edilmesini protesto eden TUVYAB'lı aileler, AKP İstanbul il binası önünde

yaptıkları eylemle sürgün sevklerinin sorumluları hakkında soruşturma başlatılmasını istedi.

10 Ağustos'ta, Çağlayan'da bulunan AKP İstanbul il binası önünde yapılan eylemde TUVYAB adına açıklama yapan Ağca Kaplan operasyonun Adalet Bakanlığı'nın emriyle gerçekleştirildiğine dikkat çekti. Sağlık sorunlarından kaynaklı diyet programı uygulanması gereken ancak 2 aydır diyet yemek verilmeyen, beyinde tümör olduğu için düzenli olarak hastaneye gitmesi gerekirken idarenin keyfine göre hastaneye gidişleri engellenen Zeki Şahin'in annesi Güzel Şahin de oğlunun rahatsızlıklarının her geçen gün arttığını, ancak hapishane idaresinin oğlunu adeta ölüme terk ettiğini söyledi. Diyet yemeği verilmediği için ağzında yaralar çıkan ve dişlerinin tamamına yakını çürüten, fenalık geçiren, ağzından sürekli su akan Şahin'e, aynı zamanda düzenli olarak takip ettiği sosyalist basının da vermediğini söyleyen Güzel Ana, aile görüşlerinde idare tarafından çıkartılan sorunların operasyondan sonra daha da arttığını belirtti.

Operasyonda yaralanan tutsakların haklarına nasıl sahip çı-

kılacağına merak edildiğini söyleyen Ağca Kaplan, operasyonu gerçekleştiren asker ve gardiyanlar hakkında soruşturma başlatılıp başlatılmadığını sordu. Kaplan sevklerden önce tutsak ailelerine haber verilmediği gibi sevk sonrasında da yakınları hakkında herhangi bir bilgi sahibi olamadıklarını söyleyerek, "Görüşe giden tutsak aileleri tam bir şok yaşamışlar ve bir çoğu yakınlarını yaralı bereli gördükleri için psikolojik olarak etkilenmişlerdir. Bunun hesabını kim verecektir?" dedi. Zorla sevk edildikleri Bolu ve Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Hapishanelerinde slogan atan tutsakların havalandırma kapılarının kapatıldığını da belirten Kaplan "İçeride yakınları olan bizlerin, yakınlarımızın sağlığı ve yaşamına dair duyduğumuz kaygılar nasıl ortadan kaldırılacaktır?" sorusunu sordu.

5 yıldır F tiplerinde yaşanan hak ihlallerini aktarmak ve son yapılan operasyonun sorumlularını hakkında hukuki işlem başlatılmasını sağlamak amacıyla AKP yöneticileriyle konuşmak isteyen aileler bir heyet oluşturarak il binasında AKP İstanbul İl Yönetim Kurulu Üyesi Halim Feyizoğlu ile görüştü.

(İstanbul)

“Özelleştirme yağmasına sesini yükselt!”

Telekom'un özelleştirilmesi için çalışmalarına ivme kazandıran devlet, emekçilerden tepki almaya devam ediyor. Burjuva medyada "TELEKOM'u kim alsın?" tartışması yaratılırken, bu kurumun kendi emekleriyle var olduğunu bilen emekçiler işyerlerinde emeklerini sahiplenmeye devam ediyor.

9 Ağustos Salı günü Gayrettepe İl Telekom Müdürlüğü önünde toplanan iletişim emekçilerinin örgütlü olduğu Türkiye Haber-İş, Haber-Sen, Birlik Haber-İş ve destek vermeye gelen diğer sendikalar,

üyeleri olan emekçilerle birlikte basın açıklaması yaptı. Seydişehir'de alüminyum-çelik fabrikası için direnişte olan işçilerin mücadelelerine "Özelleştirmeye Hayır" şiarıyla destek veren emekçiler, saat 12:30 sularında iş yerlerinin önüne özelleştirmelere tepkilerini belirten ve sınıf dayanışmasına çağırarak pankartlar asarak eylemlerine başladı.

Kitleye hitaben konuşan Haber-Sen 9 No'lu Şube Başkanı Ali Yıldız bu saldırıların gerçekte TELEKOM bazında değil ülkede kamuya ait tüm gelir kaynakların-

da çalışanlara olduğunu belirterek özelleştirme saldırılarının ortak ve cepheden bir karşı duruşla alt edilebileceğini söyledi. Yıldız, birlik ve mücadele konularına vurgu yaptıktan sonra bugün azgınca saldırılarla varlığını hissettiren emperyalist işgallere değindi ve devrimci demokrat kişi ve kurumlara yapılan baskıların da emekçilerin safındaki bu saldırılardan bağımsız olmadığını anlatarak baskılar karşısında da ortaklaşmanın önemli olduğuna işaret etti.

Ardından konuşan Türkiye Haber-Sen ve Haber-İş sendikası temsilcileri de konuşmalarında mücadelede ortaklaşmanın amacına ve bunun getirilerine vurgu yaparak üyelerini ve aynı meslek kolunda çalışan diğer insanları da bu tarz dayanışma eylemleri konusunda daha duyarlı olmaya ve daha yoğun katılım sunmaya çağırdı.

Sendikalar ve kitle adına ortak basın açıklamasını okuyan Ayhan Ulusoy; buradaki eylemin amacının Seydişehir'de direnişte olan işçilere destek vermek olduğunu belirterek konuşmasına başladı. Devletin ve AKP hükümetinin özel sektörün elinde olmayan PETKİM, TÜPRAŞ, TEKEL, TELEKOM, ERDEMİR, İSDEMİR, Seydişehir Eti Alüminyum gibi pek çok kamu kurumun emekçilerini "yan ge-

lip yatıyorlar, yattıkları yerden maaş alıyorlar" diye eleştirdiğini hatırlatan Ulusoy, ülkenin en verimli kurumlarının bu spekülasyonlarla özelleştirmeye çalışıldığını, "Yabancıya değil yerliye gitsin" diyerek de peşkeşin meşrulaştırılmaya çalışıldığını söyledi.

Özelleştirme denen olayın emekçiler için işsizlik, açlık, yoksulluk ve sendikajsızlık olduğunu altını çizen Ulusoy, bugüne kadar olan bütün özelleştirmelerde işçi, memur ve emekçi halkın kaybettiğini ve bir avuç patronun bu durumdan kârlı çıktığını söyledi. Konuşmanın sonunda ülkedeki tüm işçi ve emekçi kesimlere seslendiğini belirten Ulusoy; "Buradan bütün işçi ve emekçilere de çağrı yapıyoruz, yerli ve yabancı sermaye ayrımı yapmadan özelleştirmeye ve diğer saldırılara karşı birlikte mücadele edelim" dedi.

Kitlenin sık sık "Yaşasın sınıf dayanışması", "İMP'nin imamı kaçta sattın vatanı", "Direne direne kazanacağız", "Seydişehir işçisi yalnız değildir" sloganlarını attığı eylemde son olarak eyleme destek sunan Belediye-İş 1,2,3 ve 4 nolu şubeler, Tuzla Deri-İş ve Yol-İş sendikasının da adlarının okunmasıyla son buldu.

(İstanbul)

“Telekom'u tekellere yem ettirmeyeceğiz!”

ÖZELLEŞTİRMEYE KARŞI MÜCADELEMİZ SÜRECEK

Uzun bir süredir eylemler yaparak Erdemir'in özelleştirilmesini protesto eden Erdemirliiler bu kez yarı çıplak yürüyerek özelleştirme saldırısını protesto ettiler. Erdemir işçilerine aileleri, bazı siyasi partiler ile kitle örgütleri de katılarak destek verdiler.

İşçiler 10 Ağustos 2005 tarihinde mesai bitiminde belden yukarı soyunarak ilçe merkezine doğru "Erdemir vatandır, vatan satılmaz", "Erdemir'i satanlar halka hesap verecek", "Ampul sönecek bu iş bitecek;" vb. sloganlarıyla Atatürk Anıtı'na kadar yürüdüler. Burada Türk Metal Sendikası Genel Başkan Yardımcısı Mahmut Taşdemir ile Ereğli Şube Başkanı İlhami Erdoğan birer konuşma yaptılar. Yapılan konuşmalarda, AKP hükümeti eleştirilerek özelleştirmeye karşı mücadelenin devam edeceği vurgulandı.

11 Ağustos Perşembe günü ise Erdemir için ihalede yeterlilik alan İngiliz firma Corus Group PLC yetkililerinin fabrikayı incelemeye geleceği duyumunu alan işçiler fabrikada hareketlendi. İşçiler ana giriş kapısı önünde nöbet tutarken, polis de fabrika önüne yığılmak yaptı. Bir süre sonra şirket yetkilileri zırhlı araçlarla fabrika önüne gelirken işçilerin tepkisi nedeniyle işletmeye giremediler. Türk Metal Sendikası Genel Başkan Yardımcısı Mahmut Taşdemir bir konuşma yaparken "üretim dışında çalışan bazı işçilerimiz, fabrika içindeki güzergahlarda tepkilerini göster-

Telekom'un yerli ve yabancı sermayeye peşkeş çekilmesi için özelleştirilmeye çalışılmasına karşı Haber-İş, Haber-Sen ve Türk Haber-Sen'in de içerisinde olduğu özelleştirme karşıtı mücadele yerelerde de örgütlenmeye başladı. Seydişehir Eti Alüminyum, Erdemir, Tüpraş ve Telekom'un özelleştirilmesi girişimleriyle başlatılan mücadelede, Telekom çalışanları ilk günlerden itibaren aktif bir görev üstlendi. İşkolunda örgütlü olan sendikalarla birlikte özelleştirme saldırısını kamuoyunun gündemine sokmaya çalışıyor. Bu çalışmaların esas olarak semtlerden besleneceğini söyleyen Telekom işçileri 18 Ağustos'ta Bayrampaşa'da yaptıkları eylemle semt halkını ve esnafını özelleştirmeye karşı tavır almaya çağırdı.

Bayrampaşa Telekom çalışanlarının Maltepe Köprüsü altında başlattıkları eyleme Bayer İlaç Carlo Erba işçileri, Tümtis, Petrol-İş, Eğitim-Sen, Kristal-İş, Tekstil-Sen ve Haber-Sen 9 No'lu şube de destek vererek Türkiye'nin en verimli işletmelerinin

ne yabancı ne de yerli sermaye tarafından özelleştirilmesine izin vermeyeceklerini söylediler. "Bu ülke bu halk satılık değil", "Yan gelip yatmıyoruz, vatanı satmıyoruz", "Özelleştirmeye hayır", "Birlik mücadeleye zafer", "Telekom halkındır satılmaz" vb. sloganlarla Maltepe Köprüsü'nden Bayrampaşa Telekom önüne yürüyen işçiler adına burada açıklama yapan Haber-İş İstanbul 1 No'lu Şube Başkanı Levent Dokuyucu "zarar ediyor", "verimli değil", "devlete yük oluyor", "özel sektör olmadığı için

işçiler yan gelip yatıyor" vb. gerekçelerle İsdemir, PETKİM, Tekel, Telekom gibi ülkenin en verimli kuruluşlarının yağmaya açıldığını belirtti. Telekom çalışanlarının özelleştirmeye ve taşerona karşı verdiği mücadelenin, Seydişehir, Erdemir işçisi ve halkının, Tüpraş çalışanlarının mücadelesiyle ortak amaçlar için verilen bir mücadele olduğu söyledi.

İşçilerin sık sık slogan attığı eylemde Dokuyucu Tüpraş, PETKİM, Erdemir'in vatan demek olduğunu, bu ülkenin işçi ve emekçileri olarak vatana

sahip çıkmanın boyunlarının borcu olduğunu söyleyerek "Biz Telekom çalışanları olarak oyunlara gelmeyeceğimizi her fırsatta gösterdik. Bundan böyle de göstereceğiz. Burada bütün işçi ve emekçilere de çağrı yapıyoruz; yerli ve yabancı ayrımı yapmadan özelleştirmeye ve diğer saldırılara karşı birlikte mücadele edelim" dedi.

Dokuyucu, son olarak 24 Ağustos'ta yapılacak olan TİS görüşmelerinden istedikleri sonuç çıkmazsa greve gideceklerini de ekledi.

(İstanbul)

"1 No'lu şişeyi bırak, işçilere bak!"

Nakliyat-İş sendikasına üye oldukları için işten atılan Coca Cola fabrikasının nakliyat işini yapan tır şoförleri, atıldıkları günden itibaren direnişe başlayarak işlerine geri dönmeye çalışıyor. Yaptıkları pek çok eylemle hükümete seslerini duyurmayla çalışan işçilerin, işyerleri önünde kurdukları grev çadırları parçalandı, eşleri ve çocukları ile birlikte polislin biber gazlı saldırısına maruz kaldılar. Birçok baskı ve engele karşın mücadelelerini ilk günkü kararlılıkla sürdürmeye çalışan Coca Cola işçilerinin başlattıkları "Coca Cola içme zulme ortak olma" kampanyasına ve 90 günü aşan direnişlerine ilişkin röportaj yapmak için Yenibosna'daki Coca Cola fabrikasına giderek, çadırları söküldükten sonra fabrikanın karşısında oturmaya başlayan işçilerden Nazmi Akkaya, İsmail Erken ve Recep Yılmaztürk ile görüştük.

-Bize Nakliyat-İş sendikasına üye olduktan sonraki süreci anlatır mısınız?

Nazmi Akkaya: Bugün itibarıyla 92 gündür direniş devam ediyor. Direnişin sebebi 3.5 ay önce sendikaya üye olmamız. Bundan 2 hafta sonra Dudullu'da 5 tane arkadaşımız işten atıldı. Bu gelişmenin ardından 50 tane arkadaş işten atılanlara destek olmak için onların yanına gitti. Ancak onlar da işten atıldı. Sefaköy İnönü Mahallesi'nde SEMKA diye bir tır garajı var, 1 ay orada kaldık. 1 ayın sonucunda da bittikten sonra buraya geldik çadırı kurduk. O günden bugüne aşağı yukarı 3 haftanın sonunda burada çadırı yıktılar. Sebep olarak da "Coca Cola'yı rahatsız ediyorsunuz" dediler

-Esnafın ve buradaki diğer işçilerin direnişinize dair tepkileri nasıl?

N.Akkaya: Esnafın bize tavrı güzel.

Destekliyorlar sağolsunlar. Tabi bunu herkes açık ve net olarak göstermiyor. Çünkü bazılarının Coca Cola'yla iş anlaşması var. Ama hepsi geliyor, ziyaret ediyorlar.

-İşe geri dönmek için açtığınız mahkemenin 3 gün önce duruşması oldu. Davaya şu an ne aşamada?

N. Akkaya: 17'sinde mahkeme vardı. Oraya zaten atama bir hakim geldi. Adli tatil olduğundan dolayı. O da 9. ayın 13'üne attı. 13'ünde orada sadece hakim tarafından tanıklar dinlenecek, ona göre herhalde bir erteleme daha verecek. Önümüzdeki ay bu işin biteceğini zannetmiyoruz.

Recep Yılmaztürk: Diğer arkadaşlara göre benim bir de ayrı sorunum var. Bütün arkadaşlarla hep beraber atıldık. Ben burada çalışırken iş kazası geçirdim. Dizim çatladı, 80 gün raporlu kaldım. Bu süre

içerisinde beni raporlu olduğum halde işten çıkarttılar.

-Değişik işkollarında örgütlü olan sendikalar ve üyeleri direnişinizi desteklemek için sizleri de ziyaret ediyorlar. Bu size moral olmanın yanında direnişinizi daha geniş kesimlere duyurulmasında etkili oluyor mu?

İsmail Erken: Ziyaretlerin büyük desteği oluyor. Geldikleri zaman moral oluyor. Kamuoyuna yeteri kadar duyuramıyoruz, mümkünatı yok. O engelleniyor, öyle bir imkanımız yok. Zengin her yerde her zaman engeller biliyorsunuz yani, çaresi yok.

Nazmi Akkaya: Buraya bütün gazeteler, televizyonlar geliyor. Ama bunların yayınlanmayacağını biz biliyoruz. Çünkü Coca Cola'dan trilyonluk reklam alıyorlar. (İstanbul)

✓Kaçak çay getiriliyor!

Ülkemiz dünya çay tüketiminde ilk 5 ülke arasında yer alıyor. Çay, ülkemizde sadece Doğu Karadeniz'de Rize, Trabzon, Artvin gibi illerimizde üretiliyor. Ağır olarak Çaykur'un ürettiği siyah çaya günümüzde özel çay fabrikaları da eklendi. Üretim alanının sınırlı olması, tüketiminin de oldukça yaygın olması ülkemize kaçak olan ucuz çayın girişine neden oluyor. Kaçak çayın girişinin yıllardır devam ettiğini belirten Çay Sanayicileri İşadamları Derneği (ÇAYSİAD) Başkanı Rahmi Üstün, tüketicileri çay konusunda uyararak 40 bin ton çayın çeşitli limanlardan Türkiye'ye sokulmaya çalışıldığını değerlendirerek "gemilere yüklenmiş yaklaşık 100 milyon dolar değerinde 40 bin ton çayın limanlardan veya açıktan motorlara boşaltma yapılarak Türkiye'ye sokulacağını öğrendik" dedi. (Samsun)

✓Köylü sokağa döküldü

Bursa Karacabey ve Mustafakemalpaşalı köylüler geçen yıl tırın verdikleri Akfa Akpınar AŞ'den paralarını alamadıkları için bir protesto yürüyüşü düzenledi.

11 Ağustos günü Ticaret Borsası önünde toplanan köylüler buradan alacaklı oldukları Akfa Akpınar AŞ'nin önüne kadar yürüdü. Burada köylülerle birlikte Karacabey Ziraat Odası Başkanı Nuri Karaca bir açıklama yaptı. Karaca, yaptığı açıklamada; 319 köylünün geçtiğimiz yıla ait 1 trilyona yakın alacağını hala tahsil edemediğini ve köylülerin bu parayı alamadığı için zor günler geçirdiğini, ısrak olduğunu söyledi. Ayrıca "Bugüne kadar yapılan görüşmelerde Akfa Akpınar AŞ, sezon sonunda ödeme yapacaklarını da belirtti. Fakat buna yazılı ya da sözlü bir teminat vermediler. Bu para bizlerin çocuklarının geleceğini ilgilendiriyor. Bu para el emeğimiz, göz nurumuz" diyen Karaca salça sektörünün en fazla mağdur olan kesiminin köylü olduğunu da ifade etti. (Bursa)

"Coca Cola içme, zulme ortak olma!"

Coca Cola işçileri, 13 Ağustos 2005'te Coca Cola'yı boykot kampanyasını başlatarak, halkın Coca Cola tüketmemesini istedi.

Taksim Gezi Park'ta toplanan Nakliyat-İş sendikası üyeleri, Disk/Tekstil üyesi Örsan İşçileri, Lastik-İş, Basın-İş, Tümka-İş, Sosyal-İş, Tekstil-İş ve Belediye-İş 2 No'lu Şube yöneticileri Coca Cola işçisinin direnişine ve başlattıkları boykot kampanyasına destek verdi. Coca Cola'nın teşhirini yapan dövizler taşıyarak 1 No'lu şişe yerine dönüp işçilerine bakmasını isteyen işçiler adına konuşan Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu, direnişlerinin enternasyonal bir boyut kazandığını, Coca Cola fabrikalarında çalışan değişik ülkelerden işçilerin ve sendikaların kendilerine destek olduğunu söyledi. DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, halkı Coca Cola içmeme kampanyasına katılmaya çağırırken gençlere de önümüzdeki günlerde İstanbul'da düzenlenecek olan Rock'n Coke Festivali'ne gitmemeleri yönünde ses-

lendi. Ellerindeki colaları yere dökerek kampanyayı başlatan işçiler "Coca Cola içme zulme ortak olma", "1 No'lu şişeyi bırak işçiye bak", "Yaşasın sınıf dayanışması", "Yaşasın Coca Cola direnişimiz" vb. sloganlar attı.

Coca Cola işçilerinin eylemine destek veren Barışa Rock Platformu'ndan Moğollar Grubu'nun üyesi Taner Öngör de 2 yıl önce Coca Cola sponsorluğunda düzenlenmeye başlayan Rock'n Coke Festivali'ni protesto için Barışa Rock Festivali'ni organize ettiklerini söyledi. Dünyanın her yerinde sendikalaşmaya karşı baskılarıyla bilinen Coca Cola'ya karşı ülkemizde de bir tepki oluşturmak için başlattıkları festivalin asıl amacı-

nın anti-empyrist mücadeleyi geliştirmek olduğunu belirten Öngör, müzik kültürünü de Coca Cola'ya teslim etmeyeceklerini vurguladı. Coca Cola işçileri "Yaşasın Coca Cola direnişimiz. Atılan işçiler geri alınsın" pankartını açarak Taksim Meydanı'na kadar yürüdü. (İstanbul)

ÇUKUROVA'YA GELEN MEVSİMLİK İŞÇİLERİN SEFALETİ

Urfa, Diyarbakır ve diğer bölge illerden iş bulma umuduyla Çukurova'ya gelen mevsimlik işçiler sefalet içinde yaşıyor. Mersin'in Tarsus ilçesi Yenice kasabasında bir sulama kanalı kenarına kurdukları çadırlarda elektriksiz, susuz, tuvaletsiz koşullarda yaşamaya çalışıyor mevsimlik işçiler. Aldıkları 11 milyon yevmiyeye sadece ekme alabildiklerini söyleyen mevsimlik işçilerin çoğu hastaların parasızlıktan iğnelerini kendileri yaptığını belirtiyor. (Mersin)

YATAĞAN HALKI YETKİLİLERE İNANMIYOR

Muğla'nın Yatağan ilçesindeki termik santralde baca gazı arıtma sisteminin tamamlanmasıyla ilgili her gelişme ilçede umutlu bir bekleyişe sebep oluyor. Arıtma tesislerinin 9 ay içinde bitirileceğine ilişkin ek sözleşmenin imzalanması, ilçenin zenginleri için memnuniyet verici bir gelişme olarak karşılanırken, halka inandırıcı gelmiyor. Yatağan Belediye Başkanı Hasan Hoşmer yaptığı açıklamayla

bir aksilik çıkmaması halinde, sistemin bu defa 9 ay sonra çalışabileceğini belirtti. Yatağan halkı ise, bu gelişmeyi inandırıcı bulmadıklarını belirtiyor. Halk "yıllardır zehir soluduk, ölen öldü, hastalar arttı. Yıllardır bu tür yalanları dinliyoruz. Biz bu anlaşmaya ve sonucunda baca gazı arıtma sisteminin devreye sokulacağına inanmıyoruz. Sistem yapılmayacaksa santrali kapatsınlar" dedi. Tes-İş Sendikası Başkanı Erol Soğancı ise geç de olsa yapılan anlaşmadan son derece memnuniyet duyduklarını belirtti. Soğancı "1994 yılında yapılan ihale 2005'e kadar uzadı. 10 yıllık bir gecikme var. Halkın şimdi sağlanan anlaşmaya inanmaması normal" dedi. (İzmir)

TUNCELİDE ORMAN YANGINLARI DEVAM EDİYOR!

Dersim'de bir süredir devam eden orman yangınlarına devlet müdahale etmiyor. Tunceli'de Kutudere Gökçek Jandarma Karakolu çevresinde bulunan yaklaşık 100 hektarlık alanın askerlerce ateşe verildiği ileri sürüldü. Sabah saatlerinde başlayan yangın büyüyerek devam ediyor.

Kırmızı Dağ mevkiinde bulunan Kutudere Gökçek Jandarma Karakolu çevresindeki ormanlık alanın karakolda görevli askerlerce yakıldığı ileri sürüldü. Piknik yeri olan alanda süren yangına kimsenin müdahale etmediği öğrenildi. Yerel kaynaklar, orman görevlilerinin olay yerine geldiğini ancak müdahale etmediğini bildirdi. Yanan ormanlık alan meşe ağaçlarından oluşuyor. (Malatya)

ERZİNCANDA TUTUKLAMA

Erzincan merkeze bağlı Molla Beldesi'nde düzenlenen Doğa ve Kültür Festivali'nde, Mercan şehitlerinin katliamını protesto eden slogan attıkları gerekçesiyle 2 öğrenci tutuklandı. Molla Beldesi Jandarma Komutanlığı'na bağlı jandarma ekipleri tarafından 12 Ağustos günü evlerinden gözaltına alınan Sinem Karacalı ve Vural Çelik isimli iki üniversite öğrencisi, 14 Ağustos akşamı Erzincan Cumhuriyet Savcılığı'na çıkarıldı. Tutuklanma talebiyle Erzincan Sulh Ceza Mahkemesi'ne sevk edilen 2 öğrenci, "örgüt propagandası yaptıkları" gerekçesiyle tutuklanarak, Erzincan Kapalı Hapishanesi'ne gönderildi. (H. Merkezi)

Uluslararası Halk Mahkemesi Arroyo'yu yargıladı

Gloria Macapagal Arroyo, Quezon Şehri'nde 19 Ağustos'ta toplanan Uluslararası Halk Mahkemesince işlediği suçlar nedeniyle suçlu bulundu. Uluslararası Halk Mahkemesi'nin (UHM)'nin yabancı delegeleri Filipinler halkının Başkan Arroyo'yu istifaya zorlamak amaçlı hareketine desteklerini sundular. Ayrıca yabancı hükümetlere de çağrıda bulunan mahkeme, insan hakları ihlallerinden kaynaklı iktidarını ve otoritesini yitiren Başkanı tanımamalarını ve ona destek sunmamalarını talep etti.

Gloria Macapagal Arroyo, Quezon Şehri'nde 19 Ağustos'ta toplanan Uluslararası Halk Mahkemesince işlediği suçlar nedeniyle suçlu bulundu. Uluslararası Halk Mahkemesi'nin (UHM)'nin yabancı delegeleri Filipinler halkının Başkan Arroyo'yu istifaya zorlamak amaçlı hareketine desteklerini sundular. Ayrıca yabancı hükümetlere de çağrıda bulunan mahkeme, insan hakları ihlallerinden kaynaklı iktidarını ve otoritesini yitiren Başkanı tanımamalarını ve ona destek sunmamalarını talep etti.

Uluslararası Halk Mahkemesi'nin yargıçları jüri heyetinin kararı doğrultusunda Arroyo'nun yargılama-sını yaptı. Mahkeme heyeti Türkiye'den Açılım Hukuk Bürosu avukatlarından Hakan Karakuş, ABD'li hukuk profesörü Lennax Hinds ve Malezya'dan Nobel ödüllü Irene Fernandez'den oluşturuldu.

İngiltere'den katılan Barry Naylor Canon jüri heyetinin sanığı suçlu bulan kararını okudu. Karar UHM'nin mahkeme heyetinin başkanı Rutgers Üniversitesi hukuk profesörü Lennax Hinds'e sunuldu. Heyet Arroyo'yu ulusal polisin şefi ve silahlı kuvvetlerin komutanı olarak, insan hakları ihlallerinden kaynaklı suçlu buldu. Hinds aynı zamanda bağımsız Güney Afrika'nın ilk başkanı olan Nelson Mandela'nın da avukatıdır. Uluslararası Halkın Avukatları Birliği Başkanı Hakan Karakuş'un yanı sıra bir gün süren mahkemeye Filipinler'in de içinde bulunduğu 15 ülkeden yaklaşık 100 delege katıldı.

Bayan Muna partisinin temsilcisi olan Satur Ocampo yaptığı konuşmada bu yargılamanın sonuçlarını Kongre'de Başkan'ı suçlamak için kullanacaklarını belirtti.

Mahkemeye sunulan belgeler ve kanıtların aynı zamanda Cenova'daki Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Komisyonu'na da sunulduğu bildirildi. Benzer raporlar Uluslararası Af Örgütü'nce, İnsan Hakları İzleme Örgütü'nce hatta ABD devlet birimlerince de hazırlanmıştır.

Başkan aynı zamanda Kongre tarafından da anayasanın ihlali, rüşvetçilik, yolsuzluk ve kamu güvenine ihanetten dolayı soruşturulacaktır. Temel suçlamalar, 2004 başkanlık yarışında hile, rüşvet ve insan hakları ihlalleridir.

Uluslararası Halk Mahkemesi'nde görü-

len Arroyo davası Quezon Şehri'ndeki Filipinler Üniversitesi Film Enstitüsü'nü dolduran 1500 kişi tarafından izlendi. Katılımcılar mahkemenin ardından Quezon Şehri meydanında adalet ve barış için meşaleli yürüyüş gerçekleştirdiler.

Mahkeme ayrıca ABD'nin eski başsavcısı ve Uluslararası Eylem Merkezi'nin Başkanı Ramsey Clark Massachusetts Institute of Technology'den profesör Noam Chomsky ve Hindistan Yüksek Mahkemesi eski üyesi Jitendra Sharma tarafından da desteklenmiştir.

Mahkemenin başsavcısı olarak görev yapan ve aynı zamanda Birleşmiş Milletler'in yargıçlarından olan Romeo T. Capulong ise mahkemenin insan hakları ihlalleri ve insanlığa karşı suçlar nedeniyle Bayan Arroyo ve onun destekçisi ABD Başkanı George Bush üzerinde otoritesini ve meşruluğunu kullanmasını talep etti. Capulang Filipinler'in hukuk devletinde terörün hakimiyetine geçtiğini, bu nedenle insan hakları ihlallerinin kurbanları için mahkemenin meşruluğunun önemini vurguladı.

Mahkeme alternatif bir forum işlevi de görerek suçların kurbanlarının haklarını arayacakları ve eyleme geçecekleri bir yer olmuştur.

Mahkeme ayrıca Filipinler'i teröre karşı savaşta "ikinci cephe" olarak kullanan ve Arroyo'nun insanlığa karşı işlediği suçlara askeri destekte bulunan Bush'u da suçlu buldu.

Arroyo'nun yönetiminde olduğu Ocak 2001'den Haziran 2005'e kadar işlenen insan hakları ihlallerini içeren toplam 4.207 vaka mahkemeye sunuldu. Bu vakalar 232.796 bireyi, 24.299 aileyi ve 237 topluluğu etkilemiştir. En az 400 kişi yargısız infazla katledilmiş, 101 kişi de kaybedilmiştir. Bunların 20'si ise insan hakları savunucusuydu.

Vakalar içinde, yargısız infaz, katliam, işkence, keyfi tutuklama ve insanlığa karşı suç teşkil eden diğer suçlar da bulunmaktadır.

Savcılar heyeti tarafından çok sayıda tanık dinlenmiştir. Bunların arasında geçen yıl 16 Kasım'da yaşanan Luisita Çiftliği katliamının Mindaro ve Doğu Visayas'taki kaçırımlar ve yargısız in-

fazlarla, Surigao ve Sulu'daki işkence ve katliamların tanıkları da bulunmaktadır.

Arroyo'nun insanlığa karşı işlediği suçları, Belçika, Avusturya, İngiltere, Yeni Zelanda, ABD, Kanada ve Türkiye'den Adli Tıp Anabilim Dalı Başkanı Şebnem Korur Fincancı'nın da bulunduğu avukatlar, insan hakları savunucuları ve eğitimcilerden oluşan 12 kişilik jüri tarafından ele alınıp karara bağlandı.

Jüri heyeti Arroyo'ya bağlı asker, polis ve diğer güvenlik güçlerinin işlediği suçların 1978 Filipinler Anayasası'ndaki insan hakları beyannamesine, uluslararası Sivil ve Politik Haklar Sözleşmesi'ne, işkence karşıtı anlaşmaya, 1998'de hükümetle Ulusal Demokratik Cephe arasında imzalanan Uluslararası Hukuk ve İnsan Haklarına Saygı Anlaşması'na ve 1986'da hükümetle Moro Ulusal Kurtuluş Cephesi arasında imzalanan barış anlaşmasına uymadığını vurguladılar.

Arroyo yalnızca polisin ve ordunun genel komutanı olarak değil, aynı zamanda 4 yıllık başkanlığı süresince hakkında iddia edilen mezalimin düzenleyicisi olduğu için de suçlu bulundu. Ayrıca kurbanların sivil ve siyasi haklarını korumadığı için de suçlandı.

İnsan hakları kurbanlarına hükümet güçleri tarafından isyancı ya da isyancıların sempatisini olduğu şüphesiyle silahsız olarak, kadın ve çocuklar da dahil olmak üzere, şiddet uygulanmıştır. Kurbanların birçoğu hükümet tarafından "komünist cephe" veya "terörist" olarak görülen militan halk örgütlerinin veya Bayan Muna gibi ilerici partilerin üyeleriydi.

Mahkeme heyeti; söz konusu savların Arroyo'nun cezalandırılması için yeterli olduğunu kabul etmiştir. Mahkeme ayrıca hükümetin ihlaller için maddi-manevi tazminat ödemesini ve suçlar nedeniyle halktan özür dilemesini de talep etti.

Arroyo karşıtı hareketi güçlendirelim*

Arroyo'nun yönetici kliği hızlı bir şekilde gerilemektedir. Rejim daha fazla tecrit olurken Arroyo'nun istifası ya da kovuluşu amaçlı çağrılara daha fazla yanıt gelmektedir. Aynı zamanda, devrimci hareket de daha güçlü bir şekilde gelişmektedir. Rejimin iktidarda kalma amaçlı inatçı çabaları ise daha fazla erozyona uğramasına ve yönetici sistemin krizinin derinleşmesine yol açmaktadır. Bunlar da Arroyo karşıtı hareketin gelişmesi, güçlenmesi ve derinleşmesi için daha büyük fırsatlar sunmaktadır.

Son iki haftada Arroyo yönetiminin merkezinde fikir ayrılıklarının çoğaldığını, açılan çatlakların engellenemez düzeye ulaştığını görmekteyiz. 8 Temmuz'da Arroyo'nun kabinesinde yer alan ve hükümetin değişik sosyo-ekonomik birimlerinin başında 10 üyesinin toplu istifası Arroyo kliğine ciddi bir darbe oldu. İstifa edenler rejimin suçlarını, halk ve ulus karşıtı politikalarını iyi bilen insanlardır ve zamanı gelince bunları açıklamaya mecbur kalacaklardır. Egemen koalisyon hızlı bir şekilde dağılmaktadır. Bu koalisyonun önem-

li bileşenleri olan Liberal Parti ile Senato başkanı şimdiden Arroyo kliğinden kopmuş bulunmaktadır. Milyonlarca Pesoluk rüşvet Arroyo'nun ittifaklarını ve diğer siyasi partileri bir arada tutmaya yetmeyecektir. Büyük kompradorların güçlü bir bölümü (seksiyonu) Arroyo'dan desteğini çekmiş ve onun istifasını istemiştir. Ordu ve polis içinde de kitlesel bir rahatsızlık vardır. Ordu içinde bazı yüksek rütbeliler büyük sayılarda askeri onun komutanlığından çekmek için doğru anı beklemektedir. Ordudan emekli olan çok sayıdaki yetkili de açıkça Arroyo'ya muhalefet etmektedir. Hatta ABD bile, kuklasıyla arasına mesafe koymak zorunda kalmış, egemen sistemin bu süreçten en az zararlı çıkartmanın yollarını aramaktadır. Gericici hükümetin felcigün geçtikçe büyümektedir. Macapagal Arroyo kendisine karşı nefret ve tepki uyandıran kaçamak yanıtlar vermekten, rejimin

açığa çıkan her bir suçuna karşı özür dilemekten, rejimin muhaliflerine iftira atmaktan ve sorunları çarpıtmaktan başka bir şey yapmamaktadır. İmajını düzeltmek amaçlı tüm hilelerine karşın sokaklarda ayaklar altına alınmaktan kurtulamamaktadır.

Arroyo rejimi kaybettiği güvenilirliğini kazanmak, halkın yükselen muhalefetini ve kendisini yargılamasını engellemek ve iktidarda mümkün olduğunca daha uzun süre kalabilmek için her türlü yolu denemekte, krizi çözmek için çaba harcamaktadır. Hal-

kın dikkatini patent değişimi, dürüstlük komisyonu vb. araçlarla başka yöne çekerek (muhalef hareketi) bölmeye çalışmakta, hatta sorunları meclis içinde soruşturmalarla çözmek gibi önerilerle denetimi sağlamaya çalışmaktadır.

Oysa ki süreç, Arroyo kliğinin denetiminden çoktan çıkmıştır. Arroyo halen hatalı olarak gerçeklerin ortaya çıkışını engelleyebileceğini düşünmektedir ki,

insanların bilinçlerini bulandırarak onların harekete geçmesini önlemeye, iktidarını sürdürmeye çalışmaktadır.

Protesto hareketinin rejimin değiş-

mesi amaçlı çağrılarını giderek güç kazanmaktadır. Haziran'dan bu yana daha fazla sayıda protestolar yaşandı ve genişledi. Başkent Manila'da ve Arroyo'nun en güçlü olduğu Cebu da dahil çok sayıda bölgede yapılan protestolar güçlenmekte ve büyümektedir.

Artan yürüyüşler halkın rejimden nefret ettiğini göstermektedir. Tehditler, aldatmalar, alaylar halkın sokağa dökülmesini engelleyememekte ve her gün yapılan farklı eylemler sürekliliğini sağlamaktadır. Ancak iktidara inatçı bir şekilde yapışan rejimi değiştirmek için halk hareketinin tüm coşkuyla baskı uygulaması gereklidir. İlerici ve devrimci güçler işbirliğini geliştirmeli ve geniş anti-Arroyo cephesi içinde daha fazla çalışmalı, halkın birliğini sağlayarak, halkı sokağa dökmelidir. Anti-Arroyo kitle hareketini ve birleşik cepheyi genişletmek ve güçlendirmek için daha fazla çaba harcanmalıdır. Anti-Arroyo kitle hareketine daha fazla insan katarken, farklı alanlardaki insanların da tavır takınıp, Arroyo rejimine karşı harekete geçmeleri sağlanmalıdır. Arroyo karşıtı kitle hareketinin güçlenmesi ve egemen Klık içinde daha büyük çatlaklar açacak, Kongredeki hükümetteki, ordudaki, polisteki daha fazla Arroyo taraftarını kazanmamızı ya da tarafsız-

laştırmamızı sağlayacak Kongre so-

ruşturması Arroyo karşıtı hareket için mücadele alanlarından biridir. Ancak bu hareket gücünü Kongre dışındaki hareketten almaktadır. Çeşitli taktikleri ve faaliyetleri birbirleriyle uyumlu bir şekilde kullanarak mümkün olan en geniş kesimi Arroyo karşıtı harekette birleştirmek ve bunu yaparken halkın en temel sorunlarının özellikle de temel kitlelerin sorunlarının çözümünü çıkarmak, şu anki bozuk, kukla, faşist yönetim yerine nasıl bir düzen istediğimizi tanımlamak gereklidir.

Militan örgütlü kitlelerin Arroyo karşıtı harekete aktif katılmaları, özellikle de toplumun temel tabakalarının katılımı, kendi özel taleplerinin yanında temel sorunlara da anlamlı çözümler getirecek, kendi mücadeleleri ile Arroyo rejimini yıkacak genel mücadele arasında bağı kuracaktır. Onların katılımı hareketin derinleşmesini sağlayacaktır. Bu mücadele ayrıca bozuk, kukla, faşist rejime alternatif olarak azınlığın değil çoğunluğun, gerici yöneticilerin değil halkın ulusal ve demokratik taleplerini de öne çıkaracaktır.

* (FKP'nin merkezi kitle yayın organı Ang Bayan'ın son sayısının başyazısıdır)

TC Başbakanı R. Tayyip Erdoğan'ın Diyarbakır ziyaretine dair yapılan değerlendirmeler gündemdeki yerini koruyor. Yapılan ziyaretin zamanlaması ve yine Erdoğan'ın yaptığı konuşmaya ilişkin her kesim, her çevre sınıf konumuna göre olayları, olguları değerlendiriyor ve hangi pencereden bakıyorsa, ortaya ona uygun sonuçlar çıkarıyor. Ki bu gayet anlaşılır bir şey. Her ne kadar ilk bakışta bazı şeyleri anlamakta zorlan-sak da, soruna sınıfsal bir bakış açısıyla yaklaştığımızda, anlaşılmaz dediğimiz şey, daha da anlaşılır hale geliyor.

Yapılan ziyaretin amacına değinmeden önce, zamanlamasına ilişkin birkaç şey söylemekte yarar görüyoruz. Bilindiği gibi PKK hareketi, "Barış", "Demokratik Cumhuriyet" projesinde temel bir değişikliğe gitmemesine rağmen, faşist Kemalist diktatörlüğün Kürt hareketini fiziki olarak imhaya dönük yürüttüğü çok yönlü ve kapsamlı saldırılara karşı kendini yeniden silahlı bir temelde savunmaya başladı. Kendi ifadeleriyle "meşru savunma hakkını" kullanmak bir zorunluluk haline geldi. Yani, son süreçte Kürt hareketi cephesinde artan gerilla saldırıları, politika değişikliğinin yol açtığı iradi bir tercih değil, imha saldırılarına karşı kendini savunmanın dayattığı bir zorunluluğun ürünüdür. Dolayısıyla patlayan silahlar her an susabilir di ki nitekim 18 Ağustos günü Kongra-Gel, Belçika'da yaptığı açıklama ile 1 ay süreyle eylemsizlik kararı aldığını Değerlendirmelerimizi yaparken bu gerçeği gözden kaçırmamalıyız.

Gözden kaçırmamız gereken diğer bir gerçek ise; Tayyip Erdoğan'ı aydınlarla buluşturanın, Diyarbakır'a götürülen son süreçte artan gerilla saldırıları ve bu saldırıların gündemleştirdiği Kürt sorunu olduğudur. Bir kez daha direnişin ve silahların gücü, yok sayılan bir sorunu

Kürt sorunu "demokrasi" içinde çözülüyor diyenlerin, önce hangi demokrasiden, kimin demokrasisinden sözettiklerini ortaya koymaları gerekir. Çünkü; sınıfsal nitelikten kopuk bir demokrasi olmaz. Eğer devlet bir sınıfın bir başka sınıfın üzerinde tahakküm kurma aracıysa, kurulduğundan beri başta işçi sınıfı olmak üzere, tüm ezilenlere, Kürt ulusuna baskı ve zulüm uygulamaktan başka bir anlam ifade etmeyen faşist Kemalist diktatörlük ezilenlerin lehine nasıl bir demokrasi projesi sunacaktır?

TC Başbakanı'nın Diyarbakır gezisi üzerine

yeniden tartışılır hale getirmiştir. Dün "düşünmezseniz sorun olmaz" diyen Tayyip Erdoğan, anlaşılan bu arada düşünmüş ve bu ülkede bir Kürt sorunu olduğunu O da anlamıştır.

Burada önemle altı çizilmesi gereken, Tayyip Erdoğan'ı düşünmeye sevk edenin silahların gücü olduğudur. Ve Tayyip de temsil ettiği sınıfın çıkarlarına uygun olarak, bu gücü etkisiz hale getirmenin hileli oyunları peşindedir. Attığı tüm adımlar, yaptığı tüm açıklamalar tam da bu anlayışın ürünüdür.

İlk adım, PKK'nin koşulsuz ola-

muoyuna sorunun çözümü için ortaya bir sivil inisiyatif çıkarmaya çalıştığı mesajını vermeye çalışırken, diğer yanda yaptığı bu görüşmeyle Diyarbakır'da kendisine karşı olası bir protesto eyleminin önünü kesmeyi hedefledi. Çünkü; Kürt hareketi cephesinde bu yönlü mesajlar basına yansımıştı. Nitekim; Erdoğan'ın "aydınlarla" yaptığı toplantı sonrası da kamuoyuna dönük 'mutlaka adını koymak gerekirse, bölgede var olan sorunun Kürt sorunu' olduğu yönlü açıklaması; kısmen de olsa Kürt hareketi cephesinde yeniden bir beklenti yarattı. Protestoya dönük planları tartışılır ve erteler duruma getirdi.

vereceğini belirtiyorsa, o zaman gelinler, buyursunlar Kürt sorununu nasıl çözeceğini, bizzat Kürt halkına açıklasın" ve halka da "protestodan ziyade normal karşılama sınırları içerisinde yaklaşalım" çağrısında bulundu. Yapılması düşünülen sesli protestonun sessiz bir protestoya dönüştüğünü rahatlıkla söyleyebiliriz. Açıkta yapılmayan çağrılarının, Diyarbakır sokaklarında fısıltı yoluyla yayılıp amacına ulaştığını söylemek mümkündür.

Şimdi Erdoğan'ın kimi Kürt çevreleri ve burjuva yazarları üzerinde olumlu izlenimler yarattığı açıklamalarını irdeleyebiliriz. Her şeyden önce Tayyip yeni bir şey söylemedi. Yaptığı tek şey, Özal, Demirel ve Mesut Yılmaz'ın Kürt sorununa ilişkin farklı şekilde dillendirdiklerini, yeniden hatırlatmak oldu. Hatırlanacağı gibi; Özal "federasyon dahil her şey tartışılabilir" demişti. Demirel "Kürt realitesini tanıyoruz", Mesut Yılmaz ise "AB'nin yolu Diyarbakır'dan geçer" açıklamasını yapmıştı. Peki tüm bu açıklamaların pratik karşılığı ne oldu? Evet "Kürt realitesi tanındı" ama Kürdün en meşru ulusal demokratik talepleri yanıtsız kaldı. 'Kürt realitesi' tanındı, ama Kürt sürgün olmaktan, köyü yakılarak göç ettirilmekten kurtulamadı.

Yani, eskiden "şaki" Türk diye maruz kaldığı tüm belalara bu sefer Kürt olarak maruz kaldı. Dolayısıyla Tayyip Erdoğan'ın "Kürt sorunu" tanımlaması, bu sorunu "Demokrasi içinde çözeceğiz" söylemlerinin hiçbir pratik değeri yoktur. Tüm mesele bu söylemlerin Kürt halkının ulusal demokratik istemleri karşısında pratik olarak nasıl bir anlam kazanacağı noktasında düğümleniyor.

Bugün Kürt halkının önemli bir bölümünün bu söylemlere kaygıyla, tereddütle yaklaşması yaşanan pratik tecrübelerin bir ürünüdür. Çünkü; önce Kürt yok dediler, sonra Kürt var, ama Kürt sorunu yok dediler. Bugün ise; Kürt sorunu var, ama öncelikle bu sorunu gündemleştiren "teröristleri" yok edelim, sonra sorunun çözül-

Erdoğan'a göre Kürt sorununun çözümü:

'Tek devlet tek millet tek bayrak'

ABDULLAH KARAKUŞ,
NAMIK DURUKAN Diyarbakır

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, gencecik beklentisi Diyarbakır konuşurken, Türkiye'nin, geçmişte yaptığı hatalardan yitireceği kadar büyük bir ülke olduğunu belirtti ve "Kürt sorununun tek devlet, tek millet, tek bayrak" ilkesiyle çözümleneceğini söyledi.

Erdoğan esas olarak şu mesajları verdi: Geçmişte ayrımcılık yapıldı. Kürt sorunu tek bayrakla çözülecek. Demokratik sürecin geri dönüşüne izin verilmeyecek

Bir kez daha direnişin ve silahların gücü, yok sayılan bir sorunu yeniden tartışılır hale getirmiştir. Dün "düşünmezseniz sorun olmaz" diyen Tayyip Erdoğan, anlaşılan bu arada düşünmüş ve bu ülkede bir Kürt sorunu olduğunu o da anlamıştır. Burada önemle altı çizilmesi gereken, Tayyip Erdoğan'ı düşünmeye sevk edenin silahların gücü olduğudur.

rak silah bırakması ve devletin de sorunun çözümü için demokrasinin sınırlarını daha da genişletmesi temelinde adımlar atmasını içeren yüz elli imzalı "Aydınlar" grubunun temsilcileriyle yaptığı görüşmeyle başladı. Erdoğan bu hamleyle, bir yanda ka-

Örneğin TC Başbakanının yaptığı açıklamadan sonra, Koma Komalan Kürdistan Yürütme Konseyi Başkanı Murat Karayılan şu açıklamayı yaptı:

"Başbakan Kürt sorununu demokratik sınırlar içinde çözeceğini söylediği ve Diyarbakır'a sıcak mesajlar

münü düşünürüz diyorlar.

Ve nitekim "Kürt sorunu hepimizin sorunudur", "Her sorunla yüzleşmeye hazırız. Ancak bunları bahane ederek, terör ve şiddet ortamı oluşturmaya çalışanların da topyekün sarsılmaz bir iradeyle karşısındayız. Devletimize, bayrağımıza, milletimize topyekün sahip çıkıyoruz" diyen Tayyip, Kürt sorununda nasıl bir çözüm perspektifine sahip olduğunu da ortaya koymuş oldu. Bu perspektifin temel sloganı "Tek devlet, tek bayrak, tek millettir". Irkçı, şoven bir ideoloji üzerinde yükselen bu slogan, sistemi hedefleyen, ulusal demokratik talepleri radikal bir pratikle dile getiren herkese karşı imha ve yok etme projesinden başka bir şey düşünmez. Mesela Erdoğan'ın, "demokrasi" nutukları attığı gün dahi, gerillaya yönelik operasyonlar sürüyordu. Erdoğan "demokrasi" yolunda ne kadar mesafe aldıklarını anlatmaya çalışırken, kısa bir süre önce Dersim'de kontralar tarafından kurşunlanan Hasan Şahin'i, Ankara'nın ortasında kameralar görüntüsü eşliğinde katledilen Eyüp Beyaz'ı hatırlamıyordu.

Kürt sorunu "demokrasi" içinde çözümlüyor diyenlerin, önce hangi demokrasiden, kimin demokrasisinden sözettiklerini ortaya koymaları gerekir. Çünkü; sınıfsal nitelikten kopuk bir demokrasi olmaz. Eğer devlet bir sınıfın bir başka sınıfın üzerinde tahakküm kurma aracıysa, kurulduğundan beri başta işçi sınıfı olmak üzere, tüm ezilenlere, Kürt ulusuna baskı ve zulüm uygulamaktan başka bir anlam ifade etmeyen faşist Kemalist diktatörlük ezilenlerin lehine nasıl bir demokrasi projesi sunacaktır? Bugüne kadar egemen sınıfların demokrasiden anladıkları tek şey; kendi ekonomik ve siyasal çıkarlarını korumak için düzenledikleri, seçim aldatmacalarıdır. Egemen "hukuk" sistemidir.

Kısacası onların çıkarlarına uygun olan herşey demokrasi alanına girer; çıkarına uygun olmayan, çıkarını tehdit eden herşey ise; "Terör-

rizmdir", "Demokrasi ve Özgürlük" düşmanlığıdır. Dolayısıyla sınıfsal nitelikten kopuk, sınıflar üstü bir demokrasi olmaz. Yine ilerencilik-yurtseverlik adına, bu sistem içinde herkese demokrasi vaat edenler de büyük bir yanılğı içindedirler.

Elbette ki; devrimciler ve komünistler de bu sistem içinde demokratik hak ve özgürlüklerin sınırlarını genişletmek için mücadele ederler. Ama bu mücadeleyi her zaman siyasal iktidar perspektifine uygun olarak ele alırlar. Reformların amaç haline geldiği bir mücadelede, ezilenlerin, sömürücü zalimlerin zorbalığı altında kurtulmaları mümkün olmaz.

Lenin yoldaşın dediği gibi: "insanlık tarihinde en köklü devrimin, dünya üzerinde ilk kez iktidarın sömürücü azınlıktan sömürülen çoğunluğa geçmesinin, eski burjuva parlamenter demokrasi çerçevesi içinde ve son derece keskin değişimler olmadan gerçekleşebileceğini sanmak, yeni demokrasi biçimleri yaratılmadan, ve bunun uygulanması için gerekli yeni şartları kullanan yeni kurumlar vb. olmadan gerçekleşebileceğini sanmak çok gülünç olurdu". Mesela Tayyip Erdoğan'ın sözünü ettiği demokrasiyi anlamak için, onun haklı ve meşru bir mücadelenin sürdürücüsü olan gerilla güçlerini "terörist" olarak nitelendiren mantığının altında yatan gerçekleri anlamak gerekir.

Ulusların Kendi Kaderlerini Tayyin Hakkını reddeden, en doğal ulusal demokratik taleplerini yok sayan, "Tek Millet, tek Bayrak, tek Devlet" diyen bir zihniyetin nasıl bir demokrasi icra edeceğini doğru okuyup anlamak gerekir. Demokrasi söylemini duyunca, ezbere yorumlar yapmak kimseye birşey kazandırmaz. Tıpkı parlayan her şeyin altın olmadığı misali gibi.

Şüphesiz "terörizme" karşı mücadele adı altında gerilla güçlerine karşı ölüm şiarı, emperyalistlerin ve uşaklarının değişmez rüyasıdır. Egemen sınıfların parlamentodaki figü-

ran sözcüsü Tayyip de her zaman olduğu gibi, Diyarbakır konuşmasında da bu hayalini yeniden gündeme getirdi. Erdoğan bunu gündeme getirirken bir yandan "halk ile teröristi" birbirinde ayırma diğer yanda "Terörizme" karşı halkı birleştirme demagojisini de elden bırakmadı. Aslında Tayyip'in Diyarbakır konuşmasını, Genelkurmay İkinci Başkanının konuşmasıyla birlikte ele alıp değerlendirmek ortaya daha objektif sonuçların çıkarılmasına yardımcı olacaktır. Bu iki zat, TC'nin Kürt sorununa yaklaşımını farklı tonlarla, ama birbirini tamamlayan söylemlerle dile getirdiler. Kimileri bu açıklamaları farklı tutum ve yaklaşımlar olarak yorumladı. Bu kesinlikle doğru değildir.

Genelkurmay İkinci Başkanı İlker Başbuğ yaptığı açıklamada, "terörle mücadelenin" ana esaslarını şöyle özetledi: "Mücadelenin devlet ve toplumun bütün güçleri ile topyekün olarak, kararlılıkla ve koordineli bir şekilde yapılması, mücadele ana hedefinin, terör örgütünün başarı umudunun kırılması ve yok edilmesi olarak seçilmesi, mücadeleye uluslararası gerekli desteğin sağlanması, şayet varsa yabancı devlet ve kurumların terörizme olan desteğinin kesilmesi ve mücadelenin ulusal bir konu anlayışıyla ele alınması."

Devamla şunları ifade etmektedir: "En büyük zorluk teröristle masum halkın ayırt edilmesinde yaşanmaktadır. Diğer bir zorluk ise; demokratik haklar ve hukuki düzenlemelerle güvenlik ihtiyaçları arasındaki dengenin tam sağlanamaması ve bunun neticesi olarak da, bu hukuki durumdan teröristlerin faydalanmasıdır."

Yazının ilk giriş bölümünde de ifade ettiğimiz gibi, Tayyip Erdoğan da "terör ve şiddet ortamı oluşturmaya çalışanların da topyekün sarsılmaz bir iradeyle karşısındayız" diyerek topyekün saldırı dalgası içindeki rolünü de özetlemiş oluyor. Aslında Tayyip Erdoğan'ın Diyarbakır ziya-

reti ve bu ziyaret sırasında kamuoyuna dönük yaptığı açıklamaların hepsi üstlendiği role uygun açıklamalardır. Diyarbakır'a gitmeden çatışmada ölen askerlerin İzmir'de ailelerini ziyaret etmesi, Diyarbakır Belediye Başkanı'nı makamında ziyaret etmesi üstlendiği rolün bir parçasıdır. Kürt halkına olan düşmanlığının bir göstergesidir. Çünkü; Diyarbakır Belediyesi halkın iradesiyle bir anlayışı, bir duruşu simgeliyor.

Tüm bu nesnel veriler orta yerde dururken, "Başbakanın sorunları açıkça ifade etmesini olumluyoruz" diyerek, bazı pratik beklentiler içine girmek, bugüne kadar yaşanan pratik tecrübelerden yeteri kadar ders çıkarmamak anlamına gelir. Bugün gerçek olan şu ki; faşist Kemalist diktatörlük tüm kurumlarıyla birlikte Kürt halkının haklı ve meşru mücadelesine karşı çok yönlü ve kapsamlı saldırılar yürütmektedir. Ulusal demokratik içerikli tüm istemlere kulaklarını tıkayarak, terörizm damgasını vurmaktadır. AKP hükümeti ve Başbakanı da bu politikanın karşısında değil yanındadır, yaratıcısıdır, uygulayıcısıdır. Gerçek olan budur. Diğer tüm söylemler kitleleri aldatmaya dönük yalanlardır.

Sonuç olarak aldatmaya dönük tüm çabalara rağmen, Tayyip Erdoğan'ın Diyarbakır'da az bir kitleye seslenmesi, tüm olumsuzluklar içinde bir olumluluk olarak değerlendirilmelidir. Hayali "barış", "Demokratik Cumhuriyet" projelerinin yurtsever kitlelerin içinde yarattığı tüm kırılmalara rağmen; ulusal, demokratik, devrimci anlamda yaratılan değerlerin kitleler üzerindeki derin izlerini bu somut pratik duruşta da görmek mümkündür.

Ve İmralı'da daha bir sistemleşen tasfiyeci çizgiye karşı net bir duruş sergilerken, Kürt kitesinin bu objektif tablosunu ve ulusal demokratik talepli mücadelesi karşısındaki görev ve sorumluluklarımızı asla unutmamız gerekiyor.

R. Tayyip Erdoğan'ın Diyarbakır gezisinin ardından REFORMİZM VE "SİLAHLI EYLEMLER" ÜZERİNE

Kürt sorunu, ulusal zulmü uygulayan egemen sınıflar ve bağımlı oldukları emperyalistler yenilgiye uğratılmadan çözülemez. Ulusal zulmün ve proletaryanın, köylülüğün ve tüm halk katmanlarının sömürüsüne neden teşkil eden maddi koşulların tümünden köklü tasfiyesi ancak ve ancak proletaryanın önderliğindeki devrimle mümkündür. Çağımızda gericiliğin merkezi uluslararası mali sermaye devrimin köklü ve nihai hedefidir. Mevcut süreçte girdiği kriz sürecini bir türlü atlatamayan emperyalist sistem daha da saldırganlaşmıştır.

PKK'nin devamı olan KONGRA-GEL örgütü, tarihinin son sürecindeki uzlaşmacı-tasfiyeci hattına devam ediyor. Abdullah Öcalan'ın liderliğinde ilk ortaya çıktıkları tarihlerde ulusal devrimci bir çizgide mücadele eden PKK, 12 Eylül darbesiyle tüm devrimci örgütler gibi yenilgi almıştır. Daha sonra 1984'te ulusal-devrimci güzergahta başlattıkları gerilla savaşını, '90'lı yıllara kadar istikrarlı bir zeminde yürütmüşlerdi. Ancak 1992'lerden sonra PKK bir taraftan; silahlı gerilla mücadelesini devam ettirmesine karşın, diğer taraftan giderek barışçıl mücadele biçimleri ve uzlaşmacı politikalarını da geliştirmeye başlamıştır. Ve bir müddet sonra da her iki mücadele biçimi iç içe yürütülmüştür. 17 Mart 1993, 15 Aralık 1995 ve 1 Eylül 1998 tarihlerinde PKK tarafından tek taraflı ilan edilen ateşkesler PKK'nin izlediği ulusal devrimci hattın gerilediğini göstermiş, tasfiyeciliğe tekabül eden barışçı-teslimiyetçi güzergahın da giderek gelişmesini beraberinde getirmiştir. İzlenen bu sosyal pratik, taktik bir hatla sınırlı kalmamış, devrimin stratejik hedef ve amaçlarından giderek uzaklaşması ve düzen içi hedefleri önüne koyması sonucu barışçıl mücadeleyi de giderek temel almasını beraberinde getirmiştir.

Nitekim hareketin önderi devlet tarafından ele geçirildiğinde PKK'nin mücadele biçimi ve politik hattında nitel bir değişiklik olmuştur. Ulusal devrimci niteliğini tümünden yitirmiştir. Dolayısıyla iktidar perspektifiyle hareket eden bir örgüt değildir artık. Milli zulmü uygulayan faşist TC'ye ve emperyalist efendilerine karşı mücadele etmek, bir ulusal hareketin niteliğinin belirlenmesi açısından temel

ölçüttür. Çünkü çağımızda ulusal baskı da dahil, tüm sömürü ve baskıların temelinde emperyalist sistem yatmaktadır. Dolayısıyla her türlü sömürü, baskı ve zulümden kurtuluşun temel koşulu emperyalist sistemin gerici iktidarlarına ve uşaklarına karşı mücadele etmektir. Emperyalizmi hedef almayan bir ulusal hareket devrimci niteliğini kaybeden ve uluslararası tekelci burjuvazinin manyetik alanında hareket eden bir yapıdır. Eski ismi PKK olan, KONGRA-GEL örgütü de aldığı bir takım kararlarla emperyalistler karşısındaki teslimiyetçi-tasfiyecilikte ısrar etmektedir. KONGRA-GEL de, emperyalizmi ve Türk egemen sınıflarını düzen sınırları dışında iktidar perspektifiyle hedef almayıp, düzen sınırları içerisinde bazı reformlar talep etmekte ve Türk egemen sınıflarınca çıkartılacak aflla Türk egemen sınıflarının denetimindeki yasal faaliyeti merkezi görev olarak önlerine koymuşlardır. Son olarak Başbakan R. Tayyip Erdoğan'ın Diyarbakır ziyareti ve ardından kopartılan fırtınalarla birlikte aldığı bir aylık eylemsizlik kararı da bu gerçeğin altını çizmektedir.

SİLAHLI REFORMİZM VE DEVRİMCİ EYLEM TARZI

KONGRA-GEL, Abdullah Öcalan'ın yakalanmasıyla birlikte adım adım koptuğu ulusal devrimci güzergahtan tümünden kopup, ulusal-reformist politik hatta kayan PKK'nin devamını oluşturan son şeklidir. Son dönemlerde başlatmış olduğu "silahlı eylemler" faşist Türk devletini ve emperyalist efendilerini devirmeyi hedef

alan eylemler değildir. Yapılan eylemler düzen içi mücadele ve örgütlenmeyi hedef alan eylemlerdir. Abdullah Öcalan'ın yakalandığı 15 Şubat 1999 sonrasındaki PKK ve bugünkü KONGRA-GEL iktidar perspektifiyle mücadele etmediği için dönem dönem yaptığı silahlı eylemler, düzen sınırları içerisinde hareket eden uzlaşmacı-reformist bir hatta tekabül eder.

Her silahlı eylem bir ideolojik-politik hatta tekabül eder. Dolayısıyla devrimci hedeften kopmuş, uzlaşmacı ve iktidar perspektifini yitirmiş, düzen içinde

rinden talep ettikleri yasal faaliyet ve düzen içi bazı reformların gerçekleşmesi için yapılan eylemlerdir.

Düzen sınırları içerisinde hareket eden bir hareket, gerici egemen sınıfları devirmeyi ve bağımlı oldukları emperyalizme darbe vurmaya hedeflemez. Düzenle olan bazı çelişkilerini gündemde tutar ve teşhir eder. Ancak devrim perspektifleri olmadığı için getirdikleri "çözüm" egemen sisteme tekabül eder. Bu hareketler reformist hareketlerdir. Reformizm mevcut çelişkilerin devrim perspektifi ile köklü çözümünü savunmaz; tersine, egemen düzenin sınırları içerisinde bazı reformlarını savunur. Egemen sınıfların, yani gericiliğin iktidar şartlarında yapılan olası reformlar, sistemin gerici niteliğini yıkıma uğratmaz, tersine devam ettirir. Dolayısıyla bu her türlü baskının olduğu gibi, ulusal baskının da varlığının devam etmesi demektir. Bu hareketlerin bazıları özgün

hareket eden bir hareketin yaptığı silahlı eylemler devrimci eylemler değildir. Bu tür eylemler düzen içi "silahlı reformizm" hattına denk düşer. Dolayısıyla KONGRA-GEL'in yaptığı son eylemlere önderlik eden politik hat devrimci değildir, emperyalizmle ve Türk egemen sınıflarıyla uzlaşan, teslimiyetçi bir sınıf karakterine tekabül etmektedir. Eylemin niteliğini belirleyen eylem önderlik eden ve yön veren çizgidir. Emperyalizmle uzlaşan ve ilerici gören KONGRA-GEL'in, Türkiye Kürdistanı'nda başlattığı son eylemler iktidar perspektifiyle yapılan eylemler değildir, Türk egemenle-

KONGRA GEL, 20 EYLÜL 2005'E KADAR SİLAHLARI SUSTURDUĞUNU AÇIKLADI

Diyalog zamanı

"Tüm silahlı hareketler, Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan'ın barış sürecine katkı sunma olanağında yanmalıdır"

Başbakan Erdoğan'ın Diyarbakır ziyareti ve ardından kopartılan fırtınalarla birlikte aldığı bir aylık eylemsizlik kararı da bu gerçeğin altını çizmektedir.

Devrimci ve barışçıl hareketler, gerici egemen sınıfları devirmeyi ve bağımlı oldukları emperyalizme darbe vurmaya hedeflemez. Düzenle olan bazı çelişkilerini gündemde tutar ve teşhir eder. Ancak devrim perspektifleri olmadığı için getirdikleri "çözüm" egemen sisteme tekabül eder. Bu hareketler reformist hareketlerdir. Reformizm mevcut çelişkilerin devrim perspektifi ile köklü çözümünü savunmaz; tersine, egemen düzenin sınırları içerisinde bazı reformlarını savunur. Egemen sınıfların, yani gericiliğin iktidar şartlarında yapılan olası reformlar, sistemin gerici niteliğini yıkıma uğratmaz, tersine devam ettirir. Dolayısıyla bu her türlü baskının olduğu gibi, ulusal baskının da varlığının devam etmesi demektir. Bu hareketlerin bazıları özgün

durumlarına göre bazı dönemler silahlı eylemler de yapabilirler. Ancak reformizmin silahlı eylemleri iktidarı ve emperyalizmi hedefleyen ve kitleleri bu doğrultuda seferber eden eylemler değildir. Sistem içine tekabül eden, emperyalizmin ve egemen sınıfların iktidarını ve denetimini benimseyen, onların iktidar şartlarında bazı yasal haklar için yapılan eylemlerdir. Faşizmin uluslararası terör uzmanı Dr. Nihat Ali Öcan'ın 13 Temmuz tarihli Cumhuriyet gazetesinde çıkan yorumuna bakarak yazımıza devam edelim; "PKK'nın eylem tarzını belirleyen birçok etmen var.

KONGRA-GEL'in Türkiye Kürdistanı'nda yaptığı son eylemler de ulusal, devrimci bir çizginin kumanda ettiği eylemler değildir. Yapılan eylemler silahlı reformizm güzergahında yapılan eylemlerdir. Legalleşmek için bu eylemlere ihtiyaç duyan KONGRA-GEL, yaptırım unsuru olarak bu eylemlerini devam ettirmiş, diğer taraftan da emperyalizmle uzlaşmayı içeren yeni bir öneri paketinin daha Brüksel Zirvesi'nde ele alınmasını dile getirmiştir. Karşı devrimden sorunun çözümüne ilişkin gönderilen proje ile Kürt sorununun çözümünün istenmesi, diğer taraftan da emperyalizmin uşağı olan TC'ye karşı "verilen silahlı mücadele" devrim perspektifiyle verilen bir mücadele değildir. Zaten son dönemde yaşanan gelişmelerde bu gerçeği kanıtlar niteliktedir.

Bunlardan bir tanesi örgütün eylemleri ile ne elde etmek istediğidir. 10-15 sene önce PKK, terörizmi askeri strateji olarak yürütüyordu. Fakat şu anda terörizmi baskı aracı olarak kullanıyor. Daha önceki terör hareketlerinde askeri zafer kazanmak politikalarıydı. Fakat şimdi psikolojik baskı aracı olarak kullanıyorlar."

Düzen içi perspektifle hareket eden ulusal reformist çizginin yön verdiği sosyal pratikteki silahlı eylemler de sistem içine tekabül eden eylemlerdir. Ulusal reformist çizginin önderliğinde yapılan eylemler silahlı reformizme denk düşen eylemlerdir. Bu çizgi doğrultusunda hareket eden yapılanmalar sistem içine hapsolmuş hareketlerdir. Bu doğrultuda bakarak son eylemleri değerlendirmek gerekir. Uzun bir süredir Türkiye Kürdistanı'nda çatışmaların artarak devam etmesi özellikle son günlerde yaşanan çatışmalar, pusu kurma ve mayın döşemeler gibi gerilla eylemleri de bu anlayışla ele alınmalıdır. Yukarıda çeşitli yönlerine değindiğimiz bu eylemlerin bir diğer yönü de devletin her saldırısının ardından "HPG cepheye misillemeye" sloganını atan

Kürt kitlesini canlı ve diri tutma çabasıdır.

KONGRA-GEL'in Türkiye Kürdistanı'nda yaptığı son eylemler de ulusal, devrimci bir çizginin kumanda ettiği eylemler değildir. Yapılan eylemler silahlı reformizm güzergahında yapılan eylemlerdir. Legalleşmek için bu eylemlere ihtiyaç duyan KONGRA-GEL, yaptırım unsuru olarak bu eylemlerini devam ettirmiş, diğer taraftan da emperyalizmle uzlaşmayı içeren yeni bir öneri paketinin daha Brüksel Zirvesi'nde ele alınmasını dile getirmiştir. Karşı devrimden sorunun çözümüne ilişkin gönderilen proje ile Kürt sorununun çözümünün istenmesi, diğer taraftan da emperyalizmin uşağı olan TC'ye karşı "verilen silahlı mücadele" devrim perspektifiyle verilen bir mücadele değildir. Zaten son dönemde yaşanan gelişmeler de bu gerçeği kanıtlar nite-

liktedir.

KONGRA-GEL bir taraftan "silah sıkıştır", ama diğer taraftan da barış projesi imzasıyla AB emperyalistlerine gönderilen projede Kürt ulusal sorununun "köklü çözümü" "tekrar emperyalistlerden istenmiştir." Oysa ulusal sorunun köklü çözümünde emperyalist sistem hiçbir zaman alternatif olamaz. Emperyalizm, çağın her türlü gericiliğiyle uzlaşan statükocu sistemdir. Geçmişten kalma hiçbir sorunu çözmemiş, tersine, engel teşkil etmiştir. Ulusal sorunun çözümünde de alternatif olmamıştır. Gericiliğin kalesini oluşturan emperyalizm, ulusal çelişkinin çözümünde ulusal baskıyı uygulayan uşağı ile birlikte hedef alınan uluslararası güçtür. Dolayısıyla çağımızda ulusal sorunun köklü çözümü ancak proletarya önderliğindeki devrimlerle mümkündür.

Ulusal reformizm geçmişte getirdiği uzlaşmacı politikaları tekrar gündemine almakla, ulusal sorunun çözümünün önünde köklü engel teşkil eden güçlerle, tekrar ittifakta ısrar etmektedir. KONGRA-GEL 17 Aralık Brüksel Zirvesi öncesi hazırladığı "barış ve çözüm projesi"nde, Avrupalı emperyalistlerin tekrar devreye girerek Kürt sorununun "köklü çözümünü" istemektedirler. Ve emperyalistlere yapılan öneriyle "Barış ve Diyalog Komitesinin" kurulması da öneriliyor. Ve Kürt sorununun köklü çözümünü emperyalizmin güdümündeki bu kurumlara devrediyor. Dolayısıyla daha önceleri de getirilen bu taleplerin tekrar emperyalistlere devredilmesi, beraberinde tekrar çözümsüzlüğün getirilmesidir.

KONGRA-GEL'in esas talebi Türk egemen sınıflarınca yeni bir affın çıkartılması ve yasal faaliyet yürütmeleridir. "Toplumsal Barış ve Demokratik Katılım Yasası" başlığıyla getirdikleri af talebiyle Abdullah Öcalan'ın, ve gerillanın, hapisanedekilerin ve yurtdışındakilerin "hiçbir kayıt konmadan, demokratik siyasal yaşama katılmaları sağlanmalıdır" talepleri öne çıkan taleplerdir. Tutsaklar için affın çıkması ileride -geçmişte olduğu gibi- gündeme gelebilir, ama, Kürtlerin ulusal özgürlüğe kavuşmaları ise ancak devrimle mümkün olacaktır. Dolayısıyla af talebiyle birlikte getirdikleri

ulusal sorunun köklü çözümüne ilişkin diğer sorunların çözümü mümkün değildir.

Nisan ayında yaptığı Norveç gezisi sırasında sorulara karşısında "bizim için Kürt sorunu yoktur, Kürt sorunu sanal bir sorundur" diyen Erdoğan'ın Diyarbakır'da sarfettiği "Kürt sorunu vardır" sözleri üzerine kopartılan fırtınanın ardından PKK'nin de bir aylık eylemsizlik kararına rağmen devletin Türkiye Kürdistanı'nda devam ettiği operasyonlar ve son olarak Tunceli'de 3 PKK gerillasının katledilmesi Erdoğan'ın "demokratikleşme" adımlarının içeriğini anlatır niteliktedir. Zaten Erdoğan Diyarbakır'da yaptığı konuşma sırasında Kürt hareketini "terörizm" olarak tanımlamaktan kaçınmamıştır. İşin görünmek istenmeyen tarafını oluşturan bu belirleme halkı teröristlerden ayırmak adı altında yapılmış, Erdoğan Kürt halkı ile teröristlerin birbirine karıştırılmaması gerektiğinin altını çizerek, Kürt anne ve babalara "çocuklarınızı bu terörden kurtarın" çağrısı yapmıştır.

Kürt sorunu, ulusal zulmü uygulayan egemen sınıflar ve bağımlı oldukları emperyalistler yenilgiye uğratılmadan çözülemez. Ulusal zulmün ve proletaryanın, köylülüğün ve tüm halk katmanlarının sömürüsüne neden teşkil eden maddi koşulların tümünden köklü tasfiyesi ancak ve ancak proletaryanın önderliğindeki devrimle mümkündür. Çağımızda gericiliğin merkezi uluslararası mali sermaye devrimin köklü ve nihai hedefidir. Mevcut süreçte girdiği kriz sürecini bir türlü atlatamayan emperyalist sistem daha da saldırganlaşmıştır. Kendi ülkesinde de giderek sosyal hakları gaspeden ve burjuva demokrasisinde zorlanarak geliştirdiği şovenizme ve faşizme başvuran, daha da gericeleşen emperyalist sistemden, pazarındaki ulusal sorunun çözümünü beklemek gaffettir.

Dolayısıyla Kürt ulusal sorununun köklü çözümü Proletarya Partisi'nin önderliğinde verilecek olan Demokratik Halk Devrimi ile mümkündür. Çağımızda ulusal sorun hala proleter devrimin bir parçasıdır. Demokratik Devrim sınıfsal sorunu çözeceği gibi, tasfiye ettiği eski sistemle ulusal baskının maddi koşullarını da yok edecektir.

Yaşamda sade, çalışmada üretken MÜCADELEDE İSTİKRARLI OLMALIYIZ!

Sorunları çözmedeki yetkinliğimiz, kavrayışımızda, sürece-sorunlara vakıf oluşumuzdan bağımsız değildir. Eğer kavrayışımızda problem varsa, sorunlara vakıf olmada yetersiz bir noktadaysak; sahip olduğumuz tüm genel bilgiler yetersiz kalır. Demek ki, sorunları doğru bir tarzdan çözmek için her şeyden önce yaşananlara ve sürece vakıf olmamız ve meseleleri doğru bir yöntemle ele almamız gerekiyor.

Devrimci çalışmada üretkenlik ve devrimci ilişkilerde sadelik, her birimizin parti ve sınıf mücadelesi karşısındaki duruşundan bağımsız değildir. Yaşamın merkezine parti ve sınıf mücadelesini koymayan hiçbir militan, kitlelerin yaratıcılığına ve kendisine güven duymaz. Kitlelere güven duymayan, kitlelerin acı ve sevinçlerini paylaşmayan hiçbir militan, devrimci ilişkilerde, halka yaklaşımda gereken mütevaziliği ve sadeliği göstermez. Tam aksine geldiği burjuva-feodal ortamda edindiği ben merkezci, her şeyi bilen, öğrenme ihtiyacı olmayan tarz, tüm ilişkilerine nüfuz eder. Ve tabii ki, böylesi bir düşünüş tarzının ortaya çıkaracağı tüm ürünlerin problemlili olması da kaçınılmaz hale gelir. Bu konuda mücadele tarihimizde her birimizin tanıklık ettiği çokça olumsuz örnekler vardır.

Bu örneklerin nedenlerine ve yol açtığı sonuçlara değinmeden önce bazı tarihi tecrübelerle başlayacağız. Başkan Mao; kadroları inceleme, değişen koşulların kadroların yaşamı üzerinde yarattığı etki, bu etkinin ortaya çıkardığı kişiliği bütün yönleriyle sorgulama konusunda güçlü bir mirasın yaratıcısıdır. Bu mirastan, tecrübeden öğrenmek, önümüzde duran bu yönlü sorunların çözümünü kolaylaştırmaya yardımcı olacaktır. Hele hele günümüz koşullarında her birimizin bu tarihi tecrübelerle daha çok ihtiyacı vardır. Dolayısıyla olayları ve olguları inceleme, sorunları çözme konusunda izlenen yöntem konusundaki tarihi tecrübelerden öğrenmek için araştırmaya ve incelemeye önem vermeliyiz.

"Partimiz bir düzeltme hareketi başlatacaktır. Bu eleştiri-özeleştiri yoluyla parti içindeki çelişmeleri ve aynı zamanda da partiyle halk arasındaki çelişmeleri çözenin bir yöntemidir. Hareket bu kez, üç kötü tarzı, bürokrasiyi, sekterliği ve öznelciliği hedef alacaktır. Düzeltme hareketi yoluyla partimizin sade yaşama ve sıkı bir mücadele verme şeklindeki geleneğini ile-ri götürmeye çalışmalıyız. Devrimde zafer

kazandığımızdan beri, bazı yoldaşlarımızın devrimci iradesi zayıflıyor, devrimci coşkunluğu azalıyor, canı yürekten halka hizmet etme ve düşmana karşı savaştığımız günlerde gösterdikleri ölüme meydan okuma ruhları zayıflıyor; bunun yanı sıra mevki ve ün kazanmak istiyorlar, ne yedikleri ve ne giydikleri konusunda kılı kırk yarıyorlar, yüksek maaşlar için yarışıyorlar ve çıkar ve kazanç peşinde koşuyorlar..." (Mao-Cilt 3)

Hemen belirtmeliyiz ki, yukarıdaki değerlendirmeye devrim sonrasında bazı militanların içine düştükleri tabloyu özetler niteliktedir. Evet, değerlendirmenin yapıldığı koşullar farklıdır, ama sınıf mücadelesi farklı biçim ve yöntemlerle sürüyor. Koşullara uygun olarak kendini sürekli geliştirmesi gereken bir devrimci militanlığın gerekliliği tartışılmaz bir gerçek olarak orta yerde duruyor. Fakat değişen koşullara uygun olarak sınıf mücadelesini yürütme bilincinden yoksun ya da geri düzeyde olan militanların devrimci heyecan ve coşku giderek azalıyor. Devrimci heyecanın, devrimci coşkunun zayıfladığı bir ortamda, tam da yukarıda ifade edildiği gibi, burjuva düşünüş tarzının yön verdiği ben merkezli yaklaşımlar ön plana çıkar. İşte çürüme de tam da burada başlar; eski burjuva-feodal yaşam tarzına olan özelemler artar. Halka hizmet, yaşamda sadelik, kişisel çıkarlara, hot zot ilişkilere yenik düşer.

Tüm bu değişimin temelinde ideolojik planda istenilen düzeyde bir değişimin yaratılmaması olgusu yatıyor. Doğru ve sistemli bir tarzda sürdürülemeyen değişim, değişen koşullarla birlikte sınıf savaşımı için ortaya olumsuz bir tablo çıkarır. Mao yoldaşın işaret ettiği koşullarla günümüz koşullarını kıyasladığımızda ortaya çıkan sonuçların nedenlerini daha rahat anlamak mümkündür. Şöyle ki; Mao yoldaş, devrim süreci ve devrim sonrası dönemde bazı militanlarda yaşanan değişimin boyutuna dikkat çekiyor. Ki bu görmezlikten gelecek, hafife alınacak bir değişim değildir.

Oysa bugün dünyada var olan tüm demokratik ve sosyalist iktidarlar yaşanan iç ihanetler sonucu birer birer yok oldular. Emperyalist burjuvazi ve kiralık kalemler Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalizm mücadelesine karşı çok yönlü ve kapsamlı bir saldırı içindedir. Buna karşı yürütülen Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalizm mücadelesinin ezilenler cephesindeki etki düzeyi henüz geridir. Yani, devrimci heyecanda, devrimci coşkuda bir zayıflama, ezilenlerin kurtuluşu için ölüme meydan okuma eyleminde bir atıllık söz konusudur. Bu, sınıf bilinçli proletaryanın onaylamadığı, ama altını çiziceği çizmeleri gereken nesnel bir tablodur.

Bu tabloyu değiştirmeliyiz. Proletaryanın ideolojisine, proletaryanın zaferine inanmakta tereddüde düşen militanlara yeniden devrimci bir heyecan, devrimci bir coşku kazandırmak zorundayız. Bunun yolu, ideolojik-siyasal eğitimden, can bedeli bir mücadeleden geçiyor. "Bir komünistin sıkı çalışması ve kalbinin yarısı ya da üçte ikisiyle değil, bütün kalbiyle halka hizmet etmesi gerekir. Devrimci iradesi zayıflayanlar, düzeltme yoluyla yeniden canlılık kazanmalıdırlar." (Mao- age)

İşte Mao yoldaşın dediği gibi, bugün süreç bize bütün kalbimizle halka-devrime hizmet etmemizi dayatıyor. Elbette ki ideolojik sarsıntıların yaşandığı böylesi bir dönemde herkesten aynı fedakarlığı bekleyemeyiz. Böylesi bir beklenti somut durumla da uyumlu değildir. Bütün kalbiyle halka hizmet edenler, tabii ki en üst düzeyde fedakarlıkta bulunacaklar, proletaryanın zaferi için ölüme meydan okuyacaklardır. Ve yeniden devrimci bir coşku ve heyecan yaratmanın yolu da böylesi devrimci bir duruş ve yürüyüşten geçer. Bunun başka bir yolu yoktur. Demokratik Halk Devrimi ve Sosyalizm mücadelesi için ortaya irade koyan her devrimci militan, çalışmalarını bu bilinçle, bu sorumlulukla yapmalıdır. Kaybedileni yeniden kazanmak mümkündür. Yeter ki kendimize ve kitlelerin gücüne güven duyalım. Sınıf

savaşımının kaçınılmazlığına ve proletaryanın zaferine inanalım. Bu inanç her türlü korkuyu korku olmaktan çıkarır, güvensizliği güvene dönüştürür. Ve işte devrimci heyecan, devrimci coşku da tam da burada yeniden ivme kazanmaya başlar.

Evet, her birimiz günlük çalışmalarımızda, "bütün kalbimizle halka hizmet" edip etmediğimizi test etmeliyiz. Yani, çalışmada planlı mıyız, yoksa gelişigüzel bir tempoyla mı hareket ediyoruz? Ne kadar okuyoruz-yazıyoruz? Randevularımıza düzenli gidiyor muyuz? Yoldaşlarımızın siyasal gelişmelerine katkı sunuyor muyuz? Parti içinde ve kitlelerle ilişkilerde değiştirici-dönüştürücü rolümüzü ne kadar oynuyoruz? Pratik mücadelede ne kadar atılganız? Halk düşmanlarına yönelmede cüretli bir pratiğin neresindeyiz? Kısacası bu sorulara vereceğimiz objektif yanıtlar, kalbimizin kaçta kaçıyla halka hizmet ettiğimizi de açığa çıkarır. Açık olan şu ki; halka tereddütsüz hizmet, birçok şeyden vazgeçmemizi zorunlu kılar. Düzenli yaşamından, uykusundan, maddi imkanlarından vazgeçmeyenler veya bu konuda çokça cimri davrananların, devrim ve sosyalizm mücadelesi için söyleyecekleri parlak ve ateşli sözlerin pratik karşılığı da hep yetersiz olur. Söylevler parlak ve etkileyici de olsa ikna etme ve inandırıcı gücü zayıf kalır. Çünkü; söylemle pratiğin uyumu yoktur. Çünkü; olduğu gibi görünme mütevaziliğinden uzak, dili keskin ama yürüyüşü topaldır. Sıkı çalışma yerine, sıkça çalışmanın gerekliliğinden, üretme yerine, üretimin erdemliliğinden söz edenler, sürecin sorunlarını çözme gücüne sahip olamazlar. Sıkı çalışmak, çözüm gücü olmaktır. Her türlü bürokrat, sekter ve öznelci pratik duruş ve düşünüş tarzından uzak durmaktır. Çalışmada bürokrat, sorunları ele alış ve çözümünde sekter, değerlendirmelerde öznelci olan her militan, sorunları çözen değil, sorunlu hale gelen militandır. Öncelikle bu sorunlu bakış açısının acil ve yapıcı bir müdahaleyle değiştirilmesi gerekiyor.

Sorunları çözmedeki yetkinliğimiz, kavrayışımızdan, sürece-sorunlara vakıf oluşumuzdan bağımsız değildir. Eğer kavrayışımızda problem varsa, sorunlara vakıf olmada yetersiz bir noktadaysak; sahip olduğumuz tüm genel bilgiler yetersiz kalır. Demek ki, sorunları doğru bir tarzda çözmek için her şeyden önce yaşananlara ve sürece vakıf olmamız ve meseleleri doğru bir yöntemle ele almamız gerekiyor.

Sorunlara vakıf olmada, genel teorik bilgilerin, tarihi tecrübelerin önemi yadsınmaz. Ama günü anlama ve yorumlamada zayıf kalan ve önüne çıkan her sorunu dünyanın bilgileriyle, tecrübeleriyle çözmeye kalkan militan da başarısızdır ve sürece ayak uyduramama pratiğinden kendini kurtaramaz. Yani, yıllarca kazanılmış olan tecrübelerin sınıf savaşımı uğrunda anlamlı bir hale gelmesi için, bugünle birleştirilmesi gerekir. Bu da ancak somutu kavramakla, yaşanan değişimleri anlamakla mümkün olur.

Aynı şey düşünsel plandaki üretim için de geçerlidir. Marksizm-Leninizm-Maoizm'i ve tarihi tecrübeleri kavramada zayıf olan her militan bugünü anlamada ve yorumlamada da zayıf kalır. Keza, mevcut gelişmelere ve değişimlere kulağını tıkayan, her şeyi dünyanın tecrübeleri ve bilgileriyle açıklamaya kalkan militanlar da yüzeysel ve çözümsüz kalmaktan kendini kurtaramaz. Demek ki, sağlıklı bir üretim Marksizm-Leninizm-Maoizm'i kavramak ve onu yaratıcı bir tarzda bugüne uyarlamakla mümkündür. Bugün yaşanan değişimleri bilimsel bir tarzda çözümlenmek, ona göre taktik hamleler yapmak için de, tarihi tecrübeleri özümsemenin-kavramanın rolü yadsınmaz. Her halükarda dün ile bugün arasındaki diyalektik bağı kurtarmalıyız. Ve edindiğimiz tüm tarihi tecrübeleri, bugünün sorunlarını çözmeye yol gösterici bir silah olarak kullanma becerisini ve başarısını göstermeliyiz.

PUSULA

ÖNDERLİK YETENEĞİNİ GELİŞTİR, POTANSİYELİNİ AÇIĞA ÇIKAR!

Önderlik sorunu, devrime önderlik sorununun çözülmesi demektir. Böylesine ciddi ve ağır sorumluluk isteyen görevin başarılmaması demek devrimin her geçen gün ağırlaşan görevlerinin sınıf bilinçli proleterlerin omuzlarına yüklediği sorumlulukların açığa çıkarılması, devrimdeki rolünün kavranması ve önderlik düzeyinin geliştirilmesi demektir.

Teorik, ideolojik, politik, örgütsel, pratik yetersizliklere ek olarak sınıf düşmanlarının çok yönlü ve kapsamlı saldırıları sonucu yaşanan kayıplarla sorumlulukların daha da ağırlaştığı görülmelidir. Kitlelerin kendi gerçek sorunları etrafında örgütlenmesinin yeterince başarılamaması, parti inşasının derinleştirilmesini zayıflatır, bu durum yeterli bir örgütsel güce kavuşmayı engeller, bu gerçeklik kapsamlı bir önderlik sorununun yaşandığını ortaya koyar. İdeolojik, teorik seviyenin yetersizliği, politik deneyimsizlik, içinde bulunduğumuz aşamanın belirleyici özelliğidir. Yetersizliğin kaynağı, devrimin ve sınıf hareketinin yasalarını çözümleyemeyen ve ona hükmedemeyen bilincimizdedir. Önderliğin inşa edilmesi bugünden yarına çözülecek bir sorun değildir. Ancak bugünden başlanarak bilinçli, iradi ve sürekli bir çalışmayla başarılabilecek bir sorundur.

Önderlik sorununun kavranması Demokratik Halk Devrimi'nin, aynı zamanda Halk Savaşı stratejisinin, düşman ve halk gerçekliğinin, uluslararası durumun, sınıf hareketi yasalarının kavranması demektir. Kavrayıştaki her yetersizlik önderlik görevini zayıflatır.

Devrimin ve örgütlenmenin kilit meselesi önderliğin inşa meselesidir. Bu kilit meseleyi kavramadan yaşanan sorunların çözüm kapısı açılmaz. Bunun esası ideolojik-politik önderliktir. Örgütsel-pratik önderlik bütünlüğü ve tamamlayıcı unsurdur. Bu ne demektir, stratejik önderliğin taktik önderlikle güçlendirilmesi demektir. Önderlik bi-

lincindeki bakış açısındaki her gerilik; ideolojik-politik önderliği geri plana iterek, pratik ve yetki önderliği ön plana çıkarır. Bugün birçok alanda yaşanan durum, tam anlamıyla budur; ideolojik-politik önderliğin esas alınması yerine, pratik ve örgütsel önderliğin ön plana çıkmasıdır.

Önderliğin yaratılması için öncelikle doğru bir bakış açısına sahip olmak gereklidir. Her şeyden önce önderlik denince ne anlaşılmasının netleşmesi, önderlik karşısında her sınıf bilinçli proleterin yükümlülüğünün ne olması gerektiğinin kavranması gerekir.

Önderliğin kurumsallaşması için kitlelerden ve alt organlardan düzenli ve sürekli olarak objektif bilgilenmenin elde edilmesi gerekir. Objektif ve sağlam bilgi eksikliği önderliğin subjektif karar almasına neden olur, ve bu durum pratiğin yanlış örgütlenmesini yaratır. MLM bilimini sürekli ve somut olarak inceleyen, devrim ve örgütlenme bilgisini derinleştiren önderlik, aynı zamanda kitlelerden ve alt organlardan sürekli şekilde bilgilenmek zorundadır. Bu, hava ve su kadar yaşamsal ihtiyaçtır. Sınıf düşmanları bu gerçekliği bildikleri için fiziki ve ideolojik saldırıları örgütlemeye daha fazla önem vermekte, her fırsatı değerlendirerek için daha fazla dikkat etmektedir. Düşman fiziki imha amaçlı saldırı sonucunda, imha ettiği her bir önder kadroyla birlikte, önderlik için vazgeçilmez temel unsur olan bilgilenmeyi, tecrübe ve deneyimi de yok eder. İlerleme ve gelişimin her bir temel halkasının koparılması, en temel taşların yerinden oynatılması, devrime ve geleceğe değer yaratılacak kazanımın engellenmesi demektir. Fiziki imhaya birlikte sınıf savaşımının kesintiye uğratılması demektir. Düşman saldırısıyla sonlandırılmak istenen sadece nefes değildir, sonlandırılmaya çalışılan bilgi birikim, dolaysız devrim ve parti belleğidir.

Düşman saldırıları sonucu önderlik düzeyinde yaşanan boşluklar hem merkezi önderliğin parti bünyesiyle kopuşunu hem de yaşanan bu kopuştan dolayı kitlelerden uzaklaşmayı getirir. Bu uzaklaşma; parti içinde sorunların, sıkıntılarının, yerine getirilemeyen görev ve sorumlulukların büyüyerek artmasını ve beraberinde güvensizliğin doğmasını ve subjektivizmin güçlenmesini yaratır. Tasfiyecilik ve otonomculuk ise bu zeminde beslenerek tahribat yaratmaya çalışır.

Düşman darbeleri sonucu yaşanan, sadece nicel bir daralma değildir. Her bir nicelde (kadro) saklı olan nitelin kaybıdır, yani bir gerilemedir. Bu gerçeklik partiye güven besleyen kitlenin güveninin kırılması/sarsılması beraberinde getirir. Kayıplar sonucu boşalan her bir kadronun omuzuna ağırlıklı olarak görev ve sorumluluklar binerek, mevcut sorunların ve sıkıntılarının daha da birikerek artmasına neden olur.

Mevcut örgüt politikasından, kadro politikasından, çalışma tarzı ve kitle çizgisinden her uzaklaşma, illegal örgütlenme ilkelerinden kopukluk, partiyi düşman darbelerine açık hale getirir.

Parti denilen örgütlenme ve yönetme aygıtı öylesine hassas, ilke ve kurallarıyla dikkat edilmesi ve özen gösterilmesi gereken öylesine bir mekanizmadır ki bir anlamıyla insan organizmasına benzer. Çalışan işleyen bir organdaki bozukluk ve işlevsizlik bünyenin bütününe etkiler. Parti içi demokrasinin yeterince işletilmemesi, iki çizgi mücadelesindeki kavrayışsızlık, önderliğin nitel olarak zayıflığına yol açar, yönetme mekanizmasında merkeziyetçiliğe ve yetkilere ağırlık vermesine zorlar. Alt organlardan ve üyelerden gelen eleştiri ve önerilere açık olmamak, yapılan uyarıları dikkate almamak bir Komünist Parti için yaşamsal bir ilke olan, parti içi demokrasi ve eleştiri-özeleştirilmesinin işletilmemesi, önderliği sekterizme ve çözümsüzlüğe iter. Bu süreç yönetme mekanizmasında merkeziyetçiliği hakim hale getirerek, sekterizmin ve subjektivizmin zeminini güçlendirir. Bu zeminde beslenen tasfiyecilik partide yıkımlara sebebiyet verir.

Marksist-Leninist-Maoist örgüt bili-

minde önderlik bir sanattır. Bu sanata uygun davranılmadığında önderlik yasaları ihlal edildiğinde ilkelerden uzaklaşıldığında yenilgi ve kayıplar kaçınılmazdır.

Bugün en çok üzerinde durarak yoğunlaşmamız gereken mesele partinin temel yönelimi olan Halk Savaşı stratejisine uygun hareket etmektir. Halk Savaşı'nın bugün almış olduğu biçim olan gerilla savaşımının içinde partinin inşasını derinleştirmek, bir kurum haline getirmektir. İdeolojik-politik önderliği güçlü ve kalıcı bir tarzda inşa etmektir. Bu kavrayış aynı zamanda devrimin nasıl yapılacağına da kavranmasıdır. Sınıf savaşımında doğru konumlanarak kitle faaliyetinde yer alarak pratik sürece katılarak, Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimini sistemli ve sürekli şekilde inceleyerek, kendisini donatmak, partiyi, iç süreci hakkında bilgilendirecek, gelişmeleri zaman geçirmeden parti komitelerine ve organlarına iletme, düzenli olarak kadro toplantıları yaparak partiyi merkezi politika doğrultusunda yönlendirerek eğitmek, her türden oportünizme karşı mücadele etmek, parti ve önderlik bilincini yükseltmek, önderliğin somut görevleri arasındadır.

Çok yönlü ve ağır olan önderlik sorumluluğu azimli ve sebatkar bir çalışmayla her bir sınıf bilinçli proleterin önderlik potansiyelini açığa çıkartarak, bilincini geliştirerek, önderlik sorunu asgari olarak çözüme kavuşur. Bağlı bulunan komiteden başlayarak, önce bir komitenin önderlik sorumluluğunu yerine getirmek, görevlerini gerçekleştirmekle işe başlamak gerekir. Bu adımlar güçlendirilip, geliştirildikçe, en alttan en üste doğru, parçadan bütüne doğru, komiteden, parti bütününe doğru, önderlik potansiyeli ve bilinci gelişir.

Sınıf bilinçli proleterler önce kendi komitelerinde önderlik bilincini yaratarak, kazanacaktır. Kendi komitesinde kazanma yükümlülüğü, bütünde kazanmanın güçlü habercisi olacaktır. Her türden ideolojik-politik-pratik geriliği, her türden düşman saldırılarını en az kayıpla atlatmak, bu kayıplar içinde güçlenerek, büyüyerek, gelişmek. Yapılması gereken budur.

Nepal Komünist Partisi (Maoist)'ten büyük saldırı

Nepal'de Halk Savaşına önderlik eden Nepal Komünist Partisi (Maoist)'e bağlı Halk Kurtuluş Ordusu, Nepal Kraliyet Ordusu'na karşı son sürecin en büyük saldırısını gerçekleştirdi. Halk Kurtuluş Ordusu Batı Bölümü yaptığı açıklamada 7 Ağustos günü başkent Katmandu'ya 600 km uzaklıkta bulunan Kalikot bölgesinde beyaz ordunun üs kampına saat 17:30'da başlayan ve ertesi gün saat 4:00'a kadar süren bir saldırı gerçekleştirdiklerini ifade etti. Saldırıda HKO'nun yüksek miktarda patlayıcı madde ve önemli savaş gereçleri ele geçirilirken 159 güvenlik personelinin saf dışı edildiği ve 50'den fazlasının da savaş

esiri olarak ele geçirildiği açıklandı.

Aynı saldırıda aralarında Tabur Komiseri Yoldaş Lokesh (Sharad Avasthi)'nin de bulunduğu 26 HKO savaşçısı yaşamını yitirdi, bir-

rehberlik eden ve esin kaynağı olan üst komutan Prachanda'nın büyük rolü" bulunduğu belirtildi. Ayrıca bu zaferin aynı zamanda emperyalizme, feodalizme ve proletarya karşıtı eğilimlere karşı bir zafer olduğu ifade edildi.

Bu saldırı karşısında açıklama yapan devlet yetkilileri ise kayıplarının 43 olduğunu iddia ederek, kayıpların nedenini de ellerinde bulunan Hindistan yapımı silahlara bağladı. Böylesine büyük

kayıp hazmedemeyen devlet, ellerindeki silahların 10 saatlik çatışmaya dayanmadığını iddia ederek 1 Şubat Kraliyet Darbesinin ardından Nepal devletine silah satışını durduran Hindistan'ı suçladı.

kaç savaşçı ise yaralandı. Düşmana büyük kayıp verdiren bu saldırının zaferinde "Yüksek moral, kendini feda ruhu ve Prachanda Yolu'nun ideolojisi ile donanmış HKO'nun yoğun çabası ve bu ideolojiye

Sine ve İlam'da İşçilerden protesto eylemi

İran Kürdistanı'nın Sine kentinde Şaho halı ve kilim fabrikasında çalışan yüzlerce işçi aylardır ücretlerini alamadıkları için açlık grevine girdi. İlam kentinde de Zigorat ve Pirlide şirketlerine çalışan bini aşkın işçinin aylardır ücretlerini alamadığı kaydedildi.

İşçiler eylemleri sırasında yolu da trafiğe kapatarak tepkilerini dile getirdi. Valiliğe doğru yürüyüşe geçen göstericileri kolluk güçleri engellemek istedi.

İlam'da 1000 işçinin ücreti ödenmiyor

Öte yandan İlam kentinde bulunan Zigorat ve Pirlide şirketlerine çalışan bini aşkın işçinin de aylardır ücretlerinin ödenmedi-

ği belirtildi. Ücretleri ödenmediği için mahkemeye başvuran işçiler bundan da henüz sonuç alamadılar. Şirket çalışanlarından Eli Xiyasi, şimdiye kadar yaptıkları hukuki girişimlerden hiç bir sonuç alamadıklarını belirtti. Xiyasi, haklarını elde edene kadar eylemlerine, açlık grevleri ve çeşitli gösteriler şeklinde devam edeceklerini belirtti.

Hindistan'da devlet terörü

Hindistan'ın Andhra Pradesh eyaletinin hükümeti Hindistan Komünist Partisi (Maoist)'le birlikte birçok demokratik ve devrimci örgütü yasaklayarak devrimci demokratik hareketin kadro ve liderleri üzerinde sıkı denetim başlattı. Devrimci Demokratik Cephe (RDF) Genel Sekreterliğinden konu ile ilgili yapılan açıklamada şair ve devrimci liderlerden Varvara Rao'nun tutuklanması kınanarak ezilen ve sömürülen kitlelerin süren devrimci mücadelesini boğmak için merkezi hükümetlerin azgın ve çıplak terör taktikleri kullandığı söylendi.

Aynı açıklamada şu konulara yer verildi: "17 Ağustos 2005'te açıklanan yasaklama, devletin devrimci hareket ve liderlerini görüşmeler yoluyla yıldırma başarısız olmasının ardından gelmiştir. Devrimci komünistlerle devlet arasındaki görüşmeler, Ocak 2005'te bozulmuştu. Çünkü devlet, halkın içinde bulunduğu büyük sorunlara samimiyetle bakmaya hazır değildi ve bu sorunları düzeltmenin adımlarını atmaya isteksizdi. Devlet, bu adımları atmamak yerine devrimci hareketi, silahlarını bırakarak yıkmak ve ken-

disine karşı silahlara sarılmak zorunda kaldığı aynı baskıcı sistemin bir parçası haline getirmek istedi..."

"Devrimci ve demokratik hareket üzerinde yenilenen faşist saldırılar, devrimci güçlerin devletin baskı ve sömürsünden kurtuluş için sürdürdüğü yürüyüşünü durduramayacaktır. Devrimci Demokratik Cephe (RDF); devletin işlediği bu suçun sadece, içlerinde HKP (M), Radikal Gençlik Ligi, Radikal Öğrenci Birliği, Devrimci Yazarlar Birliği'nin bulunduğu yasaklanan örgütlere yönelik olmadığını, ülkenin ezilen ve adalet isteyen halkına yönelik olduğunu ilan eder. RDF, HKP(M) ve diğer devrimci kitle örgütleri üzerindeki yasaklamanın koşulsuz ve derhal geri çekilmesini, ayrıca tanınmış şair Varvara Rao'nun tutukluluğunun koşulsuz ve derhal kaldırılmasını istemektedir."

Andhra Pradesh'teki yasaklama ve tutuklama, ILPS Genel Sekreterliği tarafından da yapılan yazılı bir açıklamayla protesto edildi ve duyarlı kesimler ve ILPS üyesi örgütler Hindistan hükümetine karşı eylemler örgütlemeye çağrıldı.

Almanya'da Neo-nazilerin yürüyüşü engellendi

Hitler'in Genel Sekreteri Rudolf Hess'in ölüm yıldönümü olan 20 Ağustos tarihinde Neo-nazilerin izinli bir anma gösterisi ve yürüyüş yapmak istediler. Farklı bölgelerden gelenlerle birlikte yaklaşık 400 kişilik Neo-nazi grup, daha anma alanına gelmeden, bu yürüyüşü engellemek isteyen anti-faşist grupların protestosu ile karşılaştı. Atıkları her sloganda yabancı düşmanlıklarını açıkça ifade eden faşistler, Alman polislerinin refakati eşliğinde anma yerine kadar güvenlikleri de sağlanarak yürüdüler.

Aralarında ATİK, AGİF, HÖC, MLPD (Marksist-Leninist Almanya Komünist Partisi) ve otonomcu grupların da bulunduğu 700 kişilik protestocu grup, polislerin zaman zaman müdahalelerine ve saldırılarına rağmen taş, sopa ve faşizm karşıtı sloganlarla Neo-nazilerin anma konuşmalarını kesti.

men taş, sopa ve faşizm karşıtı sloganlarla Neo-nazilerin anma konuşmalarını kesti.

Bu grubun ısrarlı ve militan tavırlarını gören polis, Neo-nazilerin etkinliğini bitirdi, yürüyüşü iptal ederek alandan uzaklaştırdı. Neo-naziler dağıldıktan sonra tekrar bir araya gelen protestocular uzun bir yürüyüş yaparak, Neo-nazileri istemediklerini ve herhangi bir Neo-nazi etkinliğini her ne pahasına olursa olsun engelleyeceklerini ifade eden sloganlar attılar. Böylece aynı 1 Mayıs'ta olduğu gibi hem Neo-nazilerin etkinliği engellendi hem de bu yürüyüş, Almanya'da yayılan yabancı düşmanlığına ve devletin bu duruma eskiden beri var olan desteğine karşı anti-faşist bir boy gösterisi haline geldi.

SILVA'NIN İSTİFASI İSTENDİ

Halkçı söylemlerle iktidara gelen Brezilya Devlet Başkanı Lula da Silva, ülkesindeki yolsuzluk iddiaları nedeniyle zor günler geçiriyor. Brezilya'da binlerce kişi, yolsuzluk iddiaları nedeniyle Devlet Başkanı Lula da Silva aleyhine gösteri düzenledi.

Parti ve hükümeti sarsan iddialar nedeniyle istifalar yaşanırken, konuyla ilgili Devlet Başkanı'nı suçlayabilecek bir kanıt bulunamadı(!)

Ancak iddialar nedeniyle özellikle son dönemlerde uyguladığı IMF programlarını uygulamada oldukça atak davranarak gerçek niteliğini ortaya koyan Silva'nın popülaritesi bir hayli zarar gördü. Kamuoyu yoklamaları da Silva'nın ilk kez 2006'daki seçimlerdeki şansını zora soktuğunu gösteriyor.

Bu gelişmeler yaşanırken binlerce kişi Devlet Başkanı'nı protesto eden bir gösteri düzenledi. Gösteriye katılan yaklaşık 8000 kişi de Silva aleyhine sloganlar attı. Göstericiler Silva'nın gelişmelerden haberdar olduğunu ve istifa etmesi gerektiğini belirttiler

ABD'de Bush'un Texas'taki çiftliğinin yakınında kamp kuran Irak'ta yaşamını yitiren Casey'in annesi Cindy Sheehan'a destek amacıyla, Irak savaşı karşıtları, ülke çapında 18 Ağustos gecesi mumlarla gösteriler düzenledi.

söyledi ve savaşı lanetledi. Bush'un çiftliğinin yaklaşık bir buçuk kilometre uzağında bulunan Sheehan'ın kampındaki yaklaşık 200 gösterici, bayrağa sarılı bir tabutun etrafında toplanarak saygı duruşun-

ABD'de savaş karşıtı eylemler

Asker oğlu Casey'in Irak'ta öldürülmesinin ardından başlattığı kampanyayla birden bire savaş karşıtı hareketin sembolü haline gelen Sheehan'ın çağrısı üzerine, 50 eyalette toplam binden fazla merkezde düzenlenen gece gösterilerine katılanlar, mumlar yakarak konuşmalar yaptı, şarkılar

da bulundu ve Amerikan askerlerinin Irak'tan çekilmesini talep etti.

Sheehan'ı destekleyen savaş karşıtları tarafından ülke çapında düzenlenen mumlu gösterilere, 100 binlerce kişinin katıldığı tahmin ediliyor. Başkent Washington'da da Bush'un çiftliğinde olmasına karşın yüzlerce kişi Beyaz Saray'ın önünde toplanarak gösteri yaptı. Başkan'ın çiftliği yakınında iki hafta önce eylem başlatan 49 yaşındaki Cindy Sheehan, Bush kendisiyle görüşmeyi kabul edene kadar beklemeyi sürdüreceğini belirtiyor. Bu eyleme karşı çıkan muhafazakar çevreler, Sheehan'ı, "oğlunun ölümünü 'sol bir gündem' için istismar etmekle" suçluyor.

İngiliz askerlerinden Iraklı tutsaklara işkence

İngiliz askerlerinin, Irak'ın güneyindeki Basra kentinde tutuklandıkları iki kişiye işkence yaptığı belirtildi. BBC 2'de yayımlanan Newsnight programında konuşan Iraklı iki kardeş; Marhab ve Esad Zaaj es Saghir, yapılan işkence hakkında ayrıntılı bilgi verdi. Saghir, "Önce diz çöktürüp, el ve ayaklarımı bağladılar. Daha sonra da yere yatırıp sopayla dövdüler. Nefes alamıyordum. Bilincimi yitirdim. Derken üzerime idrarlarını yaptılar" dedi.

Aynı programda konuşan Hani Jahoush ise, herhangi bir suçlama olmaksızın iki ay süreyle hapsede tutulduğunu, dövülüp, kırbaçla kovalandığını anlattı. Jahoush ay-

rica, eşek sesi çıkartmaya zorlandığını ve elektro şokla tehdit edildiğini belirtti. Haberde, anlatılanların, Kızılbaş tarafından hazırlanan bir rapordaki bulgularla benzerlik gösterdiğine dikkat çekildi. Rapora göre İngiliz askerleri denetimindeki Umr Kasr kampındaki tutsaklara sürekli olarak şiddet uygulandı.

İngiltere Savunma Bakanlığı'na göre, İngiliz askerlerine yönelik iddialara ilişkin olarak bugüne kadar 177 ayrı soruşturma açıldı. Bu soruşturmalardan 156'sı bir sonuca varamadan sona erdi. Bunların arasında işkence ve kötü muamele iddiaları ile bağlantılı olanların sayısı ise sadece 5.

Evrensel Bakış

İSRAİL GAZZE'DEN, YENİDEN İŞGAL EDİNCEYE KADAR ÇEKİLDİ

Filistin kasabı Ariel Şaron'un Gazze'den çekilme kararıyla yaşanan tartışmalar, geçtiğimiz hafta içinde ağlayan, sızlayan, İsrail ordusu askerlerine "Nazi" diye bağırarak İsrailli yerleşimcilerin "mağdur" görüntülerine bıraktı yerini. Gazze'den çekilme ve bu görüntüler doğal olarak İsrail'in Gazze Şeridinden çekilmesinin anlamı, niyeti ve sonrasında ne olacağı sorularının da ortaya çıkmasını getirdi beraberinde.

45 kilometre uzunluğunda, 10 kilometre genişliğinde, kuzey ve doğusunda İsrail, güneydeyse Mısır'ın Sina Yarımadasına komşu olan Gazze, İsrail tarafından 1967 yılında işgal edilmişti. Ardından 1970'lerde Yahudi mülteciler yerleştirilmeye başlandı. 1967'ye kadar Mısır'ın kontrolü altında olan Gazze'de bu tarihten sonra Filistin Kurtuluş Örgütü gerillaları aktif faaliyet gösterdiler; ayrıca 1987 yılının Aralık ayında başlayan ilk Filistin İntifadası da burada başladı. 2000 yılında başlayan 2. İntifada sırasında ise Filistinli militanlar İsrail'e karşı binlerce saldırıda bulundu Gazze'de.

İsrail'in her daim başına "güvenlik" sorunu olarak "bela" açmış olan Gazze'den çekilmesinin Ortadoğu'nun bu sürekli kanayan yarası Filistin için belli umutlar doğurduğu iddia edilebilir. Ancak İsrail'in (yönetiminde, ulusalcı Siyonistler yada dinci Siyonistler, kim olursa olsun) niteliğini, bölgede gördüğü işlevi bilen herkes açısından nettir ki, İsrail hiçbir zaman kendi isteğiyle, yada sonrası için daha büyük zulüm planları olmaksızın tek bir toprak parçasını Filistinlilere

bırakmaz/bırakmayacaktır da. Bu anlamıyla bu geri çekilme oyununu da Oslo Anlaşması ya da Yol Haritası gibi bir "manevra" olarak değerlendirmemek için hiçbir nedenimiz yok. Ama yine de bozulmuş ekonomisi, derin "güvenlik" krizi, yolsuzluk-rüşvet skandalları içindeki İsrail devletinin karşısında, Filistin halkının silahlı direnişinin bu çekilmede tamamen etkisiz olduğunu söylemek de imkansız. Yani Gazze, askeri ve ekonomik olarak İsrail'e yük olurken diğer yandan "güvenliğine" de zarar veriyordu. Diğer yandan Şaron'un tüm dünyaya katliamlarını unutturarak barış isteyen taraf olduğu imajını yaymaya çalışmasını da değerlendirebiliriz. Tüm bunlar kuşkusuz çekilmenin bir yanı. Ancak kabul etmek gerekir ki, genelde Ortadoğu, özelde ise Filistin ile ilgili her sorunda, her gelişmede hiçbir şey düz ve tek taraflı olamaz.

Sorunun tüm bu yönleri dışında İsrail açısından çekilmenin çok daha büyük bir manevra olduğunu görmek gerekir. Öncelikle İsrail'in 8 bin 500 yerleşimciyi Gazze'den tahliye ettiği her ne kadar doğrusu da bu fiilin çekilmeyle ifade edilmesi çok zor, çünkü nihayetinde İsrail Gazze'nin hava sahasını, limanları, Gazze ile Batı Şeria arasındaki geçişleri kontrolü altında tutmaya devam edecek. Bu anlamda istediği an bu toprakları yeniden işgal edebilecek. Bunun yanında İsrail'in çekilmekte olduğu Gazze ve Batı Şeria'daki 4 yerleşim birimi işgali altındaki toprakların sadece % 5'i. Yani işgal bitmiş değil aksine yapılan yorumlara göre İsrail kendisi için sorunlu olan

Gazze'den çekilerek Batı Şeria ve Kudüs'te iyice yerleşmenin planlarını da yapıyor. İsrail'in, stratejik bölgelerde, halen inşa etmekte olduğu yeni yerleşimleri, Kudüs'ün belediye sınırlarını, Filistinlilerin topraklarına el koyacak biçimde genişletmeye devam ettiği söyleniyor. Bunun yanında yapımını sürdürdüğü Ayrımcı Duvar'ın Filistinli dünyanın en büyük açık hava hapishanesine kapattığını gözlerden de saklıyor bu çekilme oyunuyla. Bu oyunlarla belirsiz bir tarihe bırakılan Filistin devletinin fiili olarak Gazze'ye sıkıştırılacağı sonucu da ortaya çıkıyor. Nihayetinde Guardian yazarı Jonathan Steele'in yazdığı gibi gözyaşlarıyla, "direnişle" süslenmiş bir tiyatro sahnesinde dokunaklı bir tiyatro oyunu sergileniyor Filistin topraklarında.

Bu dokunaklı sahnelerden etkilenenlere de bir bakmak gerekiyor. Şaron -biraz da çekilme kararıyla dinci Siyonistlerin tepkilerini son derece çekmesinin de önüne geçmek için- televizyonun karşısında gözlerinin yaşardığını, yüreğinin yandığını söylüyor. Condoleezza Rice "dramatik bir an" yaşandığını söylüyor. Bu sözlerle neredeyse bizi, bu iki katilin de insan olduğuna inandıracaklar. Neyse ki bizim hafızamız yerinde. Şaron'un başta Sabra ve Şatilla katliamlarının baş planlayıcılarından ve uygulayıcılarından olduğunu unutmadık. Neyse ki her gün katledilen Filistinli çocukların gözleri, ellerindeki taşları yaşlarından büyük öfke ve güçle İsrail askerlerine atarkenki bakışları gözümüzün önünde. Cenin, Gazze, Batı Şeria vd. Filistin kentlerinde öldürülen Filistinlilerin sayısı hafızamızda.

Filistin halkının topraklarını işgal ederek yerleştirilmiş Yahudi yerleşimcilerin her birine 140 bin ila 400 bin arası bir tazminat verilerek bir başka bölgeye ve belki de yine Filistinlilere ait işgal

edilmiş bir yere yerleşmelerine olanak sağlanmakta. Buna karşı 2000 yılından bu yana evleri yıkılan 23 bin Filistinliye evleri yıkılmadan sadece 5 dakika önce haber verildiği de bir gerçekliktir. Tabii hiç haber verilmeyebilirdi de. Filistinlilerin bunca yaşadığı acı, katliam, işkence, sürgün vb. karşısında evlerini boşaltmak için "direnen" İsraillilerin şovu hiç de etkileyici gelmiyor. Hele İsrail askerine "Nazi" diye bağırarak Hitler faşizmi karşısında bunca acı çekmiş bir ulusun bir başka ulusa nasıl bu kadar zulmedebileceği sorusunun hatırlanmasından başka bir etki yaratmıyor. Evet İsrail askerleri tıpkı Naziler gibi davranıyor, ancak Filistin halkına karşı.

Son olarak bu çekilme manevrasının İsrail ve Filistin toplumunda ne gibi etkiler yaratacağı üzerine birkaç yorum eklemek gerekirse; öncelikle çekilmeyi desteklemeyen % 30'luk kesimle geri kalanlar arasında ciddi ayrılıkların gündeme gelmesi mümkündür. Zira her zaman söylendiği gibi hiç de homojen bir yapıya sahip olmayan ve dünyanın çok çeşitli bölgelerinden getirilerek yaratılmaya çalışılmış İsrail için dış düşman olgusu birleştirici olmuştur. Yani çoğu zaman tek ortak noktaları Filistin düşmanlığı olan bir topluluğun bu konuda ayrışması, ileride yaşanabilecek çatışmanın da habercisi olabilir. Bunun yanında silahlarını bırakmayacaklarını açıklayan Hamas'ın Gazze'de yönetime aday olması Filistin tarafında da Mahmud Abbas ile Hamas arasındaki ayrılıkların derinleşmesi gündeme getirebilir.

Sonuç olarak İsrail Gazze'den, yeni bir işgalle geri dönünceye kadar çekildi. İsrail'in çekildiği Gazze'de 1.3 milyon Filistinli artık kendisiyle baş başa görünüyor. Ancak kendisini ve yaşamını kontrol eden İsrail'in havadan, karadan, denizden kuşatması altında.

Sinan'ın ardından Sinan'a...

25 Eylül 1971 tarihinde Erzincan/ Ulular'da orta halli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Sinan Güner, Erzincan'a bağlı Ulular Beldesi'nde ikamet etti. İlkokulu Ulular'da okumuş, orta ve liseyi Erzincan Kazım Karabekir Lisesi'nde okuyarak bitirmiştir. Siyasal düşüncelerle daha genç yaşında tanışan Sinan, çok kısa bir sürede kendisini TKP/ML'nin temel teorik, programatik çizgisinde geliştirip yetkinleştirmiş ve TKP/ML ile örgütsel ilişki kurmuştur. Gelişime, okuyup araştırmaya açık olan Sinan, okuma ve araştırma açlığını hiçbir zaman giderememiş ve "Bir şeyler değişmeli, ama önce kendimizden başlamalı" ilkesiyle hareket ederek kendi ek-sik ve yetersizliklerini aşmaya çalışmıştır.

Zekiliği, atılganlığı, dürüstlüğü ve pratik kavrayışı ile aile içinde örnek olmanın yanında sosyal yaşamında da örnek bir kişilik modeli olarak çevresi tarafından sevilip saygıyla karşılanan Sinan, halkına karşı bitmez tükenmez bir sevgi beslemiştir sürekli. Öğrenci olduğu dönemlerde dahi tarlalarda yazları çalışarak üretimde bulunan Sinan'ın, aile içindeki durumu ve ilişkileri ele alış biçimi de yaşamının sonuna kadar hep eğitici, geliştirici, kazanımcı bir tarzda olmuş ve gerek ailesinde ve gerekse çevresinde toplumsal olaylara karşı ciddi bir duyarlılık yaratmıştır. İnsanları sərburla ve zevkle dinlemesi, sorunlarına kafa yorması, yardımcı olması, yaşamın henüz genç olmasına karşın olgun bir kişiliğe ve zengin bir bilgi birikimine sahip olması da yine onun belirgin özelliklerinden biriydi. Kurmuş olduğu her sosyal ilişkiyi politik ilişkiye dönüştürme gibi bitmez tükenmez sonu gelmez bir enerjiyle çaba sarf eder, kurmuş olduğu her ilişki üzerinde çok dikkatlice dururdu.

Sinan'ı aynı okulda okuduğu Bir arkadaşısı şöyle anlatıyor: "Sinan okul yıllarında atletizm, voleybol vb. gibi spor dallarında oldukça yetkin olduğu gibi, ayrıca uzakdoğu sporlarından Taekwan-do'yu da uzun yıllar yapmış ve profesyonel bir Taekwan-docu olarak şehirler arası bir çok müsabakaya gitmiş ve derece almıştı.

Aynı zamanda Sinan bir Taekwan-do hocasıdır da, lisede okuduğu dönemde alevi ve devrimci demokrat gençlere yönelik birçok sivil faşist saldırıya karşı kavgalara/çatışmalara girmişti. Bu olaylardan dolayı okul çıkışında sivil polislerce gözaltına alınmak istenirken okul kapısı önünde 5 TMS ekibi sivil polisi döverek uzaklaşması okulda Sinan'ın daha bir öne çıkmasına neden olmuş, bu cesareti o dönem okulda Sinan'a karşı büyük bir saygıyı da beraberinde getirmişti. Okulda, tenefüs aralarında da günlük yaşam, okul idaresinin durumuna, kendi durumumuza/örgütlenmemizin gerekliliklerine, MHP'li faşistlerin durumuna ilişkin sohbet eder ve neler yapabileceğimize ilişkin konu-

şurduk... Sinan sık sık 'bireysel kavgaların kurtuluş olmadığı asıl vermemiz gereken kavrganın sınıf kavgası/sınıf savaşımı olduğu' na değinir ve bunun üzerine konuşurdu. Paylaşımı ve dürüstlüğü, disiplinli ve ilkeli yaşayış biçimi hep örnek olmuştur arkadaş çevresi içinde. Onu tanımış olmanın bir şans ve ayrıcalık olduğunu düşünüyorum:..."

"Sinan yoldaş 30 Ağustos 1994 yılında Erzincan'da bıçaklı saldırı sonucu yaşamını yitirmişti.

Yoldaşın ardından, yoldaşı anlatmak benim için oldukça zor. Bu durum beni hem kaygılandırıyor, hem de heyecanlandırıyor. Kaygılandırıyor, çünkü "yoldaşı doğru bir biçimde anlatabilir miyim?" sıkıntısını yaşıyorum. Sinan yoldaşı tanıyan biri olarak onu yoldaşlara, dostlara ve halka anlatma sorumluluğuyla karşı karşıya olduğumun da bilincindeyim. Bu da beni heyecanlandırıyor. Sinan yoldaşla tanışmadan önce bir arkadaş aracılığıyla hakkında biraz bilgi edinmiştim. Arkadaş, Sinan'ın mert, dürüst ve cesur olmasını, okul ve okuldan sonraki yaşamından faşistlerin solcu ve Alevilere yönelik baskı ve saldırılarına karşı nasıl tek başına karşı koyduğunu anlatır dururdu. Arkadaşa Sinan'la tanışmak istediğimi söyledim ve bir hafta sonra Sinan'la görüştük.

Yıllardır Erzincan'da yaşadığım için Sinan yoldaşla ilk görüşmemizde bir çok ortak nokta yakaladık. Bunlar üzerinde derin bir sohbet daldık. Ortak arkadaş çevresinden tutalım da, alanda yaşanan sorunlara kadar sohbetler ettik. Birkaç görüşmemiz böyle sohbetlerle geçti. Bu sohbetlerde yoldaşın olaylara ve olgulara yaklaşımını, bakış açısını anlamaya çalıştım. Bu arada ortak tanıdığımız arkadaşlardan Sinan hakkında yeni bilgiler edindim. Bütün bu gözlem ve araştırmalar sonucunda, Sinan yoldaşın çevresinde çok sevildiğini, mert ve dürüst olduğunu, ezilen ve sömürülenlerin yanında olduğunu, yaşanan sorunları da kendi yöntemleriyle çözmeye çalıştığını öğrenmiş oldum.

Daha sonraki konuşmalarımızda Sinan, İbrahim Kaypak'ın hayatını okuduğunu, yaşamı ve mücadelesinden çok etkilendiğini anlattı. Ben de kendisine bir ortak yanımızın daha açığa çıktığını söyledim. Bu süreçlerde konuşma ve sohbetlerimiz daha çok politik bir zemin üzerinde oluyordu. Konuşmamız arasında Sinan'a dedim ki, "benim için en zor süreç geride kaldı, şimdi de sen

zorluklara hazır mısın?" "Nedir bu zor süreç ve zorluklar" dedi. "Benim açımdan zor süreç seni tanıma süreciydi, şimdi ikinci aşamaya geçiyoruz bu da senin zor sürecin. Partiyi bütünlüklü tanıma sürecin başlıyor" dedim. Biraz sevinç biraz da şaşkınlık belirdi Sinan'da. "Yani Parti kaç aydır beni mi izliyor? Bu kadar zamana gerek var mıydı?" dedi. "Bu işler basit bir şekilde ele almamaz, zamanı gelince her şeyi tek tek konuşuruz" dedim. Sinan yine sordu "peki beni tanıma süreci bitti mi?" "Hayır" dedim. "Bu bir ön bilgi idi. Tanıma, çok yönlü ve karmaşık bir süreçtir. Tanıma esas olarak pratik içinde karşılıklı gerçekleşir, sen onu tanırsın o da seni" dedim. Kahkaha atarak "sizden korkulur" dedi. "Korkulacak bir şey yok" dedim. "Şaka yaptım" dedi ve konuşma espirilerle devam etti.

Süreç içinde Sinan yoldaşa gözlemlediğim en olumlu yön yoldaşın öğrenme merakıydı. Sorunlar hakkında, parti hakkında sürekli sorular soruyor ve tartışıyordu. Öğrenme merakı Sinan yoldaşı sürekli okumaya ve araştırmaya sevk ediyordu. Yoldaş Ulular'da oturduğu için, araştırma yapma, güvenebileceği sağlam ilişkileri tespit edip tanışma ilişkisi sağlama, gazete, yayın vs verme şeklinde idi.

O süreçte Erzincan'daki faaliyetimiz esas olarak gerilla alanlarının ihtiyaçlarını karşılama ve özel bazı görevler üzerine idi. Var olan ilişkilerini değerlendirerek buna uygun seferber ediyorduk. Kitle faaliyeti yürütmek ikinci planda idi. Bu faaliyetlerden arta kalan zamanı kitle faaliyetine harcıyorduk.

Ulular Beldesi'ndeki faaliyete Sinan yoldaşın azımsanmayacak derecede katkısı olmuştur. Yoldaşın katkılarıyla onlarca ilişki yakalanmıştır. Sinan yoldaş siyasal ve ideolojik gelişimine paralel daha çok görev ve sorumluluk almak istiyordu ve 1993 yılında gerilla alanına gitmek istediğini belirtmişti. Kış süreci olduğu için beklemesini ve partinin bu önerisini değerlendireceğini kendisine bildirdik.

1994 ilk baharında partiye karşı yapılan darbeye, tavri partiden yana oldu. O süreçte partinin kendi iç sorunlarına yoğunlaşması ve alanda faaliyet yürüten parti komite üyelerinin düşman tarafından açığa çıkarılması, bir çok ilişkide olduğu gibi Sinan yoldaşa da ilişkiyi dolaylı sürdürmek zorunda kaldık. Sinan yoldaş o dönem örgütülüğün zayıflığından dolayı bir süre SHP içinde gençlik alanında faaliyet yürüttü, bu partilerin niteliğini iyi bi-

liyor ve bu bilinçle hareket ederek gençlik alanında faaliyet yürüterek yeni ilişkiler yakalamaya çalışıyordu. O dönem geniş kitleleri kucaklayacak boyutta devrimci bir hareketliliğin olmayışı yakalanan ilişkileri örgütlü ilişkilere dönüştürme/seferber etme noktasında da edilgen kalınmaya yol açtı.

Sinan yoldaş, yine haksızlığa uğrayan bir arkadaşının sorununu çözmek isterken kallesçe bıçaklanarak öldürülmüştür.

MHP'li sivil faşistler tarafından saldırıya uğrayan bir arkadaşının yardım istemesi üzerine, Erzincan Ordu Caddesi'nde 30 Ağustos Salı akşamı MHP'li faşistlerce tartışmış ve 8 faşistin saldırısı sonucu katledilmiştir.

Sinan yoldaşın çeşitli tarihlerde birkaç gözaltısı olmuş, işkencelerden geçirilmişti. Devletin paramiliter güçlerinden biri olan Jitem tarafından tehdit edilmiştir. Polisin, Sinan yoldaşın katledildiği andaki katliama kayıtsız kalışı tamamen Sinan yoldaşın niteliğini, düşüncelerini bildikleri içindir ve planlıdır... Çeşitli zamanlarda gözaltına alınan Sinan yoldaşın gözaltına alındığı tarihleri net olarak bilmediğimizden yanlış bilgilendirme olmaması için tarih veremeyeceğiz.

Sinan yoldaşın katledildiği akşam Erzincan'da ve çevre köylerde katliamı duyan yüzlerce insan Erzincan Devlet Hastanesi'ne gelerek Sinan yoldaşın ölümüne inanamamışlardır. Öfkeli yüzlerce insanın öfkelerini gören polis, katliama karışan 8 polis işbirlikçisi MHP'li faşistin aileleri yine polis güvenliğinde Erzincan'dan kaçırılmış ve gayri mankulleri de yağmalanmasını diye polislerce güvenliğe alınmıştır. Sinan yoldaşın cenazesi kaldırıldığında Erzincan Devlet Hastanesi'nde cenazeyi alan 2500 kişi Sinan yoldaşın fotoğraflarını yakalarına takarak ve en önde yine fotoğraflarını taşıyarak hastaneden Ulular Beldesi'ne kadar slogan atarak yürüyüş yapmış ve binlerce yürek Sinan yoldaşı güneşe uğurlamıştır.

Sinan yoldaş, şehit düştüğünde partimizin sempaticanıydı. Onun mert ve dürüstlüğünden, öğrenmek için okuma ve araştırmaya olan çabasından, gerillaya katılma sevasından hep öğrendik ve öğrenmeye devam ediyoruz. Bir kez daha haykırıyoruz, devrim şehitlerimizin ayak izlerini takip ederek ulaşacağız. Sinan yoldaş beynimizde ve yüreğimizde yaşıyor, anısı önünde saygıyla eğiliyoruz."

Bir yoldaşı

İK: Bizlere Sinan'ı anlatabilir misiniz?

Kardeşi: Sinan'ı nasıl anlatacağımı bilemiyorum. O farklı bir kişiliktir. Abim en başta yürekli biri idi. Bir o kadar da gururlu. Haksızlığa hiç boyun eğmezdi. Gittiği her yerde sevilir, sayılırdı. Herkesin özellikle yoksul insanların yardımına her zaman koşardı, hiç üşenmezdi. Saygılı idi. Çalışkandı, hiç bir işten kaçmazdı ve yapabileceğinin en iyisini yapardı daima. Paylaşımçı idi, kardeşlerine, ailesine nasıl bakıyorsa çevresindeki insanlara da öyle bakardı...

İK: Sizlerle, ailesiyle ilişkileri nasıldı?

- Biz abimizi fazla tanıyamadık. O'nu çok erken kaybettik. Onunla en çok tarlada çapa yaparken beraberliğimiz oldu. Tarlada akşama kadar birlikte çalışırdık. Bize sürekli kitap verir, okumamızı isterdi. Bizlere

çok güveniyordu. Arkadaşlarıyla ara sıra bizlere gelir, bir odaya geçer sabaha kadar sohbet ederlerdi. Yine Erzincan'da birçok mahallede yaşlılarıyla toplantılar yapıyordu. Anne ve babama karşı da çok saygılı idi. O kadar ona kızar, bağırırlardı bir kez olsun onları kıracak bir harekette bulunmaz, onların kalbini kıracak bir söz söylemezdi. Ama yine de arkadaşlarını ve düşüncelerini savunurdu...

İK: Şehit düşüşü ile ilgili ne söyleyebilirsiniz?

- Abim gerçekten kendini halkına ve mücadelesine adanmıştı. 90-94 arası defalarca uzun süreler gözaltına alınmıştı. Sürekli tehdit ediliyor, göz hapsinde tutuluyordu. Ancak tüm bunlar onda hiçbir şekilde yılmılık yaratmıyordu.

O gün bütün gün babam onu aramıştı.

Bir pastanede otururken bir arkadaşısı tarafından çağırılıyor, bir yere gidiyorlar. Orada ise kavga çıkıyor ve kavgada sivil faşistlerce bıçaklanıyor ve daha sonra ise araba üzerine sürülerek, eziliyor. Şehit düştüğünde oturduğumuz yerde ve Erzincan'da bir çok esnaf kepenk kapatmıştı. Yüzlerce insan cenazesini sahiplenmişti. Ve hala yıllar geçmesine rağmen buradaki halkın önemli bir bölümü tarafından sevgi ve saygı ile anılmaya devam ediyor. Öyle ki halkın bağrında büyük bir yer edinmiş.

İK: Son olarak neler söylemek istersiniz?

- Abim halkı için mücadele etti. Yaşamını ona göre şekillendirdi. Hala birilerinin gönlünde bir yer edinebiliyor, unutulmuyor, sahipleniliyorsa bizler için en güzel duygu budur. Teşekkürler.

Onlar, bugün yıkım karşıtı direnişlerde YANIBAŞIMIZDALAR

Bugün resmi kayıtlarda adı Mustafa Kemal Mahallesi olarak geçen, Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi'nin geçmişi, pek çok emekçi semtin olduğu gibi devrimcilerin ve halkın ortaklaşa emekleriyle ördükleri direnişlerle doludur. 1960'lı yıllardan itibaren yoksul köylülüğü göçe zorlayan ekonomik nedenler, "taşı toprağı altın" denilen İstanbul'da pek çok emekçi semtin oluşmasına neden olmuştur. Köyden kente gelindiğinde devlet tarafından kendilerine barınma ihtiyacını giderebilmek için ne bir arsa, ne bir ev ne de bir çözüm yolu gösterilen emekçi halk, gecekondu yapılarak kendi başının çaresine bakmaya çalışmıştır. Devrimci hareketin geliştiği '70'li yıllar boyunca, devrimciler örgütlü oldukları bu mahallelerde yoksul halka arsa dağıtmış, imcece usulü elbirliğiyle evlerini yapmış, halkla birlikte buradaki hayatı kolektif bir şekilde örmüşlerdir. Öyle ki, devletin hiçbir hizmet götürmediği, hatta yok saymaya çalıştığı bu mahallelere altyapı hizmeti bile halkla birlikte devrimciler tarafından sağlanmaya çalışılmıştır. Bu durumu gören devlet, hem bu ör-

gütülüğü dağıtmak, hem de bu mahalleleri ortadan kaldırmak için 2 Eylül 1977 günü azgın bir şekilde 1 Mayıs Mahallesi'ne saldırmıştır. Devletin bu saldırısına karşılık 1 Mayıs Mahallesi halkı devrimcilerle omuz omuza vererek direnişe geçmiştir.

Otomatik silah, cop ve panzerlerle halka saldıran devletin karşısında Partizanlar da halkla iç içe geçmiş ve bu saldırıya karşı ölümüne direnmişlerdir.

Çatışmalarda açılan ateş sırasında TKP/ML üyeleri Hüseyin Aslan, Hüseyin Çaparoğlu, Cuma Gül, Hasan Yıldırım ve İsmail Poyraz şehit düştüler. Proletarya Partisi'nin bu yiğit militanları mahallenin kurulmasında olduğu gibi, savunulmasında da en önde yer almışlar ve kazanımın bir bedel ödemeye gerçekleştiğinin bilincinde olarak, halkın evlerini savunurken canlarını ortaya koymaktan çekinmemişlerdir.

1 Mayıs Mahallesi'nin temellerinde Partizanların kanı, emeği ve çabası vardır. Bugün devrimci mahallelerde sistemin yoğun ideolojik-kültürel-ekonomik saldırılarından etkilene-

rek, can bedeli yaratılan bu değerlere sırt çevirenler vardır/her zamanda olacaktır. Tıpkı '70'li yaşları geçtiği halde bizi kapıda gülümseyerek karşılayan "ah elimden bir şey gelse de yap-sam" diyenlerin her zaman olduğu/olacağı gibi.

Kim ne derse desin gerçekler tarihin sayfalarına yazılmıştır ve gecekondular şehitler halkın bir parçasıdır, onun içinden çıkıp gelmişlerdir devrimci saflara. Kuşkusuz gecekondular direnişlerinden pek çok şey öğrenmiş ve deneyimler çikarmış durumdayız. Bugün bazıların "Bu halk için kılıcı kıpırdatmaya değmez" demelerine karşın, devrimciler ve komünistler o dönem olduğu gibi, bu dönemde yıkımlara karşı tarihin kendilerine yüklediği misyonu oynayacaklardır.

Bugün Güzeltepe'de, Bayramtepe'de, Tokatköy'de, Avcılar'da yıkım ekiplerine fırlatılan taşları, onlardan bize kalanlardır çünkü. 2 Eylül 1977'de devrimcilerin ve komünistlerin omzunda olan yük, bugün de artan yıkım saldırılarına karşı yine omzumuzdadır. Geleneğimiz, aldığımız mirası büyütürük bizden sonrakilere aktarmayı zorunlu kılmaktadır.

ASLOLAN YÜRÜMEKTİR

Cemil Oka (Keko), bir generalin çocuğu olarak 1954 yılında Eskişehir'de dünyaya geldi. TKP/ML Üyesi ve TİKKO savaşçısı olan Cemil Oka, 27 Ağustos 1977'de yaralı olarak devlet güçleriyle girdiği silahlı çatışmada şehit düştü. Elazığ, Malatya, Bingöl, Dersim ve Muş illeri sıkıyönetim komutanlığı yapan MİT generali Nazif Oka'nın oğlu olan Cemil Oka, böyle bir aile çevresine rağmen safını halktan, devrimden yana belirlemiş ve yaşamını da bu doğrultuda sürdürmüştür. Genç yaşta TKP/ML'ye sempati duymaya başladığında önce ailesine karşı tavır koyarak inandığı dava uğruna evi terk ederek mücadeleye atıldı. Kısa sürede öne çıkarak askeri konulardaki yeteneklerini birçok askeri eylemde gösterdi.

Son olarak İstanbul Okmeydanı'nda bir kamulaştırma eylemi sırasında polislerle girdiği çatışmada yaralanmasına rağmen çemberi yapıp izini kaybettirerek parayı yoldaşlarına ulaştırır. Göztepe'de tedavi olduğu evi daha sonra tespit eden kolluk güçlerinin "teslim ol" çağrı-

larına silahıyla verir yanıtı. Uğur Gür isimli polisi (şimdi başkomiser) yaraladıktan sonra içeriye giren çelik yelekli polisler tarafından katledilir.

"Yumruklar sıkılı, dişler kenetli, düştüler toprağa İboyla Alim..."*

İbrahim Kara, Erzincan'ın Refahiye ilçesinin Resuloğlu köyünde doğdu. Yoksulluktan kaynaklı ancak ilkokulu bitirmişti. İnşaat ve fabrika işçiliği yaptığı sırada katılmıştı Proletarya Partisi'nin saflarına. 1980 yılında TKP/ML üyesi olan İbrahim Kara, aynı zamanda İstanbul Anadolu yakası TİKKO komutanlarından. Daha sonra faaliyet yürüttüğü İzmir'de 2 Eylül 1980'de devletin kolluk güçleriyle girdiği çatışmada Ali Geçgel ile birlikte şehit düştü.

Ali Geçgel, Dersim Mazgirt Göktepe köyünden yoksul bir köylü ailesinin çocuğudur. 1975'te mücadeleye katılır, 1980 yılında şehit düşene kadar Parti Üyeliğini layikiyle sürdürür.

İbrahim Kara ile birlikte işkenceci polislerden Fikret Çetin'in cezalandırılması eylemini başlarıyla yerine getirirler. Olaydan 1.5 saat sonra İzmir'in Hatay semtinin Arapderesi mevkiinde arama yapan polis ekipleriyle çatışmaya girerler. İbrahim Kara aldığı yaralar nedeniyle şehit düşerken, Ali Geçgel sağ yakalanarak kolluk güçlerinin yayılım ateşiyle katledilir.

Olaydan sonra abisinin cenazesini alıp memleketine götürmek üzere İzmir'e giden Munzur Geçgel, gözaltına alınır. Kendisi de TKP/ML taraftan olan Munzur Geçgel, üstüne atılmak istenen suçlamaların hiçbirini kabul etmez. O'nun bu direngenliğini hazmedemeyen işkenceci polisler tarafından 9-10 Eylül 1980'de işkenceyle katledilir, partiye ve devrime bağlılığını en üst boyutta göstererek...

O, dağların Halo'su, devrimin neferi idi... 1979 yılında Tokat'ın Almus ilçesine bağlı Dadukta (Çambulak) köyünde dünyaya gelir Sinan Günel. Devrimciliği bilen, tanıyan bir çevrede büyür. Çocuk yaşta tanır, yarımın umut

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER...

Cemil Çelik: Sivas Banaz'ın dağ köylerinden birinde dünyaya geldi. İnşaat işçiliği yaptığı sırada tanıştı Proletarya Partisi'nin görüşleriyle. Gözü karalığı ve yiğitliği nedeniyle faşistlerin korkusu olmuştur. Defalarca kendine hazırlanan tuzaklardan ve pusulardan kurtulmuştur. 27 Ağustos 1979 tarihinde işe giderken faşistlerin hâkim olduğu bir bölgeden geçerken kurulan bir pusuda arkadan kurşunlanarak katledilmiştir.

Pir Hasan Kulaç: 1981 Eylül ayında TC'nin "Savaş var, savaşa gidiyoruz" diyerek Dersim'e binlerce kişilik asker yağması, bölgede baskı ve işkenceleri artırması sonrasında, 5 Eylül 1981'de Ovacık Mercanlar Mevkiinde Pir Hasan Kulaç ve yanındaki yoldaşlarının kaldıkları yer askerler tarafından çembere alınır. Çatışmada Pir Hasan Kulaç şehit düşerken, diğer gerillalar ise tutsak düştü. Dersim Ovacık Yazıören doğumlu olan Pir Hasan Kulaç, ailesinin ekonomik durumundan dolayı okula devam edememiş ve İstanbul'a giderek işçilik yapmaya başlamıştır. Patronlara karşı işçi haklarını sonuna dek savunmuş, aranın duruma gelince de illegale çeykilmış ve kırsal alanda faaliyet sürdürmeye başlamıştır. Şehit düşene kadar Dersim dağlarına direnişin ve kararlılığın eşsiz örneklerini bırakmıştır.

Kenan Güzel: 11 Eylül 1985 yılında Erzincan'da doğan Kenan Güzel, önce ailesiyle Bursa'ya daha sonra ise Avusturya'ya yerleşti. Linz Kültür Merkezi'nde bağlama hocalığı yapmaya başladı. Gençliğin sempatisini kazanan Güzel, YDG çevresinde düzenlenen tüm etkinliklere sanatıyla katıldı. 28 Ağustos 2001 tarihinde gittiği gölde boğularak hayatını kaybetti.

Didar Şensoy: 1940'lı yıllarda Hitler faşizminin işgali altındaki Yugoslavya'da doğmuştur. Arnavut kökenli bir ailenin çocuğudur. Devrimci kişiliğiyle Türkiye'ye geldikten sonra da ezilenlerin mücadelesinde yerini alır. Tutsaklık dönemlerinde, işkencelerde, hapis-hane önlerinde başlayan direnişini öğrenci, işçi, tutsak yakınlarıyla omuz omuza daha da büyütür. İHD kurucularından olan Didar Şensoy, örgütlü mücadelenin omuzlarına yüklediği yükü onuruyla taşımıştır. MLSPB'nin onur üyesidir.

Meclis önünde tutsak yakınlarının yaptığı bir eylem sırasında geçirdiği kalp krizi nedeniyle 1 Eylül 1987 tarihinde ölümsüzleşmiştir.

Edith Logos: Peru Komünist Partisi'nin savaşçılarından olan Edith Logos, PKP'nin ilk şehitlerindedir. Mart 1982'de Ayacucho Hapishanesi'ndeki isyana önderlik etti. Eylül 1982'de yeniden yakalanarak işkencede katledildiğinde 19 yaşındaydı.

Ölüm Orucu Şehitleri: Fatma Tokay Köse, 31 Ağustos 2002 (DHKP-C), Hülya Şimşek, 31 Ağustos 2001 (DHKP-C), Gülay Kavak, 7 Eylül 2001 (DHKP-C)

yüklü yolcularını. '96'da gerilla olmak istemesine rağmen bölgede kurye olarak konumlanır. Örgütten koptuğu bir süreçte ailesiyle İstanbul'a yerleşirler. '98 yazında tekrar gerillaya gitmek ister ancak farklı bir görev verilir. Aynı yılın sonuna doğru tutsak düşer. 8 aylık tutsaklıkta kendini yenilemeye çalışır. 1999 ilkbaharında çıktığında soluğu özlemine duyduğu dağlara ve gerillaya kavuşur. O artık dağların Halo'sudur. 6 Eylül 2001'de girdiği çatışmada tereddütsüz pusuya koşandı O.

Onların ömürleri, onlardan öğrenmek ve ilerlemek isteyenler için açık, duru ve yalın bir kavga rehberidir. "AsloLAN yürümeKTİR, ışık varsa sonunda..." diyenler için, yürüttükleri yolda bilince ve yüreğe kazınmışlardır...

* İbrahim Kara ve Ali Geçgel katledildikten sonra halk arasında söylenen bir ağıttır.

"Gösterilmeyen yoksullar" plaja indi, faşizmin dili çözüldü...

"Gündemi belirlenmiş" burjuva medya, Vahdettin hain mi, Marduk ne zaman gelecek, kıyamet ne zaman kopacak tartışmalarından sonra yüzünü yoksul halkın deniz halleri üzerine yaptığı tartışmalara dönmüş durumda. Bu tartışmalar Mine Kırkkanat'ın yazılarının yayınlanmasına Radikal gazetesi tarafından son verilmesiyle azalmış olsa da, içerdiği ırkçı ve faşist bakış açısıyla üzerine söz söylemeyi zorunlu kılıyor.

Tüm bu tartışmaları başlatan Radikal gazetesi yazarı Mine G. Kırkkanat'ın 27 Temmuz'dan itibaren üç sayılıklı bir yazı dizisiyle yayınladığı, "Halkımız eğleniyor", "Halkımız temizleniyor" ve "Halkımız öğren(em)iyor" başlıklı yazılarla basın tarihine "pervasızlığın bu kadarı" dedirtecek cinsten yazıları. Bu yazıların yazılmasına sebep olan durum ise, Kadıköy Belediyesi'nin kırk yıl sonra tekrar açtığı Caddebostan Plajı. Caddebostan üst tabakadan burjuva insanların yerleştiği bir yer olarak biliniyor, ancak plaj açılıp da çevre ilçelerden ve yoksul semtlerden halk buraya akın edince "vatandaş" rahatsız oluyor ve ortaya "halk plaja akın etti, vatandaş denize giremiyor" diye eskiden günümüze kalmış seçkin bir cümle çıkıyor. Halk ile vatandaşın ayrılması sıradan insanların üst tabakadan insanlar gibi bazı vatandaşlık haklarından faydalanamayacağı anlamına mı geliyor? Ümraniye'nin gecekondu mahallelerindeki halk plaja indiğinde Caddebostanlıların sabahları "rahat rahat jimnastik yapma hakkının" elinden alınmış olması -siz onu biz bize diye okuyun- halkın denize girme hakkının gasp edilmesini zorunlu mu kılıyor?

Konuyu çok yaymadan Mine Kırkkanat'ın ne yazdığına bakalım: 27 Temmuz 2005 tarihinde Mine G. Kırkkanat, Radikal gazetesindeki köşesinde "Halkımız eğleniyor" başlıklı bir yazı yayınlamıştı. Yazar, Atatürk Havalimanı'na indikten sonra sahil yolunu kullanarak İstanbul'a giriş yapanların gözlerine ilişen manzarayı anlatmaya çalışıyordu. Akıllara durgunluk verecek cinsten satırlar şöyleydi: "Don paça soyunmuş adamlar geviş getirerek yatarken, siyah çarşafı ya da türbanlı, istisnasız hepsi tesettürlü kadınlar mangal yellemekte, çay demlemekte ve ayaklarında ve salıncakta bebe sallamaktadırlar. Her 10 metrekarede, bu manzara tekrarlanmakta, kara halkımız kıçını döndüğü deniz kenarında mutlaka et pişirip yemektedir. Aralarında, mangalında balık pişiren tek bir aileye rastlayamazsınız. Belki balık sevseler, pişirmeyi bilseler, kirli beyaz atletleri ve paçalı donlarıyla yatmazlar, hart hart kaşınmazlar,

geviş getirip geçirmezler, zaten bu kadar kalın, bu kadar kısa bacaklı, bu kadar uzun kollu ve kıllarla kaplı da olmazlardı!" Eleştiri sınırları içerisine girmesi mümkün olmayan yazı dolayısıyla farklı görüşlerden pek çok yazar bu konuda görüş bildirdi. Her şeyden önce burjuva basın tekellerinin kendi aralarındaki dalaşın sözcüsü olma konumuna inmiş bazı kalemlerin yaptığı gibi, konuyu kişi düzeyinde tartışmaktan özenle kaçınmak gerekiyor. Nitekim bazı burjuva yazarlar Mine Kırkkanat'ı savunurlarken "herkesin aklından geçenleri yazdı, söyledikleri doğru da olsa üslubu yanlış" demeye getirdiler ki, bu da yazarla aynı faşizan bakış açısını paylaşmak anlamına geliyordu. Kamuoyundan yükselen tepkiler sonrası görüşlerine başvurulana yazar "yazdıklarımın arkasındayım. Ben birilerinin cesaret edemedikleri için görmezlikten geldiklerini yüksek sesle söyledim" diyerek kendine "cesur" payesini yüklese de yazdıkları bu durumu yaratmanın Kemalîst, laik çizgiden kaynaklandığını, kendisini belli bir kesimin sözcüsü olarak gördüğünü gösteriyor. Mine G. Kırkkanat'ın, yakın çevresine övünerek anlattığı 28 Şubat sürecinde General Çevik Bir'den bir talebi vardı: "Öyle bir silin ki izi kalsın!" Orduyu demokrasinin bekçisi olarak gören bu zihniyet, yaratılan suni laik-anti laik saflaşmasında da yerini ordudan yana belirliyor ve "kara halkımız"ı küçümseyebileceği kadar küçümseyiyordu. Oysa bugünlerde medyada cesaret isteyen şey, denize giren örtülü insanlarla uğraşmak değil, F tipleriyle, özelleştirmelerle, açlıkla ve yolsuzlukla uğraşmaktır. Yazarın kimliği ortada olduğundan ondan bu yönlü bir beklenti olduğunu sanmıyoruz ancak yine de devletin kolları altına sığınmış "aydın" ya da "yazar"ların izin verilebilir ne kadar dışına çıkabileceğinin, ne kadar "radikal" olabileceğinin göstergesidir aynı zamanda bu yazı. Radikalizm kamuoyuna seslenen bir yazıda hakaret ve küçümseme değil, zarar görebileceğini bile bile gerçekleri dile getirmektir. Bu yönüyle burjuva-liberal çizgideki Radikal gazetesinin ismiyle bir ilgisinin olmadığı da herkesin malumdur.

Halkın bu kadar ağır ifadelerle betimlendiği bu yazı hangi düşünceden beslenmekte ve olayı buraya vardırılmaktadır? Şunu çok iyi biliyoruz ki, bu yeni oluşmuş bir düşünce değildir. TC devletinin faşizmle yönetildiği gerçeği, faşizmin günlük yaşamın en ince ayrıntılarına kadar girmesiyle kendini göstermektedir. Faşizm kendi insan tipiyle birlikte doğal olarak söylemini, dilini de oluşturmaktadır. Faşist dilin ayırt edici özelliklerinden biri, kendini başkalarından/ötekilerden üstün görmesidir. Tıpkı Alman faşizminde üstün Germen ırkından olanlar her yönüyle mükemmel kabul edilmesi Yahudiler de sırf Yahudi olmalarından dolayı tüm olumsuzları üzerlerinde barındırmaları gibi Alman faşizminin Yahudileri cezalandırması herhangi bir kuralı ya da kanunu çiğnenmiş olmalarından, yani suçlu olmalarından değil. Sadece Yahudi olmalarından kaynaklanmaktadır. Kırkkanat da bu faşizan dili aynen kullanarak yoksul halkı sırf kendisi gibi olmadıkları için en ağır ifadelerle aşağılıyor. Halkın deniz hallerini anlattığı yazıda hepsini tek bir kefeye koyuyor, hepsini genelliyor, farklılıklarını görmek istemiyor, çünkü hepsi "kara kıllı ve küt bacaklı halkı-

mız"ı oluşturuyor!

Kullanılan dilin böylesine pervasız olması "burjuva görgü kuralları"nın bile tanınmayacak kadar halka karşı bir öfkenin olduğu göze çarpıyor. Çünkü burjuva ahlaki ikiyüzlülüğe dayanır, ne söylediğinden daha çok nasıl söylediğinin önemli olduğu bir ortamda kaba değil "inceltmiş" hakaretler kullanılır. İnsanlara "geviş getiriyorlar" çocuklara ise "danalar" diyebilen bu faşizan zihniyet, kendi dünyasının kurallarını çiğnemektedir, çünkü yoksul halk hapsedildiği ve değer görmediği görünmeyen evrenden çıkarak, varlıkların dünyasına adım atma "cüretini" kendinde görmüş, hatta işi onları rahatsız etmeye dek götürmüştür! Oysa ne vardır, otursalar gecekondualarında, haftada bir gün pazar alışverişini yapsalar gezme niyetine, yok olmadı ayda bir caddeden bir külah dondurma ya da çekirdek alarak otursalar iki bankın bulunduğu mahalledeki park yavrusuna. Herkes ait olduğu yerde olsa, bakın ne karmaşa olur ne rahatsızlık! Hem burjuvalarımız zaten rahattı, onların rahatını kaçıran bu sınırlarını aşan kara halkımız! Önceleri onların şehre uzak mahallelerde neler yaşadığından, hatta yaşayıp yaşamadığını bile bilmediğinden, bilmek de istemediğinden yokmuş gibi davranıyorlardı, devlet yetkilileri, medya, burjuvazi... Hepsi. Ama kötü işleri yapmak için onlara ihtiyaç vardı şehir merkezinde. Bu yüzden sabahın köründe işe başlayıp, akşamın karanlıklarında kaybolarak geri dönüyorlardı. Vardılar ama varlıkları görünür değildi, yok sayılmanın sessizliğine gömülmüş durumdaydılar. Sesini çıkaranlar da vardı kuşkusuz, en kısa işlere sahip olanlar olurdu onlar çoğu zaman, konuşmanın bedeli, hakkını istemenin bedeli işsizliği, yoksulluğa mahkum olma. Yaşamın bedelini azla yetinmeye kanaat göstermelerini istemek oluşturuyordu. Gittikçe bü-

yiüdü, yoksul mahalleleri ve kıyısından köşesinden, ortasından bir yerde gözüni ısırmak zorunda bıraktılar burjuvaların. İşte yazarın yazısında belirttiği gibi lüks bir havaalanına inince içiniz açılıyor, sonra Zeytinburnu sahilinden geçerken burnunuz sızlar hale geliyorsunuz! Haklı değil miydi İstanbul'a vize uygulansın diyenler? Her yerde yaşamın bir bedeli vardı, bu bedeli zenginlerin paralı ödemişler miydi? O halde, yoksullar ya paşa paşa ödesinler bedelini- siz para diye okuyun ya da geldikleri köye geri dönsünlerdi. Ama ne gitmeye niyetleri var artık, ne de susmaya. Yeni rant alanları açmak için gecekondularını başlarına yıkıma çalışsınız da artık bundan sonra yeni bir durak yok önlerinde.

Bu "çıktığı kabuğu beğenmeme" tavrının tarihsel kökenleri Osmanlı'nın son dönemleri-

ne kadar uzanıyor esasında. Kırkkanat'ın öncüllerinin Jön Türkler olduğunu düşündüğümüzde, o zamandan bu yana damarlara işletilen batı hayranlığının bir aşağılık kompleksi yaratması kaçınılmaz bir zorunluluk oluyor. İçinden çıktıkları toplumu geliştirmek bir yana, tepeden ve elitist bakarak, kafasına zorla vurup takke yerine şapka taktırarak sağlanamıyor işte "modernleşme." Kemalizmin yaratmaya çalıştığı tabloda inançlar ve modernlik karşıt durumdadır. Yazının üzerinden çıkan tartışmalarda laik olan kesim şeriatın ne büyük tehlike oluşturduğunu anlatırken, İslamcı kesim de dinin ne kadar güzel ve yararlı olduğunu ispata uğraşmaktadır. Yaratılan bu suni bölünme esas sorun noktasında kafaları bulandırmamalıdır. Sorun tamamıyla sınıfsaldır, hayatın her alanında olduğu gibi burjuvazi ve proletaryanın sınıf savaşımı kendini plajlarda da ortaya koymaktadır! Üstelik hakaret dolu satırları yazan Kırkkanat bakın 4 Ekim 2000 tarihli yazısında çocukluğunu nasıl anlatmaktadır:

"Siz bilmezsiniz öğretmenim: Tepebaşı semtinde ilkokul yoktu önce. Çamurlara bata çıka, Keçiören'e yürüydük. Hepimizin ayaklarında lastik çizmeler vardı. Samanpazarı'ndan satın alınan... Birinci yılın sonunda, eski bir Amerikan hangarından, boyuna kesilmiş konserve kutusu gibi teneke bir okul kuruldu Tepebaşı'na. Ortaya bir soba konuldu. Yine de baharda pişer, kışın donardı.

Kuşkusuz varıl değildiniz. Ama yoksulluğunuz bize batmazdı. Çünkü kimse pek zengin değildi sınıfta. Bizim babalarımızın da üç takım elbisesi yoktu. Fakat onlar da kolonyaya kokarlardı. Biri hariç. Emine'yi anımsıyor musunuz? Sütçünün kızı Emine'yi? O süt ve tezek kokardı. Bizim önlüklerimiz siyah, onun önlüğü griye çalan garip bir pamuklu; çünkü öylesi daha ucuzdu. Ben Emine'yi hiç unutmadım. Çünkü sınıfın iki 'birincisi' vardı. Emine ve Mine. Kuşkusuz o benden daha çalışkandı. Birincilik onun hakkıydı aslında. Ama işte galiba, ben daha lafazandım. Çene kuvvetiyle yakalardım onun alinteriyle aldığı pekiyileri."

Öğretmenine "yoksulluğumuz bize batmazdı. Çünkü kimse pek zengin değildi sınıfta" diyen yazar ya da onun gibi düşünenler sonradan girdikleri zengin ortamlarda oluşan kendine mensuzluk nedeniyle mi saldırılmaktadırlar bu kadar hınçla?

"Aşağılık duygusu, geç kalmışlık kompleksi duygu dünyasının derinliklerine işlemiş bir toplumun kendisine olan öfke ve hıncı."*Yazılarından birinde "Türkiye'den utanıyorum" başlığını atarken, bu utanma faili meçhullerden, köy yakmalardan, işkencelerden, F tiplerinden, açlık ve yoksulluğun çizdiği korkunç tablodan kaynaklı mı diye sormak istiyor insan. Oysa ki utanması bahsettiği gibi sadece sosyo-kültürel nedenlerden değil, aynı zamanda biyolojik yani bedensel yapısından kaynaklı olarak da alt sınıftan olmaya ve aşağılanmaya değer buluyor gözlerden uzak yaşamasını istediği halkımızı. Faşizmin en katıksız savunucularından biri olan Ertuğrul Özkök'ün bile eleştirdiği -bu da yeni taktığı bir maske olsa gerek- bu yazı satırın basın tarihine halka en fazla hakaret edilen yazılardan biri olarak geçti bile.

Eğitim Pedagojisi'nde temel ilkelerden biridir, öğrettiğiniz kişiden ancak öğrettiğiniz kadarını isteyebilirsiniz, yani hiçbir öğrenci görmediği bir konudan sorumlu tutulup, sonra da zayıf not verilemez. Bu ülkenin insanlarından, davranışlarından, giyiminden hicap duyan yazarlar, aydınlar ya da devlet yöneticilerine sormak gerek halka ne verdiniz ki ne bekliyorsunuz? Dört başı mamur eğitim olanakları mı yarattınız? İnsanların kendini geliştirebileceği, ifade edebileceği sosyal imkanlar mı? Kafaları biraz daha fazla uyuşturmak ve daha az düşündürmek için magazin, futbol ve cinsellikten başka hangi konuları tartıştınız halka? Hayatını 350 milyonla sağlamaya çalışan insanlardan neye ne kadar yetişmesini ve yetiştirmesini bekliyorsunuz?

"Burjuvazinin ahlakı ikiyüzlüdür" demiştik yazının başında, eğer gerçekten bu ülkede utanılacak şeyler görmediyseniz, o kadar koptuysanız ülkenizden binlerce örnekten birkaç tane sıralayalım size: Eyüp Güzeltepe'de evlerini başına yıktığınız insanlar otobüs duraklarında yaşıyor şu an. Etrafını naylonlarla çevirerek onlara bakın, utanabiliyorsunuz... F tipi hapishanelerde ölümcül hastalıkların pençesinde tek kişilik hücrelerde yok sayılmaya çalışılıyor tutsaklar onlara bakın utanabiliyorsunuz... Evde çocukları bir şey istemesin diye eve çocukları uyuduktan sonra gelen insanların yüzüne bakın, utanabiliyorsunuz... Sokaklarda yaşayan binlerce çocuğa, yoksulluğun yükünün altında iki kat ezilen kadınların gözlerinin içine bakın, utanabiliyorsunuz... Emin olun denize donla girenlerden önce çok daha fazla utanılacak yüzlerce gerçeğimiz var bizim. Eğer yazacaksanız burjuvazinin günahlarını dökün ortaya, içip içip sokakta oynayan çocukları arabalarıyla ezen zengin magandaları da yazın örneğin, mangal yapan kişinin çöpüyle uğraştığımız kadar dünyayı koca bir çöplüğe çeviren çok uluslu şirketlerin zehirli atıklarını yazın, üstüne gidin bir gece ansızın sahillerimize vuran zehirli varillerin, Jimnastik yapanların rahat edememesinden daha çok uğraştırsın sizi 12 yaşında bir çocuğun 13 kurşunla katledilmesi... Ama o kadar hayalci değiliz, sizler ezensiniz, onların sözcülerisiniz, bizler ezilen. Sizler burjuvasınız, bizler proleter. Siz kendi çıkarlarınızı peşine düşün elinizdeki medyanın kurşunlarıyla, biz kendi payımıza düşeni alacağız hayattan...

Sınıf mücadelesi gerçekliğini yok sayanların, görmezden gelenlerin bile dil ucuyla "göç ve gelir dağılımı adaletsizliği sürdüğü bu tip yazıların ve polemiklerin biteceğini sanmak aldatıcı olur" dediği zamanlar sınıflar arasındaki hızla artan uçurumun gizlenemeyeceğini büyük patlamalara gebe olduğu gerçeğini bir kez daha ortaya koyuyor. Rahatı aramaktan vazgeçin çünkü "Yanıtbaşımızda zulüm görmüş bir aç ordusuyla yaşarken tokluğunuzun keyfini sınırsız çıkarabilme umudundan bir an önce vazgeçin. Tarih, hayat, adalet buna izin vermez."***

*Mehmet Mihri Özdoğan. **Doğan Heper, Milliyet. ***Yıldırım Türker, Radikal.

12. Pülümür Bal Festivali yapıldı

13 Ağustos Cumartesi günü yapılan 13. Pülümür Bal Festivali Pülümür Merkez'de Münih Anakent Belediye Başkanı Cristian Ude'nin adını verdiği Kültür Merkezi'nin açılışı ile başladı. Saat 10:00'da festivalin açılış konuşmalarına geçildi. İlk konuşmayı Tarımsal Kalkındırma Kooperatifi Başkanı Hakkı Özkan yaptı. Özkan konuşmasında Pülümür halkının yaşadığı sorunları açarak, devletin insansızlaştırma ve yalnızlaştırma politikalarını eleştirdi, inadına yaşamaya ve üretmeye devam edeceklerini, coğrafyalarına ve değerlerine sahip çıkacaklarını belirtti. Etkinlikler bal sergisiyle sürdü. TAYAD'lı ailelerin açtığı standda polislin müdahalesi kısa bir gerginlik yarattı. Gözaltına alınan 3 TAYAD üyesi görüşmeler sonucu serbest bırakıldı. Festival gece Ali Ekber Çiçek, Zeynel Aba, Nurgül Ateş ve diğer sanatçıların katıldığı konserle son buldu.

Pülümür Tarımsal Kalkındırma Kooperatifi Başkanı Hakkı Özkan ile yaptığımız röportajı gazetemiz okurlarıyla paylaşacağız.

- Öncelikle kendinizi tanıtır mısınız?

- Tunceli Pülümür doğumluyum, emekli öğretmenim. Bölgenin sorunlarını yakından tanıdığım ve ilgilendiğim için kooperatifimizin 2005 yılı kongresinde başkanlığa getirildim.

- Kooperatifinizin çalışmalarından bahsedermisiniz?

- 1992 yılında kurulan kooperatifimiz, yerelimizdeki açlık ve yoksulluğu öncelikli sorun olarak ele alıp, bunu azaltma çalışmasında bulunmuştur. Öncelikle yerelimizin coğrafi koşulları uyarınca arıcılığı esas almıştır. Bölgede kooperatifimizin denetimi ve desteğinde 12000 kovan ile yıllık 150-180 ton bal üretimi gerçekleştirilmektedir. Bu da bölge insanımıza önemli bir gelir sağlayarak, yoksulluğu bir nebze de olsa azaltmakta-

dır.

- Yaşadığınız sorunlar nelerdir?

- Bildiğiniz gibi Tunceli en çok göç veren 15 il arasında yer almaktadır. Şu anda 235 köyünde sosyal yaşam yoktur. Önemli bir sorun olan göç önlenememekte ve geri dönüşlerle ilgili hiçbir iyileştirme çalışması da yürütülmemektedir. Yine bal üretim kapasitesiyle ilgili pazar sorununun çözülme kavuşturulmaması var. İlçemizde hizmette bulunan, köye hizmet götürme birliğince işletilen bal tesisleri, üretilen balın sadece % 20'sini satın almaktadır. Geri kalan diğer ballar piyasanın insanına terk edilerek üreticiler mağdur bırakılıyor. Bununla ilgili Tarım Bakanlığı'nın diğer tarım alanlarında olduğu gibi resmi bir politikasına da rastlayamadık şu ana kadar.

- Sorunlarınızın aşılması-çözümüne kavuşturulması için önerileriniz ve çalışmalarınız nelerdir?

- Tarım Bakanlığı nezdinde taleplerimizi dilendiriyoruz. Festivaldeki konuşmamda da belirttiğim gibi bizim birkaç önerimiz var. Bunlar:

- 1) Üyelerimize bakanlıkça uzun vadeli ve düşük faizli kredilerin verilmesi,
- 2) Olumsuz mevsim koşullarından dolayı zarar ederek Ziraat Bankası'na borçlanan üreticilerimizin borçlarının faizlerinin silinerek ana paranın da taksitlere ayrılması,
- 3) Bölge koşullarına uygun arılı kovanların dağıtımının yapılması,
- 4) Güvenlik bahanesiyle açılmayan alanların konaklanmaya tekrardan açılması ve tahrip edilen meraların ıslah çalışmalarının yapılması,
- 5) Bal taban fiyatlarının bölgelerin bal kalitesine göre belirlenmesi ve pancarda olduğu gibi ön avans uygulamasının başlatılmasıdır.

(Pülümür İK okurları)

Grup Yorum 20. yılını Harbiye'de kutladı

"TÜRKÜLER SUSMAZ, HALAYLAR SÜRER..."

Grup Yorum, 20 Ağustos Cumartesi akşamı Harbiye Açık Hava Tiyatrosu'nda gerçekleştirdiği bir konserle türkülerini 20. yılında birkez daha halkla buluşturdu.

Konserden birkaç saat önce uzayan kuyruk, bir saat gecikmeli olarak başlayan konser öncesinde Açık Hava Tiyatrosu'nu hincanınç doldurdu. Gencinden orta yaşlısına binlerce kişinin doldurduğu konser alanında kitlenin çoğunluğunu ise gençler oluşturuyordu. "Türkülerimiz susmayacak" pankartının asılı olduğu sahneye alkışlarla çıkan Grup Yorum üyeleri, Ahmet Telli'nin şiirinden bestelenen "Belli ki yakındır doğayı ve hayati sarsacak zaman..." diyerek başladılar konserlerine. Gece boyunca konuşmalarında vurgulanan esas nokta, Grup Yorum'un 20 yıldır çeşitli baskılarla, tutuklamalarla, engelleme çabalarıyla karşılaştığı ancak bunların türkülerini susturmadığı/susturamayacağı oldu. Ardından yapılan sinevizyon gösteriminde Grup Yorum'un 20 yıllık yolculuğu görüntülerle anlatıldı.

Daha sonra sahneye gelen Grup Yo-

rum'un eski üyelerinden Hilmi Yarayıcı uzun süre alkışlandı. Yarayıcı, "Yaratılan değerlerin devamını sağlamak ve Grup Yorum'a destek olmak için buradayım" diyerek gece boyunca hem solist hem de vokalist olarak Grup Yorum'un yanında yer aldı. Ardından yine eski bir Yorum üyesi olan Efsan Şeşen sahneye çıkarak "Asker kaçakları" isimli türküyü kitleyle birlikte seslendirdi. Şeşen, "Geçmişimizle onur duyuyoruz" diyerek Grup Yorum'la aralarında karşılıklı bir emek harcadığını belirtti. Ardından polis tarafından katledilen devrimci Ayşe Gülen için yazılan "Ayşe'nin" türküsünü seslendiren Şeşen'e Ayşe Gülen'in gülümseyen yüzü eşlik ediyordu sinevizyondaki görüntüsüyle.

"Gel ki şafaklar tutuşsun"da kitle bulabildiği tüm alanları halaylarla dolduruyordu. Gecede Fidan Kalşen Ölüm Orucu Ekibi ÖO direnişçisi Serdar Demirel, Sincan F tipi Hapishanesi'nde tutuklu bulunan Grup Yorum üyesi İhsan Cibelik ve yurtdışında yaşamak zorunda bırakılan Yorum üyesi Ufuk Lüker'in mesajları okundu. Şeyh Bedrettin ve Pir Sultan'ın yanısıra Nazım Hikmet, Enver

Gökçe gibi devrimci ozanların gösterildiği sinevizyon gösteriminde en çok alkış alan devrimci sanatçı Yılmaz Güney oldu.

Verilen aranın ardından devam eden ikinci bölümde Beşiktaşlılar Derneği tarafından verilen Beşiktaş forması "siyahımız zindan, beyazımız aydınlık olsun" denilerek verilirken, esprilere de neden oldu.

Ardından 2004 yılında Kandıra F Tipi Hapishanesi'nde Ölüm Orucu'ndayken kendini yakarak feda eylemi yapan Muharrem Karademir'in annesi Zeynep Karademir sahneye çağrılırken kitleden "Anaların öfkesi katilleri boğacak" slo-

ganı yükseliyordu.

Sadece devrimci-demokrat çevrelerin değil, geniş bir dinleyici kitlesinin olduğu Grup Yorum, 20. yıllarında yeni bir albüm çıkartacaklarını belirterek, yeni albümlerinden bir türkü seslendirdiler. Geç saatlere kadar devam eden gecede Kürtçe, Arapça türküler birbirini izlerken, Grup Yorum'un eski türkülerine olan ilginin daha fazla olması dikkat çekti. Ses düzeninin sıkıntılar yaşattığı gecede "Nice 20 yıllara" dedi Grup Yorum ve dinleyenleri, zulmün olmadığı, acının türkülerde de yaşamda da en aza indiği aydınlık günlerin geleceğine olan inançla... (İstanbul)

Gerçek suçlu SİSTEMDİR!

Genel olarak bakıldığında çok geniş bir yelpazede "suç ve suçluyla mücadelede"(!) oldukça ileri bir teknolojinin yaşama geçirilmesi. Ancak bu sistemin ne ifade ettiği ve kişi hak ve özgürlüklerine değinecek olursak; Birincisi; bu sistemin temel amacının adli olayların kontrolü değil toplumsal muhalefete yönelik atılan bir adım olarak algılanması gerekir. İkinci bir nokta bugün açısından İstanbul'un 350 noktasına kurulan kameralarla yaşamın her anını egemenler tarafından gözetlendiği iddia edilmektedir.

Gündemden hiç düşmeyen ve her geçen gün artarak süren hırsızlık, kapkaç, gasp vb. olaylara gün geçmiyor ki yenileri eklenmesin. Bu konuda yapılan yorumlar bir kenara, en önemlisi egemenlerin yaşanan bu sorunları kendilerinden bağımsız gelişen olaylar gibi yansıtması ve hatta bunlara karşı "savaş açması"dır. Oysa bugün bu konuyu ele aldığımızda sorunu yaratanın bizzat egemen sistem olduğu gerçekliği karşımıza çıkarıyor.

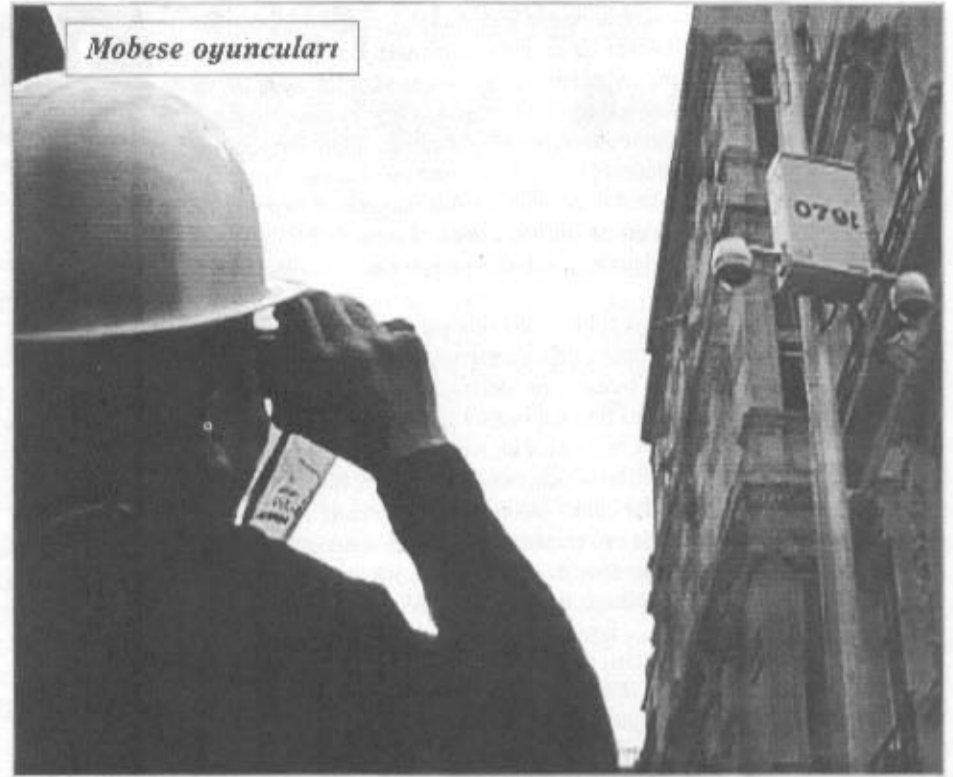
Emperyalizmin, özelde ise ABD emperyalizminin içerisinde bulunduğu ekonomik ve siyasi krizin faturasını emekçi halklara çıkardığı bir süreçte, dünyanın birçok yerinde açlık, yoksulluk, sefalet kokuları yükselmektedir. Kendi iktidarlarını koruyabilmek için her yolu mübah gören emperyalistler ve yerli uşakları, bu konuda hiçbir adımı atmaktan çekinmeyecek ezilen-emekçi halkların her türlü hakkını gasp etmekte, üzerinde yaşadığı en ufak toprağa kadar el koymakta, emeklerini sömürmekte ve bu şekilde onları kendi kaderleri ile baş başa bırakmaktadır. Sömürünün her gün boyutlandığı günümüzde bunun anlamı emekçiler açısından daha fazla açlık, daha fazla sefalet demektir.

Ülkemizde de efendileri için hiçbir fedakarlıktan çekinmeyen, ülkenin her karış toprağını, her fabrikasını, yeraltı ve yerüstü kaynaklarını onlara peşkeş çeken egemen sınıflar, yine son süreçte gecekonduculara karşı savaş açarak, yaşamlarını zorla sürdüren emekçileri sokak ortasına atmaktadır. Özelleştirmelerle, işsizlikle savaşmak zorunda olan halk, bir de evsiz kalmanın telaşına düşmüş durumdadır. Her dönem çeşitli krizlerin yaşandığı ülkemizde, dönem dönem üstü örtülse de esasta hiç ortadan kalkmayan bir gerçeklik var

ki, o da tüm bunlar yaşanırken bu sömürü sisteminin yarattığı yozlaşmanın, yabancılaşmanın doğallığında ortaya çıkmasıdır. Bir taraftan insanların geçim sıkıntısı yaşadığı, diğer taraftan ise günün büyük bölümünü karşısında geçirdiğimiz medya aracılığıyla da insanları özendiren reklamların, programların yayımlandığı böylesi bir ortamda bunların yaşanması oldukça doğal. Tabi bu yapılan hırsızlığın, gaspın, kapkaçın doğru olduğu anlamına gelmez. Ancak bu olayların zeminini yaratan, mevcut sistemin varlığı devam ettikçe bunların ortadan kalkmayacağı gibi bir gerçeklik var ortada. Özellikle feodal değerlerin yaşam bulduğu, eğitim yetersizliğinin olduğu ülkemizde, medyada buram buram yozlaşma kokan programların ekranlardan inmesi, bu sorunu daha da boyutlu bir hale getirmektedir. Tüm bunlara bir de büyük bir bölümü yoksullaşırken, küçük bir bölümünün zenginliklerine zenginlik kattığı bir toplum düşünürsek hırsızlık, gasp, kapkaç olaylarının zeminini daha iyi anlamış oluruz.

Olayın bir başka boyutu ise bu suç(!)ları işleyen insanların arasında Türkiye Kürdistanı'ndan zorla göç ettirilen insanların yoğun olmasıdır. Burada altı çizilmesi gereken bir nokta var. Bu insanlar herhangi bir olanak yaratılmadan zorla göç nedeniyle geldikleri kentlerde bu gibi yolları bir çözüm olarak görmektedir. Hırsızlık, gasp gibi olaylarda Türkiye Kürdistanı'ndan göç eden insanların sayısının fazla olması sonucu egemenler Kürt ulusuna yönelik çeşitli karalama kampanyaları yayarak onları dışlamaktadır.

Aslında yaşanan ekonomik nedenler tek başına bu olayların yaşanmasını açıklamaya yetmemektedir. Çünkü

mevcut gerçeklikten yola çıkarsak; bir taraftan kendi çıkarları için yapılan hırsızlık, gasp ve benzerini karşı tarafta da (ülkemizde yoksulluk sınırının altında yaşayan kesimin nüfusunu göz önünde bulundurduğumuzda) vereceği zarar düşünülmemektedir. Bu anlamıyla burada yozlaşmanın, yabancılaşmanın da etkilerini görürüz ki, bunu da yaratanın sistem olduğunu unutmamalıyız. Sistem tarafından iliklerimize kadar yerleştirilmeye çalışılan ahlaki-kültürel yozlaşmanın önemli bir etkisinin olduğu gasp ve benzeri suçlarda egemenlerin buna karşı sözde savaş açması komediden başka bir anlam ifade etmemektedir. Ancak egemenlerin bu olaya karşı yürüttükleri mücadelenin belli nedenleri var elbette. Birincisi; özellikle son süreçte yaşanan gasp olaylarında ölümlerin olması ve insanların buna tepki göstermesidir. Geçtiğimiz aylarda bir trende yaptığı yolculuk sırasında telefonu gasp edilen bir üniversite öğrencisinin olay sonrası trenden atılması sonucu ölümü ile başlayan ve bunu ilerleyen günlerde ölümler olmasa da yeni olayların takip etmesi sonucu gelişen tepkiler, egemenleri bu açıklamalara götürmektedir. İkinci bir neden ise; gözünü kâr hırsı bürümüş olan egemenlerin her kapıyı, her olayı rant kapısı olarak görmesidir. Örneklendirecek olursak; ekranlarda izlediğimiz gasp, hırsızlık, kapkaç olaylarının yanı sıra bunlardan nasıl korunacağımıza dair haberler de verilmektedir. Korunma yöntemleri olarak evimize, iş yerimize, sokaklara, caddelere güvenlik kamerası, alarm sistemleri öneriliyor. "Arabınıza, cep telefonunuza yer tespit etmeye yarayan çipler yerleştirin. Evinize yeni model çelik kapılar taktırın, nakit para taşımayın bankamızdan kredi kartı alın" diyerek ellerindeki

ürünleri satmaya çalışmaktadırlar. Tabi sorun bu kadar ciddi olunca bu olayı bir Pazar haline getirmek de egemenlerin işidir. Bu anlamıyla değerlendirdiğimizde bu savaşın nedenleri de ortaya çıkmaktadır. İşin egemenler tarafından bir başka boyutu daha var. Gelişen toplumsal muhalefeti kontrol altına almak için aldığı güvenlik önlemlerini gasp ve hırsızlık gibi suç(!)larla kılıflandırmak. Buraya değinmişken aşağıdaki bölümde İstanbul'un en stratejik 350 yerine yerleştirilen kamera sistemiyle gündeme gelen MOBESE (Mobil Elektronik Sistem Entegrasyonu) üzerine bazı vurgular yapacağız.

NEDİR MOBESE?

Mobese'nin ne olduğunu, bununla ne amaçlandığını belirtmeden önce özelde neden hayata geçirildiğine dair kısaca vurgu yapalım. Yukarıda saydığımız "suç"ları kendisinin yarattığını belirttiğimiz mevcut egemen sınıflar halkın örgütlü mücadelesinin sonucunda alaşağı edileceğinin bilinciyle hareket eder ve elindeki tüm mevcut teknolojiyi onu alt etmek için seferber eder. Bunu yaparken de kişi hak ve özgürlüklerini de hiçe sayarak hareket eden egemenler, yine de gelebilecek tepkilere kayıtsız kalmamaktadır. Bu anlamıyla politikalarını uygularken çeşitli kılıflara büründürerek yaşama geçirmektedir. Bu kimi dönem "terörle mücadele" olur, kimi dönem gasp ve hırsızlık gibi olayların önüne geçmek olabilir. Ama özünde hedeflediği tek bir şey vardır. Toplumsal muhalefeti sindirmek ve ona göz dağ vermek.

Bugün açısından baktığımızda toplumsal muhalefetin artmasına paralel olarak yaşama geçirilen "güvenlik uygulamalarından" birisidir MOBESE.

Birçoğumuz İstanbul'un belli bölgelerine kurulan 350 kamera sistemiyle tanırken, aslında bu kamera sisteminin Mobese'nin sadece bir bölümünü oluşturduğunu bilmekteyiz. Peki nedir Mobese? Bu konuda egemenlerin kendi açıklamalarına başvurabiliriz; "Mobese Projesi, temelinde polis araçlarının dijital harita üzerinden canlı olarak izlendiği ve görevli personelin merkezle ve amirleri ile her türlü iletişimi kolay, hızlı bir şekilde sağlayabildiği arşivlerdeki yazılım tamamen teşkilatımıza ait bir bilişim projesidir." Burada temel olarak polis ekiplerinin kontrolü ve denetimi olarak belirtilen sistem aslında ekipler arası ve merkezle-ekipler arası iletişimin hızlığı ve her hangi bir olay sırasında olay yerine en yakın ekiplerle kurulan iletişimdir. Yine önemli bir nokta ulaşılamayan olaylara var olan kayıtlar üzerinden "delilden sanığa gitme" olarak formüle edilen teorinin sağlamaştırılmasıdır.

MOBESE SİSTEMİ;

- Komuta kontrol merkezi
- Asayiş otomasyon sistemi
- Mobil araç sorgulama sistemi

ğunu

belirtmekte yarar var.

Komuta kontrol merkezi: Adından da anlaşılacağı gibi tüm bilgilerin toplandığı merkezi komuta kademesidir.

Asayiş otomasyon sistemi: Bilgilerin dijital ortama geçirilmesini sağlayan sistemdir. Burada veriler toplanarak gerek aranan şahıslara yönelik bilgiler toplama gerekse de yapılacak operasyonlar için veriler toplanmaktadır.

Mobil araç sorgulama sistemi:

özgürlüklerine değinecek olursak. Birincisi; bu sistemin temel amacının adli olayların kontrolü değil toplumsal muhalefete yönelik atılan bir adım olarak algılanması gerekir. İkinci bir nokta bugün açısından İstanbul'un 350 noktasına kurulan kameralarla yaşamın her anı egemenler tarafından gözetlendiği iddia edilmektedir. Sistemin ayrıca görüntü alanına giren evlerin içerisini gösterme gibi bir özelliği de var. Yani aslında gözetlenmek için dışarıya çıkmanıza gerek yok. Sistem sizi evinizin içerisine kadar gözetleyebilme kapasitesindedir. Bu konuda kişi hak ve özgürlüklerini kısıtlamadıklarını ifade eden egemenlerin açıklamalarından birisi de kayıtların sadece bir hafta kayıtlı tutulduğu ancak daha sonra silindiği yönüyledir. Bu konuyu sistemin bileşenlerinden biri olan "şahıslarla ilgili bilgileri ve herhangi bir operasyona yönelik delil elde etme" şeklinde formüle edilen asayiş otomasyon sistemiyle de çürütebiliriz. Yani bu kayıtlar belirtildiği gibi bir hafta içerisinde silinmemektedir. Yine bu kamera sisteminin merkezi yerler dışında devrimci ve demokrat kimliği ile bilinen emekçi semtlerde yoğun olmasıdır. Bu da bize aslında bu sistemin adli suçlar için değil özelde devrimci mücade-

toplumsal muhalefetin yükselebileceği gerçeğini göz önünde bulunduran egemenler halk kitlelerine bu yolla psikolojik baskı yaparak "her adımını izliyorum" görüntüsü vermektedir. Ancak egemenler açısından paradoks olarak görülecek yanı ise her türlü teknolojiye karşı devrimci yaratıcılığın kendine yol bulabileceğidir. Bunun için ise bu yaratıcılığın harekete geçirilmesi, üzerinde düşünülmesi gerekmektedir. Yoksa zamanında da egemenlerin aşılmaz diye lanse ettiği "güvenlik" önlemleri devrimciler tarafından aşılmış, hatta kimi zaman komik duruma dahi düşürülmüşlerdir. Bunun için devrimci yaratıcılığı devreye sokmak yeterlidir.

Buradan yeniden ilk konuya dönersek kendi yarattıkları sorunlarla başa çıkamayan, kendi kontrolünden çıkmaya başlayan bu sorun aslında egemenlerin öyle çözüm noktasında attığı adımların boş ve kitleleri aldatmacadan ibaret olduğu gibi bir gerçeklik vardır. Ve bu konuda açlık, yoksulluk, sefalet ortadan kalkmadıkça hırsızlık, gasp, kap-kaç olaylarının da bitmeyeceği ortadadır. Kaldı ki egemenlerin yozlaştırma, yabancılaştırma gibi politikalarının bir parçasını oluşturan yaşanan bu olayların egemenlerin ekmeğine yağ sürdüğü ve kitleleri hedef şaşırtarak açlığın çözümünü burada aramaya teşvik etmektedir. Aksi takdirde kitlelerin uyanıp bi-

Mobese oyuncularını

- Araç takip sistemi
- Bilgisayar ağı mobil polis karakol sistemi
- Plaka tanıma sistemi
- Bölge görüntüleme sistemi
- Muhtarlık otomasyonu projelerinin bileşiminden oluşmaktadır.

Burada genel olarak bölge görüntüleme sistemi üzerinden değerlendireceğimiz Mobese sisteminin kısa olarak diğer maddelerinin de neler oldu-

Herhangi bir kimlik kontrolü sırasında birey ile ilgili merkezi bilgilere ekip otosu içerisindeki sistemle ulaşılmaktadır.

Araç takip sistemi: Ekip otolarının şehre dağılımına göre en yakın ekibin olay yerine gönderilmesidir.

Genel olarak bakıldığında çok geniş bir yelpazede "suç ve suçluyla mücadelede"(!) oldukça ileri bir teknolojinin yaşama geçirilmesidir. Ancak bu sistemin ne ifade ettiği ve kişi hak ve

ye karşı atılan bir adım olduğunu kanıtlamaktadır. Yine dünya genelinde sözde terörizme karşı topyekün bir savaş başlatan egemenlerin "teröristlerin(!) kontrol altına alması"na yardım eden bu gibi sistemlerin avantajları değerlendirildiğinde bu konu daha da bir anlamlanır. Bir başka önemli bir neden ise ülkemiz özgülünde baktığımızda yaşanan özelleştirme saldırıları başta olmak üzere en geniş kesimleri etkileyen emperyalist güdümlü politikaların yaşama geçirilme sürecinde

linçlendiğinde kendisi için ne kadar büyük bir tehlike ifade edeceğinin de bilincindedir. Bu nedenle çözüm noktasında da attığı adımlar gerçeği yansıtmamaktadır. Kaldı ki ortada gaspçı, soyguncu, hırsız aranacaksa buna öncelikle emekçi halk kitlelerinin her türlü hakkını gasp eden, ülke topraklarını emperyalistlere peşkeş çeken çapulculardan başlamak gerekir ki sorunun gerçekten nasıl çözülebileceğine yönelik sağlam adımlar atılabilsin.

İşçi-köylü'den

"TOPYEKÜN" SALDIRININ TEMEL HALKALARINDAN BİRİ HAPİSHANELERDİR!

Ülke gündemini kilitleyen, belirleyen tartışmalar ve gelişmelerin içinde "unutulan" hapishaneler, önemli saldırıları içinde barındıran bir dizi gelişme ile kanayan yara olmaya devam ediyor. Hakim sınıfların toplumun ezilen kesimlerine yönelik "topyekün" olarak ifade ettiği saldırıların önemli bir parçasını oluşturan hapishaneler süreci, bu saldırı dalgasından kopuk, bağımsız değerlendirilemeyecek bir mücadele mevzisi.

'95 Buca katliamı, '96 saldırı ve direnişi, Ulucanlar katliamı, Diyarbakır'da 10 yurtsever tutsağın kalaslar ve demir çubuklarla hunharca dövülerek katledilmesi, Burdur, 19 Aralık 2000 Hapishaneler Katliamı ve direnişi ülkemiz hapishaneler sürecinde belleklerden silinmeyen saldırılardır. Ancak daha önce de belirttiğimiz gibi devrimci ve komünist tutsaklar, bu saldırılarla teslim alınamamış ve direnme geleneği saldırıların tümünde esas olarak korunmuş ve geliştirilmiştir. Hapishaneler sürecinde yaşanan her katliam devlet açısından saldırının biçim ve boyutunu artırırken, tutsaklar açısından yeni, daha kapsamlı direniş biçim ve yöntemlerinin geliştirilmesini beraberinde getirmiştir.

Ülkemizdeki hapishaneler sürecinde yaşanan saldırılara baktığımızda da bu gerçeği görmek mümkündür. Yaşadığı derin ekonomik ve siyasi krizi aşmak için ezilen emekçilere yönelik saldırıların urmandıran devlet, toplumun örgütlü kesimini oluşturan hapishanelerdeki politik tutsaklara yönelik saldırısını en baş sıraya koymuştur. Katliam da dahil olmak üzere bir dizi saldırı yöntemiyle devrimci ve komünist tutsaklara saldıran egemenlerin ilk hedefi bu iradeyi teslim almak olmuştur. Ancak bu hedefine en kapsamlı saldırılarla da olsa hiçbir zaman ulaşamamıştır.

Yürürlüğe konulan Türk Ceza Kanunu ile birlikte hapishaneler açısından önemli bir sürecin işlenmesine vesile olacak saldırı paketinin yaşama geçirilmesi çok uzun bir zamanı almadi. Tekirdağ 1 No'lu F Tipi'nde düzenlenen

operasyonla devrimci tutsaklar dağıtılmış, ikisi Sivas Hapishanesi'ne kaçırılmış, hükümlü oldukları gerekçesiyle Bolu F tipi ve Tekirdağ 2 No'lu Hapishanesi'ne sevk edilmişlerdir. Asker ve gardiyan saldırısına maruz kalan tutsaklar tedavi edilmeden tecrit hücrelerine konulmuştur. Bu saldırının ardından Sincan F tipi Hapishanesi'nde devrimci tutsaklar, tek kişilik tecrit hücrelerine konularak, bedellerle elde edilen hakların tümü alınmak istenmiş, ancak başarılı olunamamıştır. Yine Bolu F Tipi'nde arama gerekçesi ile jandarma hücrelere girerek tutsaklara saldırmıştır. Bu saldırıların yanı sıra yeni Ceza İnfaz Kanunu gerekçe gösterilerek tutukluların avukat görüşünün engellenmesi, görüşme sırasında görevli bulundurulması gibi daha bir dizi hak ihlali ve saldırı yaşanmaktadır.

Ceza İnfaz Kanunu tutsakların üzerinde "Demokles'in kılıcı" olarak sallandırılan yasalar, tutsakların her türlü hak alma mücadelesini suç kapsamına alarak ağır yaptırımlar getirmiştir. Mektup cezalarından, görüş yasağına bir dizi yaptırımı içeren bu yasalar karşısında direnişlerini koruyan devrimci tutsaklar yine toplumun teslim alınması için saldırının önemli bir halkasını oluşturma gerçeğini korumaktadır.

Recep T. Erdoğan'ın demokrasi havariliğine soyunduğu bugünlerde hapishanelerde yaşanan gelişmeler, ilkedeki demokrasinin nasıl bir durumda olduğunun anlaşılması açısından oldukça çarpıcıdır. Bu demokrasi söylemleri birilerine inandırıcı gelebilir ancak faşist diktatörlüğün artan saldırıları yaşamın her alanında kendini tüm çıplaklığıyla göstermektedir.

Egemenler açısından hapishanelere yönelik saldırıların merkezinde her daim yatan asıl amaç ve hedefler varlığını korumuştur. Bunlardan bazıları kimi dönem daha fazla ön plana çıksa da genel mantık ve hedefini her zaman korumuştur. Devletin bu dönem yoğunlaşan saldırılarının merkezinde yine devrimci ve

komünist iradenin teslim alınması yatarak saldırının diğer bir önemli parçasını örgütlülüğün dağıtılması oluşturmaktadır. 19 Aralık Hapishaneler Katliamı ile hedefine ulaşamayan egemenler, devam eden süreçlerdeki saldırılarıyla başaramadıklarını elde etme uğraşında olmuşturlar, olmaktadır.

Örgütlülüğü F tipi hapishanelerde de dağıtmayı başaramayan egemenler, son dönem yaptıkları operasyonlarla, hapishanelerdeki mevcut insan sayısını azaltarak ve gücü dağıtarak hedefine ulaşmak istiyor. Sürgün sevklerle dair aileler başta olmak üzere kamuoyuna doyurucu açıklama yapmayan devlet yetkililerinin bu sessizliğinin nedenini sormak gerekir.

Hapishanelerde siyasi tutsakları bu saldırılarla teslim almayı hedefleyen devlet, dışarıda ise Terörle Mücadele Yasası ile bu saldırıların boyutlandırma hedefindedir. Çıkarılması hedeflenen yasalarla toplumun tümünü büyük bir cendere altına almak isteyen egemenler, nasıl ki içeride en küçük tepkinin bedelini ağır yaptırım ve uygulamalarla ödetme hedefinde ise dışarıda da bu yasalarla toplumu korku içine alma ve sindirmeyi hedeflemektedir. Hapishaneleri bu yasalarla yine doldurmayı hedefleyen egemenler, uygulamaları ile hem içeride hem de dışarıda tamamıyla bir silindir olma hedefindedir. Örneğin yasa ile gündeme gelen konulardan biri de hapishanelerdeki tutsakların sorgu için alma izninin verilmesidir. 12 Eylül döneminde tartışılmayan veya gündeme getirilmeyen belli uygulamaların bugün tartışılır olması, hatta TMY ile birlikte çıkarılmasının hedeflenmesi egemen sistemin yönetme krizinin anlaşılması açısından oldukça çarpıcıdır.

Korku tünelinin içinde tutulmak istenen toplumun tüm muhalif kesimlerinin bundan sonraki açık adresleri hapishaneler olarak belirlenmiş durumdadır. Hapishanelerde ise, propagandası yapıldığı gibi ne yıldızlı otel odaları, ne çiçekler ne de farklı "güzellikler" beklemektedir. Yüksek sesle konuştuğu takdirde 1 ay görüş yasağı, slogan attığı ya da sustuğu takdirde mektup yasağı vb. gibi daha bir dizi uygulama beklemektedir. Yani sisteme başkaldırının bedeli çok daha ağır sonuçlar yaratır mesajı çok açıktan verilmektedir.

Zira bunlar tek başına yasalarla değil fiili saldırılarla da oldukça açıktan verilmektedir. Türkiye Kürdistanı'nda yapılan yargısız infazlar, İstanbul Ümraniye'de sokak ortasında

kurşunlanarak infaz edilen 19 yaşındaki gençler, evleri yıkılanlar, özelleştirmelerle ekmeksiz, işsiz kalanlar için bu yasaların hiçbir hükmünün olmayacağı çok açıktır. Temel hak ve özgürlüklerini arayan yoksullar için TMY'nin hangi maddesinin neyi kapsadığı bir önem ifade etmeyecektir. Çünkü aç ve evsiz olanlar için gelecek kaygısı ve yoksulluktan dolayı yaşanan sefaletten ötesi yoktur.

Halkın bu saldırılara karşı geliştirdiği tepki bugün saldırıların geri püskürtülmesi niteliğinde olmasa da bu, mevcut süreçten bağımsız değerlendirilmeyecek bir gerçektir. Süreci kendi bütünlüğünden koparıp tek tek parçalarla değerlendirdiğimizde -ki bunu da yapmak gerekir- sonuçlar çıkarmada yetersizlikler ve karamsarlıklar yaşanacaktır.

Egemenlerin hapishaneler saldırısı başta olmak üzere bu dönem yoğunlaşan saldırılarında mevcut hareket gerçek öncüsüyle bütünlüşmediği müddetçe bir dizi olumsuzluk yaşamaması içten değildir. Bu sürecin yine önemli bir noktası da bu tür yoğunlaşan saldırı süreçlerinde örgütlülük görüntüsü altında örgütsüzlüğün teorisinin yapıldığı anlayış ve örgütlenmelerin açığa çıkmasıdır. Sivil toplumcu olarak nitelendirilebilecek bu örgütlenmelere karşı takımlacak tutum önemlidir. "Mahpuslarla dayanışma", "mahpus sorunlarına sahip çıkma" adı altında örgütlenen bu tarz anlayışların esas olarak örgütsüzlüğü temsil ettiği unutulmamalı ve bu tarz anlayış sahiplerinin çalışmalarına da bu zeminde bakmak gerekir. Sorunu sınıf mücadelesinden kopararak, "dayanışma" gibi belirsiz kavramlar içinde tartışmak sonuç alınması anlamında hiçbir etkisi olmayan yaklaşım ve pratiklerdir.

Bu tarz yaklaşımların hapishaneler gibi sınıf mücadelesinin ayrılmaz bir parçası olan bir sorunu çözemeyeceği açık bir sorundur. "İyi niyetle" yapılan kimi çalışmaların pratikte nasıl bir anlam ve değer taşıdığı önemlidir. Çünkü sınıf mücadelesinin yollarının "iyi niyet" taşlarıyla döşenmediği kesindir. Bu noktalarda faydacı bir yaklaşım içinde olmamak gerekir. Bu dönem açısından sorunun yakıcılığını hissettirme, devrimci tutsakların direniş çığlıklarını dışarı taşıma görevi asıl olarak bizlerin ve devrimcilerin omuzlarındadır. Bu görevi bilinç ve örgütlülükle ele alan bizleriz. Unutulmaması ve akıllardan çıkarılmaması gereken bu gerçek bizlere görevlerimizi ve sorumluluklarımızı da sürekli hatırlatacaktır.

Tuzla Deri-İş'in direnişteki işçilere ziyaretleri devam ediyor

Deri-İş sendikasının Çorlu'da örgütlediği İleri Deri fabrikasındaki 34 işçi işten atılmıştı. Atılan işçiler sendika öncülüğünde direnişe başlamış ve işe iade davası açmışlardı. İleri Deri patronu 3. kez fabrikanın ismini değiştirerek üretime devam etmeye çalışıyor. Atılan işçiler ise fabrika önünde çadır kurarak işe sendikacı olarak geri dönmeyi mücadelesini veriyorlar. Fabrikada 4 işçi ile birlikte patronlar üretim yaparken işçiler üretim yapan işçilerle konuşarak ikna etmeye çalışıyor.

Yine Çorlu'da Deri-İş sendikasına üye oldukları için işten atılan Birsinler Deri çalışanı 16 işçi de 4 Temmuz 2005 tarihinden bu yana fabrika önündeki direnişlerini devam ettiriyor.

Deri-İş Tuzla Şube yöneticileri ile işyeri temsilcileri işçilerin direnişlerini sahiplenmek, maddi manevi katkı sunmak

amacıyla 19 Ağustos Cuma günü Çorlu'ya gittiler. İlk olarak İleri Deri işçilerinin yanına gidilirken, işçiler gelenleri alkışlarla karşıladılar. Burada yapılan kısa sohbetin ardından Birsinler Deri işçilerinin yanına gidildi. İşçiler ziyaretçileri "Yaşamın sınıf dayanışması" sloganıyla karşıladılar. Daha sonra direniş çadırına geçilirken burada bir konuşma yapan Deri-İş Çorlu Şube Başkanı Ali Bayram "buradaki çalışma koşulları 1800'lü yılları aratmamakta. Koşullar gerçekten de çok zor. Biz sendika olarak burada çalışma yürüterek İleri Deri çalışanı arkadaşları sendikacı yaptık. Patron işçi arkadaşları 18 Şubat 2005 tarihinde işten attı. Bu tarihten itibaren arkadaşlarla birlikte burada direnişteyiz. Direnişimiz bugün itibarıyla (18 Ağustos) 185. gününde. Biz ve direnişteki arkadaşların amacı buradaki kötü koşulları, çalışma ko-

şullarını düzeltmek. Birsinler Deri'deki arkadaşlarda bugün itibarıyla 45 gündür direnişler. Sadece ve sadece sendikacı oldukları için işten atıldılar. İşçi arkadaşlar anayasal haklarını kullandıkları için işten atıldılar. Biz diyoruz ki sendikamız ve sizlerin de katkısıyla sonuna kadar direneceğiz. Verdiğiniz katkıdan dolayı da sizlere teşekkür ediyoruz" dedi. Ardından söz alan Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Hasan Sonkaya ise yaptığı konuşmada "bizim buraya ikinci gelişimiz. Biz buradaki direniş kendi direnişimiz gibi görüyoruz. Biz Deri-İş Sendikası olarak bir aile gibiyiz. Sizler burada yaptığımız pratikle sadece kendiniz için değil diğer işçilere de, direnerek haklarını nasıl kazanılacağını gösteriyorsunuz. Sizlerin bu haklı mücadelesini desteklemek için 15 gün öncede Tuzla'da bir basın açıklaması yaptık, kamuoyuna gereken bilgiyi verdik. Sizlere yapılan saldırıya sessiz kalmayacağımızı gösterdik. Sermaye tüm yapılarıyla birlikte zenginlerin yanındadır. Bizim bizden başka dostu-

muz yok. Dinimiz, dilimiz, ırkımız ne olursa olsun sonuçta bizim ortak hareket etme noktamız işçi olmamızdır" dedi. Ardından her işçi için 150 YTL Deri-İş Çorlu Şube Başkanı Ali Bayram'a verildi. Sonkaya'nın ardından Deri-İş Sendikası Genel Başkan Vekili Musa Servi de yaptığı konuşmada "Gönen, Tuzla, Çorlu'daki mücadeleleri birleştirmek gerekiyor. Gönen'deki kazanım burayı da etkileyecektir" dedi. Direniş çadırında yapılan sohbetlerin ardından en kısa zamanda tekrar görüşüleceği belirtilerek ziyaret sona erdi.

Öte yandan Çorlu ve Gönen'deki deri işçilerinin direnişlerini desteklemek için yazılı bir açıklama yapan Belediye-İş 1, 2, 3, No'lu Beyoğlu ve İETT şubeleri, Haber-İş 1 No'lu Şube, Yol-İş 1 No'lu Şube, Tümtis İstanbul Şubesi, Tez-Koop 2 No'lu Şube, Teksif Bakırköy Şubesi ve Harb-İş İstanbul Şubesi tüm sendikaları ve duyarlı kamuoyunu bu saldırılara aktif tavır almaya çağırarak deri işçilerinin yanlarında olacaklarını belirttiler. (Kartal)

ABD emperyalizminin işgallerine, haksız savaşlarına karşı

İNCİRLİK'E YÜRÜYÜRÜZ

Taksim Gezi Park'ta BASIN AÇIKLAMASI

Irak'ta işgale Hayır Koordinasyonu, Partizan, ESP, EHP, HÖC, İşçi Mücadelesi, Demokratik Haklar Platformu, Halk Kültür Merkezleri ve Halkların Uluslararası Mücadele Ligi'nin bulunduğu 31 kurum ve kuruluş üyeleri, "İncirlik Üssü kapatılsın" yazılı pankart eşliğinde 20 Ağustos günü Taksim Gezi Parkı'nda bir araya gelerek ABD'nin Irak işgalini protesto etti. Basın açıklaması öncesinde yürüyüşe yönelik devletin saldırılarına değinilerek yürüyüşe çağrı niteliğindeki bildirimlerin yasaklanması, çeşitli illerde yapılan ev baskınları ve gözaltılar protesto edildi. Ardından grup adına konuşan Ümit Efe, 2 yıldır Irak'ta devam eden işgalde 100 binden fazla sivilin öldüğüne dikkat çekti. Iraklı direnişçilerin onurlarını korumak amacıyla direndiklerini belirten Efe, "Emperyalist işgalci politikalara karşı ülkemizde de suskun kalınmamıştır. Yüzde 85'lere varan ABD karşıtlığı bunun bir göstergesidir. Ortadoğu'da işgalci politikalara destek olan devlet bu topraklarda Kürt halkına karşı imha ve inkar yöntemi benimsemekte ısrar etmektedir. Topyekün saldırılar, katliamlar, F tiplerinde tecrit uygulamaları, işkenceler devam etmektedir" dedi. ABD'nin Irak işgalini ve Şakirpaşa Havalimanı'nın NATO'ya açılmasını protesto etmek amacıyla İstanbul'dan İncirlik Üssü'ne yürüyüş düzenleyeceklerini açıklayan Efe, şunları söyledi:

"Bizler emperyalizme ve işgale karşı çıkanlar ülkemizin birçok ilinden 26 Ağustos tarihinde yola çıkarak il, il büyüyen konvoylarımız, büyüyen öfkemizle yürüyeceğiz. İstanbul'dan Adana'ya yapılan bu yürüyüşümüze yol boyunca katılımlar olacaktır. 27 Ağustos'ta devam edecek olan yürüyüşümüz 28 Ağustos'ta Adana İncirlik Üssü önünde bitecektir."

Açıklama "ABD topraklarımızdan defol", "İncirlik Üssü kapatılsın" sloganlarıyla son buldu. (H. Merkezi)

İZMİR

İlk olarak 13 Ağustos Cumartesi günü Kemeralı Girişi'nde bir araya gelen Koordinasyon bileşenlerinden Partizan, ESP, HÖC, ÖMP, DHP, Devrimci Hareket, Kaldıraç ve destekleyen BDSF, Deri-İş İzmir Şubesi ve Belediye-İş 2 ve 6 No'lu şubeler Irak'ta işgale Hayır Koordinasyonu'nun İncirlik Üssü'ne yapacağı yürüyüşün duyurusunu yaptılar. Yapılan açıklamada İzmir'den de Koordinasyon bileşeni ve destekleyen kurumlarla ortak eylemlilikler yapılacağı ve yürüyüşe destek verileceği belirtildi.

İncirlik Yürüyüşü'nün duyurusunun yapılmasının ardından 17 Ağustos'ta Buca'da

Koordinasyonun bildirimleri kurumlar tarafından dağıtıldı. 20 Ağustos'ta ise tekrar Karşıyaka İskelesi önünde bir araya gelen kurumlar adına ortak açıklama yapıldı. Açıklamada; "emperyalistlerin savaş ve saldırı araçlarını, askerlerini konuşlandırdıkları İncirlik Üssü'nü ülkemizde istemiyoruz. Amerikan askerlerini-işgalci emperyalistleri ülkemizde istemiyoruz" denildi ve İncirlik yürüyüş güzergahı okundu. Açıklamanın ardından Karşıyaka'da Koordinasyon'un bileşenleri sesli bir şekilde ve giyilen "İncirlik Üssü'ne hayır" önlükleriyle bildiri dağıttılar. Karşıyaka'dan sonra Kemeralı Girişi'ne gelen kitle burada da bildiri dağıtımını sürdürdü.

ADANA

Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu'nun İncirlik yürüyüşüne Adana'dan destek geldi. Adana'da aralarında birçok kurum ve kuruluşun bulunduğu bir kitle 9 Ağustos günü İnönü Parkı'nda bir araya geldi. Kitle adına konuşan Özcan Hır, yürüyüşün geleceğimizi için büyük bir öneme sahip olduğunu belirterek, hiç bir gücün halkların iradesini teslim alamayacağını söyledi.

Hır ayrıca, "Bu ülkenin sahibi bir avuç işbirlikçi değil, 70 milyon halktır. Halka rağmen emperyalizmin güdümünde kardeş halklara karşı yürütülen saldırıları işbirlikçi iktidarın ortak olmasına sessiz kalacağımızı kimse düşünmemelidir. Ülkenin dört bir yanından İncirlik Üssü'ne yürüyeceğiz" dedi. "İncirlik Üssü kapatılsın" yazılı pankart taşıyan, "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", ve "Kahrolsun ABD emperyalizmi" sloganlarını atan kitle açıklamanın ardından dağıldı.

13 Ağustos'ta tekrar bir araya gelen kitle yapılacak yürüyüş ile ilgili Adana çarşı merkezinde bildiri dağıtarak halka katılım çağrısında bulundu.

İnönü Parkı'nda yapılan kısa açıklamanın ardından "İncirlik Üssü kapatılsın" yazılı pankart açan kitle çeşitli sloganlar attı ve Yaseemin Tuğcu yürüyüş güzergahını açıkladı. Açıklamanın ardından kent merkezinde bildiri dağıtıldı.

İncirlik karşıtı eylemler artıyor

Dünya halklarının en büyük katili olan emperyalist ABD'nin ülkemizdeki terör üssü İncirlik Üssü karşıtı eylemler gün geçtikçe artıyor. Irak'ta Savaş Hayır Koordinasyonu'nun İstanbul'dan başlatacağı ve çeşitli illerin ardından Adana'da son bulacak yürüyüş öncesi eylemler devam ediyor. Birçok ilde olduğu gibi Mersin'de de eylemler ve çeşitli etkinliklerle yapılacak yürüyüşe hazırlanılıyor.

-13 Ağustos 2005 tarihin de bir araya gelen Irak'ta Savaş Hayır Koordinasyonu bileşenlerinden PARTİZAN, ESP, DHP ve

HÖC Taşbina önünde saat 13.00'de yaptıkları eylemle İncirlik Yürüyüşünü kamuoyuna sundular. Kitle adına basın metnini okuyan Gülbeyaz Karaer, "halkların katili ABD emperyalizminin ülkemizden defolması için İncirlik'e yürüyoruz" dedi. "İncirlik Üssü kapatılsın" yazılı pankartın açıldığı eylemde sık sık "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "Katil ABD ülkemizden defol", "İncirlik Üssü kapatılsın" vb. sloganlar atıldı. Eylemin ardından merkezi olarak bastırılan bildirimler Çarşı'da halka dağıtıldı. Kitlenin ajitasyon çekerek bildiri dağıtımından rahatsız olan polis birkaç defa saldırı girişiminde bulundu. Kitlenin kararlı duruşuyla polis geri adım attı. Daha sonra tekrar müdahale de bulunan polis bu kez de kitlenin arkasında bulunan birkaç devrimciyi gözaltına almaya çalıştı. Polisin bu girişimi de tutmadı. Eylemciler bildirimleri bitirdikten sonra dağıldılar. Eyleme çeşitli kurumlar da destek verdiler.

-18 Ağustos 2005 tarihinde Demirtaş Mahallesi girişinde bulunan Mersin Üniversitesi Öğrenci Yurdu önünde saat 11.00'de bir araya gelen PARTİZAN, ESP, DHP ve HÖC yürüyüş bileşenlerinin hazırladığı bildirimleri dağıtmak için toplandılar. Yurdun önüne abluka kuran robokop ve sivil polisler ABD'nin yanında olduklarını bir kez daha gösterdiler. Demirtaş Mahallesi'nde birçok eve uğrayıp bildirimleri dağıtan devrimciler halkın olumlu tepkileriyle karşılaştılar. Polisin takibiyle süren bildiri dağıtımını saat 14.00'de sona erdi.

-20 Ağustos 2005 tarihinde yine bir araya gelen aynı bileşenler Taşbina önünde saat 13.00'de İncirlik Yürüyüşü'nün eylem programını basına açıkladılar. Sık sık "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Kahrolsun ABD emperyalizmi" vb. sloganların atıldığı eylemde "İncirlik Üssü kapatılsın" pankartı açıldı. Kitle adına basın metni-

ni Uğraş Güzel okudu. Güzel yaptığı açıklamada da "halkların katili ABD'nin ülkemizi terk etmesi, İncirlik'in kapatılması için yürüyoruz" dedi. Güzel açıklamanın ardından "Eskişehir Valisinin merkezi basılan bildirimlerin dağıtımının yapılmasını yasaklamasını kınıyoruz" dedi. Bu açıklamanın ardından "Baskılar bizi yıldırılmaz" sloganı atıldı. Aynı bildirimler eylemin ardından Enteller Caddesi'nde dağıtıldı. (Mersin)

ANKARA

ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki vurucu savaş gücü İncirlik Üssü'ne yönelik düzenlenen eylemlerden biri de Ankara'da yapıldı. Saat 13:00'de Yüksel Caddesi'nde bir araya gelen kitle "İncirlik Üssü kapatılsın" pankartı açtı. "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Kahrolsun emperyalizm yaşasın mücadelemiz" sloganlarının atıldığı eylem oldukça coşkulu oldu. Basın açıklamasından önce işgal edilen topraklardaki çocukları anlatan bir şiir okundu. Ardından basın metni okundu. Açıklamada emperyalistlerin Ortadoğu'da yaptığı işgallerde İncirlik Üssü'nün önemi belirtildi. İdilcan Müzik Grubu'nun seslendirdiği türküler kitleyle beraber söylenirken eylemden sonra iki bin adet bildiri dağıtımını yapıldı. Eylem; Alınteri, ESP, DHP, Odak, HÖC, Kaldıraç, BDSF, Partizan, Maya ve ÇHD Genel Merkezi tarafından örgütlendi.

BURSA

20 Ağustos günü Heykel Kafkas Postanesi yanında bir araya gelen HÖC, ESP, Partizan, DHP, BDSF, Alınteri ve Maya okurları merkezi olarak yapılan açıklamayı okudular ve katılımcılar anti-emperyalist mücadeleyi yükseltmek için etkin şekilde yürüyüşe katılacaklarını ve propagandasını yapacaklarını ifade ettiler.

Katılımcı kurumlar merkezi olarak çıkan bildirimleri Bursa'da çoğaltarak şehrin merkezi ve semt pazarlarında dağıtımını yaparak, emperyalistlerin ve uşaklarının katliamcı yüzünü teşhir ederek yürüyüşe katılım çağrısını yaptılar.

SAMSUN

İncirlik yürüyüşüne ilişkin bir açıklama da 19 Ağustos günü Samsun Çiftlik, Süleymaniye Geçidi'nde saat 13:00'de yapıldı. Açıklamaya; Ekim Gençliği, HÖC ve Partizan okurları katıldı.

Emperyalizmin saldırganlığında askeri üslerin önemi

Bugün bütün halklar için çok açıktır ki, bu askeri üsler ülkeleri ve bölgeleri işgal etmek için haksız savaşlarında emperyalist güçlerin olanaklarını artırmak ve de tam emperyalist hakimiyeti empoze etmek için araç olarak kullanılmaktadır. Amerikan üsleri buldukları ülkeleri ekonomik, politik ve askeri olarak bağımlı hale getirmek için kullanılmaktadır.

Saldırganlık politikaları ne ABD emperyalizminin sadece 11 Eylül sonrası yaşama geçirdiği bir yönelim, ne de sadece ABD tarafından kullanılan bir yöntemdir. Emperyalizmin karakteristik özelliği ve varlık koşullarından biri olan saldırganlığın en önemli araçlarından biri olarak deniz aşırı askeri üsler de bu anlamda sadece bugünün sorunu değildir. Emperyalistler açıdan dünyaya egemen olma, yalnız sömürge yada yarı-sömürgelerini değil kendisine rakip (yada potansiyel rakip) olarak gördüğü güçlere karşı stratejiler geliştirilirken askeri üsler vazgeçilmez bir öneme sahiptir.

Özellikle 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası askeri gücünü yenik ülkelerin topraklarında tutan ve ihtiyaca göre farklı bölgelere ve alanlara kaydıran ABD emperyalizmi, özellikle Ortadoğu, Avrasya, Kafkasya gibi bölgelerde üslerini yoğunlaştırarak bu stratejik önemdeki pazarları denetim altında tutmayı hedeflemektedir.

ABD emperyalizminin son süreçteki saldırganlıklarının ve işgallerinin zemini olarak sunduğu 11 Eylül bombalamalarından bir yıl önce (Eylül 2000) Yeni Amerikan Yüzyılı Projesi adlı grubun hazırladığı "Amerikan Savunmasının Yeniden İnşası" belgesinde ABD'nin dış politikası üzerine "öneriler" sunulmuştu. George W. Bush'un yönetime gelmesiyle resmileşen bu projeye göre ABD dış politikası üç ana prensiple ifade ediliyordu: 1) ABD, küresel hakimiyetini sürdürmek ve rakip güçlerin yükselmesini önlemek için "dost yada düşman ol" dayatması ("Ya bizdensin ya karşı taraftan") 2) Kendisine saldırı olmadan saldırı hakkının olması (Önleyici savaş), 3) Ulusal çıkarların korunması için tek taraflı faaliyet hakkı.

Nitekim bu stratejinin tüm görünüşlerine Afganistan ve Irak'ta tüm dünya tanklık etti. Ve bu büyük stra-

tejide ABD'nin küresel hakimiyetini/üstünlüğünü gelecekte de sürdürmek için ABD askerlerinin ve savaş malzemelerinin ülke dışına yayılması önemli bir rol oynamaktadır.

AMERİKAN ÜSLERİ AHTAPOTUN KOLLARI

Bugün ABD'nin 60'tan fazla ülkede 800'e yakın askeri tesisi ve üssü olduğu bilinmektedir. Bunların dışında tüm dünyada 51 ülkeyle 31 adet savunma anlaşması ve geçiş ayarlamaları var. 500 binden fazla ABD askeri, diğer bir söylemle aktif ABD askeri güçlerinin üçte biri dünya ülkelerinin üçte ikisine yayılmış durumdadır. Yani halklara karşı saldırılarında üsler bir ahtapotun kolları olarak işlev görmektedir.

Bu üsler buldukları ülkelerin işlerine müdahale etmek için kullanılmaktadır. Bu üslerde bulunan ABD askerleri ülkenin iç hukukundan ve cezalandırmadan muafırlar. Dolayısıyla birçok örnekte görüldüğü gibi fuhuş, uyuşturucu kullanımı gibi pek çok sosyal problem bu üslerin varlığıyla zehir gibi yayılmaktadır. Bunun yanında üslerde üretilen toksin atıklar insan sağlığına ve doğaya zarar vermektedir.

Yukarıda da söylediğimiz gibi ABD üslerini 2000 yılından sonra kurmaya başlamadı ancak dünyanın içinde bulunduğu günümüz koşulları, bütün ülkelerde ABD askeri üslerini atmak için halkların mücadelesini çok daha önemli bir hale getirdi. ABD emperyalizminin dünya hakimiyeti için saldırganlığı, ABD çıkarları için stratejik bulunan birçok ülke ve bölgedeki müdahaleleri ve Irak'ın işgali ABD askeri üslerine karşı mücadeleyi daha fazla ön plana getirmiştir.

Bugün bütün halklar için çok açıktır ki, bu askeri üsler ülkeleri ve bölgeleri işgal etmek için haksız savaşla-

rında emperyalist güçlerin olanaklarını artırmak ve de tam emperyalist hakimiyeti empoze etmek için araç olarak kullanılmaktadır. Amerikan üsleri buldukları ülkeleri ekonomik, politik ve askeri olarak bağımlı hale getirmek için kullanılmaktadır.

ABD'NİN ÜLKEMİZDEKİ ASKERİ KALESİ: İNCİRLİK

Bilindiği gibi ülkemiz Kafkaslar, Avrupa, Asya ve Ortadoğu'nun ortasında emperyalistler açısından bir köprü konumundadır. Özellikle Sovyetler Birliği döneminde emperyalizmin bu ülkeyi kuşatma stratejisi ve Ortadoğu'ya açılmada ileri karakol olarak değerlendirildi. Bu değerlendirmeler sonucu 5 Haziran 1947'de Türkiye de "Marshall Planına" dahil edilerek bir ay sonra 12 Temmuz 1947'de ilk ABD-Türkiye anlaşması imzalandı. Bu ilk anlaşmaydı ancak tabi ki sonuncu olmadı, ve ardından 100'lerce anlaşma imzalandı (sadece 1950-1965 yılları arasında imzalanan anlaşmaların sayısı 51'dir). Bu anlaşmalar ve Kore'ye asker göndermenin "ödülü" ise Türkiye'ye NATO üyeliğiyle takdim ediliyordu. 1954 yılında ise ABD'yle imzalanan "Askeri Kolaylıklar Anlaşması" ile emperyalist üslerin ülkemizde inşa edilmesinin yolu açılıyordu. Bu şekilde kurulan üslerin "dış güvenliği"ni TC ordusu sağlamaktadır. Bazı kaynaklarda, bu anlaşmadan sonra 1963 yılına kadar Türkiye'de 101 üs açıldığı belirtilmektedir. 1966'de ise sayısı 122'ye çıkmıştır. Bu üsler direkt NATO'ya ait olmamakla birlikte (kontrolü Türk Silahlı Kuvvetlerinde) NATO'nun ne zaman isterse kullanabildiği ve 2. Paylaşım Savaşı'ndan beri aktif olan ve ABD tarafından kullanılan hava ve radar üsleridir. Bugün NATO'ya ait tek üs İncirlik'tir. Bu üssün bulunduğu alan tam bir küçük Amerika'dır. Ve İn-

cirlik'in ilk kullanımı da 13 Temmuz 1953'te Lübnan'a operasyon yapan ABD askerlerinin konuşlandırılmasıyla gerçekleştirilmiştir. Bu fiili için Türk devletine bilgilendirme yapma ihtiyacı dahi duyulmamıştır, ardından aynı yıl bu kez İngiltere Ürdün'e bu üssü kullanarak asker göndermiştir. Ve bu faaliyetlerle topraklarımızda İncirlik Üssü emperyalizmin ihtiyaçlarını karşılamak için kullanılan en önemli alanlardan biri olmuştur. İncirlik, 1991'deki Körfez Savaşında da en önemli aktörlerden biri olmuştur.

25 kilometre uzunluğu, 3 kilometrelik pisti ve 6000 askeri personeliyle İncirlik'in ABD liderliğindeki Irak işgalinde kullanılmaması pek tabi ki düşünülemezdi. TC devleti her ne kadar Irak'ın işgaline asker göndererek katılmadıysa da verdiği politik desteğin yanında İncirlik'in kullanılmasıyla da ellerini Irak halkının kanına bulaştırmıştır ve 2. Tezkerenin meclisten geçmesiyle üssün kullanımı ve işgale direkt ortak olma pozisyonunda duran TC devleti için emperyalizme uşaklığının da açıktan sembolü durumundadır. Önümüzdeki süreçte üssün aktif olarak kullanılmasına dair anlaşmalar da geçtiğimiz ay imzalanmıştır. Sonuçta sadece bu üssün kapatılması ile ne uşaklık pozisyonunda bir değişim olacak ne de ülkemizin emperyalistlerden kurtuluşu gerçekleşecektir. Zira emperyalistler, NATO'nun AWACS uçaklarını konuşlandığı Konya 3. Ana Jet Üssünden, Balıkesir, 9. Hava Jet Üssüne, Mürted/Akıncı Üssüne, Şile'ye vb. kadar birçok yer başta ABD emperyalizmi olmak üzere emperyalistlere hizmet etmektedir. Ancak nasıl 70'lerde 6. Filo'ya karşı duruş, anti-emperyalist mücadelenin geliştirilmesinin kaldırıcı olmuştysa, İncirlik Askeri Üssüne karşı mücadele de aynı işlevi görmelidir.

Devamı sayfa 31'de